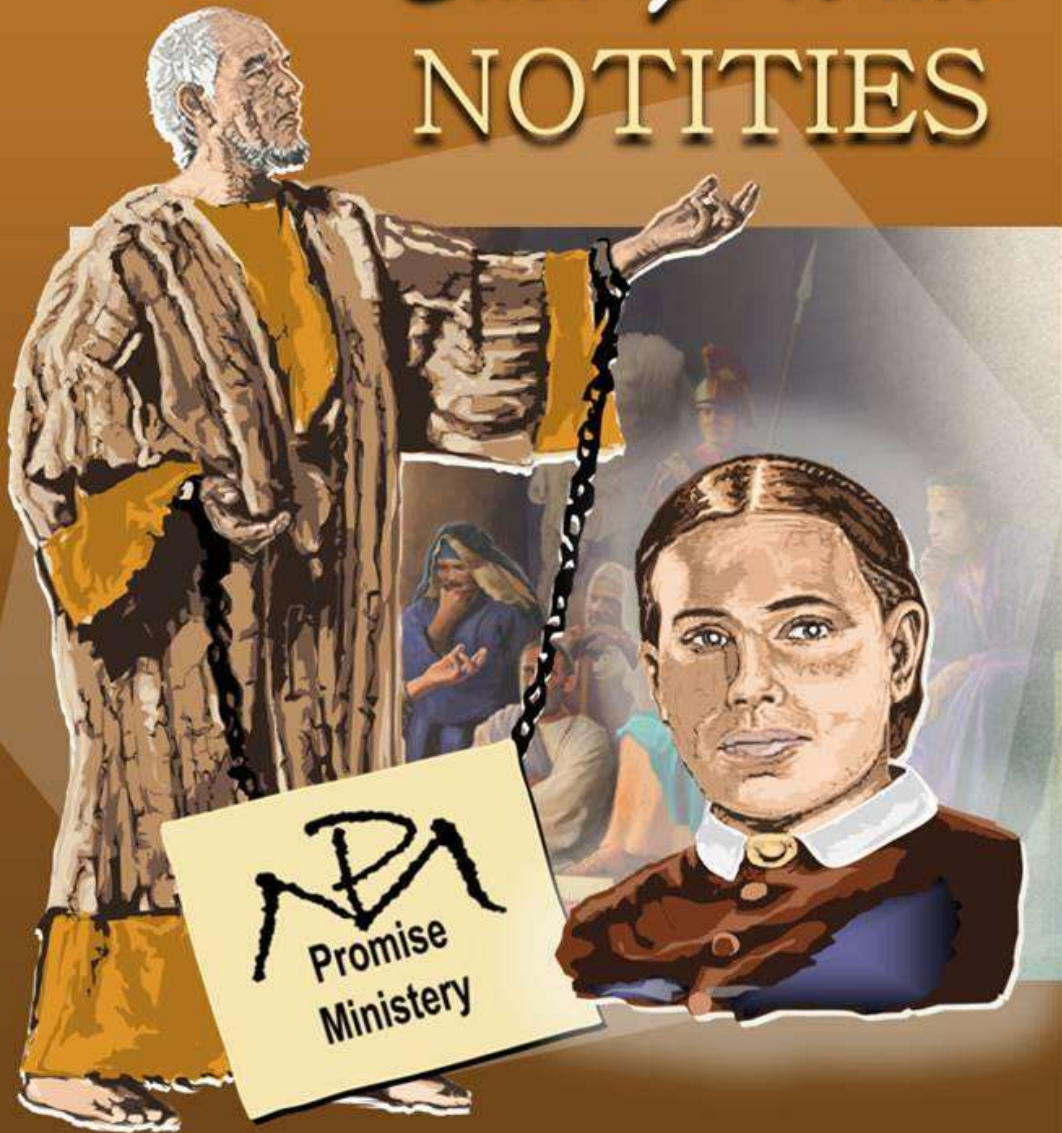

EGW Notities

Sabbatschool
Bijbel Studie Gids
Juli- Aug- Sept 2018

Het Boek Handelingen

Ellen G. White
NOTITIES

**Supplement bij de volwassen les
in de Sabbatschool
jul-aug-sep 2018**

Inhoud:

3^e kwartaal 2018 – **Handelingen**

Les	onderwerp	blz.
1.	U zult Mijn getuigen zijn	3
2.	Pinksteren	8
3.	Leven in de eerste gemeente	14
4.	De eerste evangelisten	20
5.	De bekering van Paulus	26
6.	De bediening van Petrus	32
7.	De eerste zendingsreis van Paulus	37
8.	Het Concilie te Jeruzalem	43
9.	De tweede zendingsreis	49
10.	De Derde Zendingsreis	55
11.	Arrestatie in Jerusalem	61
12.	Gevangen in Caesarea	67
13.	De Reis naar Rome	73

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers. Kopierechten® bij Pacific Press® Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry**®

Contact: [**info@promiseministry.nl**](mailto:info@promiseministry.nl)

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

1. U zult Mijn getuigen zijn

Sabbatmiddag, 30 juni

Menigmaal had Jezus getracht Zijn discipelen een blik in de toekomst te doen slaan, maar zij hadden zich er niet om bekommerd om na te denken over hetgeen Hij zei. Daardoor kwam Zijn dood voor hen onverwacht, en werden zij later, toen zij het verleden aan zich lieten voorbijgaan en zij het gevolg van hun ongeloof bespeurden, met smart vervuld.

Toen Christus was gekruisigd, geloofden zij niet dat Hij zou herrijzen. Hij had duidelijk te kennen gegeven dat Hij op de derde dag zou opstaan, maar zij konden totaal niet begrijpen wat Hij bedoelde. Dit gemis aan begrip liet hen ten tijde van Zijn dood in volslagen hopeloosheid achter. Zij waren bitter teleurgesteld. Hun geloof kon de schaduw die Satan over hun gezichtskring had geworpen, niet doordringen. Alles scheen hun vaag en geheimzinnig toe. Hoeveel smart zou hun bespaard zijn gebleven, indien zij de woorden van de Heiland hadden geloofd! – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 19*

Terwijl de heilige vrouwen de tijding dat Jezus opgestaan was overbrachten, verspreidde de Romeinse wacht de leugen die hen door de overpriesters en oudsten in de mond was gelegd, dat de discipelen 's nachts gekomen waren terwijl zij sliepen en het lichaam van Jezus hadden gestolen. Satan had deze leugen in de harten en monden van de overpriesters gelegd en het volk was bereid hun woord aan te nemen. Maar God had deze zaak veiliggesteld en de belangrijke gebeurtenis, waar onze zaligheid van afhangt, boven alle twijfel verheven; en het was niet mogelijk voor priesters en oudsten om hem toe te dekken. Getuigen waren uit de dood opgewekt om de opstanding van Christus te bevestigen.

Jezus bleef veertig dagen bij Zijn discipelen en bracht vreugde en blijdschap in hun harten, toen Hij de wezenlijke zaken van het koninkrijk van God vollediger voor hen openlegde. Hij gaf hun opdracht te getuigen van de dingen, die zij gezien en gehoord hadden aangaande Zijn lijden, dood en opstanding; dat Hij een offerande voor de zonde gebracht had en dat eenieder die wil, tot Hem kan komen en het leven vinden. Met tedere getrouwheid zei Hij hun, dat... Hij de verzoeken van Satan weerstaan had en de overwinning behaald door beproevingen en lijden... Doch zij zouden kunnen overwinnen, gelijk Hij overwonnen had. – *Eerste Geschriften, blz. 179*

Toen de discipelen van de Olijfberg naar Jeruzalem terugkeerden, keek het volk naar hen uit, in de verwachting op hun gezichten uitdrukkingen van verdriet, verbijstering en verslagenheid te lezen, maar zij bespeurden blijdschap en overwinning. De discipelen treurden nu niet meer over verijdelde verwachtingen. Zij hadden de opgestane Verlosser gezien, en de woorden die Zijn afscheidsbeloften inhielden klonken hen nog steeds in de oren...

Waarheden die zij vergeten waren werden hun weer in herinnering gebracht en zij herhaalden deze voor elkaar. Zij verweten zichzelf dat zij de Heiland verkeerd hadden begrepen. Het ene toneel van Zijn wonderbaarlijke leven na het andere trok als een optocht aan hun geestesoog voorbij. Als zij Zijn rein en heilig leven overpeinsden, voelden ze dat geen inspanning te zwaar en geen offer te groot kon zijn, indien zij in

hun leven slechts getuigenis van de lieflijkheid van Christus' karakter konden afleggen.
– *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 25, 26*

Zondag 1 juli: Het herstel van Israël

Toen Jezus het verstand van de discipelen opende voor de betekenis van de profetieën over Zichzelf, verzekerde Hij hen dat alle macht aan Hem gegeven was in de hemel en op aarde, en gaf hen het bevel om het evangelie te prediken aan ieder schepsel. De discipelen vroegen met een plotselinge heropleving van hun oude hoop of Jezus zijn plaats zou innemen op de troon van David in Jeruzalem: "Heere, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen?" Handelingen 1:6. De Heiland bracht onzekerheid in hun gedachten over het onderwerp door te antwoorden dat het hun niet toekwam "de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft." Handelingen 1:7.

De discipelen begonnen te hopen dat de wonderbaarlijke neerdaling van de Heilige Geest het Joodse volk zou beïnvloeden om Jezus te aanvaarden. De Heiland legde niet meer uit, want Hij wist dat wanneer de Heilige Geest over hen zou komen in zijn volheid hun geesten verlicht zouden worden en zij het werk dat voor hen lag volledig zouden begrijpen en het op zouden pakken waar Hij het gelaten had.— *The Story of Redemption*, p. 241.

De ware leerlingen die aan de voeten van Jezus zitten, ontdekken de kostbare juwelen van waarheid uitgesproken door onze Heiland, en zullen hun betekenis onderkennen en hun waarde inzien. En naarmate ze nederig en gewillig worden, zal hun verstand steeds meer worden geopend om wonderlijke dingen uit Zijn wet te ontdekken, want Christus heeft ze in duidelijke, scherpe lijnen gepresenteerd.

De leer van genade en verlossing door Jezus Christus is voor een groot deel van hen van wie de namen in de kerkboeken staan een mysterie. Indien Christus op aarde zou zijn en tot zijn volk zou spreken, zou Hij hen bestraffen voor hun trage begrip. Hij zou tot de trage en onwetenden zeggen: "Ik heb bij u waarheden betreffende uw verlossing in bewaring gegeven, waarvan u de waarde niet inziet."— *Selected Messages*, boek 3, pp. 187, 188.

Na Zijn opstanding toen Christus met twee van Zijn discipelen naar Emmaus liep, opende Hij hun begrip zodat zij de Schriften konden begrijpen, en Hij verklaarde het Oude Testament zo voor hen dat zij in zijn onderwijzing een betekenis zagen die de schrijvers zelf niet hadden gezien.

De woorden van Christus zijn het brood des levens. Toen de discipelen de woorden van Christus aten, werd hun inzicht levendiger. Zij begrepen de waarde van de onderwijzing van de Heiland beter. Door hun begrip van deze lessen stapten zij van de duisternis van de dageraad naar de schittering van middag. Zo zal het ook met ons gaan wanneer wij Gods Woord bestuderen.— *Signs of the Times*, Apr. 4, 1906.

Maandag 2 juli: De opdracht van de discipelen

"U zult Mijn getuigen zijn." Handelingen 1: 8. Deze woorden van Jezus hebben niets van hun kracht verloren. Onze Heiland vraagt om getrouwe getuigen in deze tijd van godsdienstig formalisme; maar hoe weinigen, zelfs onder de belijdende ambassadeurs van Christus, zijn gereed om een getrouw, persoonlijk getuigenis te geven voor hun Meester! Velen kunnen vertellen wat grote en goede mannen uit het

verleden hebben gedaan en aangedurfd en geleden en ervaren. Zij worden welbespraakt bij het uitzetten van de kracht van het evangelie, wat anderen in staat heeft gesteld om zich te verheugen in moeilijke omstandigheden, en standvastig te blijven staan tegenover hevige verzoeken. Maar terwijl ze zo ijverig zijn om andere christenen naar voren te brengen als getuigen voor Jezus, lijken zij zelf geen nieuwe, actuele eigen ervaring te vertellen hebben.

U die belijdt de laatste ernstige boodschap van genade te verkondigen aan de wereld. Wat is uw ervaring in de kennis van de waarheid, en wat is de uitwerking op uw eigen harten geweest? Getuigt uw karakter voor Christus? Kunt u spreken over de zuiverende, veredelende, heiligende invloed van de waarheid zoals die in Jezus is? Wat hebt u gezien, wat hebt u ervaren van de kracht van Christus?...

Zonder een levend geloof in Christus als een persoonlijke Heiland is het onmogelijk om uw geloof invloed te laten hebben in een kritische wereld. Als u zondaren wilt trekken uit de snelvloeiende stroom, moeten uw voeten niet op gladde plaatsen staan.—*Gospel Workers*, pp. 273, 274.

De hele hemel is geïnteresseerd in het werk dat vandaag op aarde gebeurt. De engelen hebben belangstelling voor hen die de eer hebben, Gods medewerkers te zijn. Als zij die Christus dienen zich de aanwezigheid realiseren van Eén die machtig is om te redden, zijn ze vol dankbaarheid aan God vanwege de kracht van Zijn genade... Zij die al het hunne aan Christus wijden, zullen leren hoe zij zielen moeten winnen, want zij hebben een nauwe band met de Verlosser van de wereld... - *Christus Weerspiegelen*, blz. 298

Christus heeft "aan ieder zijn werk gegeven" (Markus 13:34). Hij verwacht van ieder dat zijn werk getrouw gedaan wordt. Hoog en laag, rijk en arm, allen hebben een werk te doen voor de Meester. Iedereen wordt opgeroepen tot handelen... Tenzij het licht dat u is gegeven wordt meegedeeld aan anderen, tenzij u uw licht laat schijnen, zal het uitgaan in duisternis en u zult achtergelaten worden in vreselijk gevaar. God spreekt tot iedereen die de waarheid kent. "Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken." Mattheüs 5:16. Deel de kennis van de waarheid met anderen. Dit is Gods plan voor de wereld. —*Selected Messages*, book 1, p. 266.

Dinsdag 3 juli: Hij zal terugkomen

De discipelen zagen hun Heer niet alleen opvaren, maar zij hadden het getuigenis van de engelen dat Hij op de troon van Zijn Vader in de hemel plaats had genomen... De helderheid van de hemelse begeleiding, en het openen van de glorieuze poorten van God om Hem te verwelkomen, mochten niet worden gezien door sterfelijke ogen. Als het spoor van Christus naar de hemel in al zijn onuitsprekelijke heerlijkheid aan de discipelen was geopenbaard, hadden zij het zicht niet kunnen verdragen...

Door de zichtbare hemelvaart van Christus werden al hun ideeën en gedachten over de hemel veranderd... Zij zagen het nu als hun toekomstige thuis, waar woningen voor hen werden gereedgemaakt door hun liefhebbende Verlosser. Het gebed werd bekleedt met nieuwe belangstelling, aangezien het een gesprek was met hun Heiland...

Zij hadden een evangelie om te verkondigen – Christus in de menselijke gestalte, een Man van smarten; Christus in vernedering, door goddeloze handen genomen en

gekruisigd; Christus opgestaan, en opgevaren naar de hemel tot de tegenwoordigheid van God, om de Voorspraak van de mens te zijn; Christus die zal terugkomen met grote heerlijkheid in de wolken des hemels.—*God's Amazing Grace*, p. 49.

Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben. En alle stammen van de aarde zullen rouw over Hem bedrijven. Ja, amen. Openbaring 1:7...

Zij die Christus in Zijn doodstrijd hebben bespot en zij die de felste tegenstanders waren van Zijn waarheid en Zijn volk, worden opgewekt om Hem in Zijn heerlijkheid te zien en om te zien welke eer de getrouwen en gehoorzamen te beurt valt...

Wanneer Christus voor de tweede maal zal komen, zullen ze Hem niet zien als een gevangene door het gepeupel omringd. Zij zullen Hem zien als Koning van de hemel... Dan zullen de priesters en oversten zich duidelijk het tafereel in de rechtszaal herinneren. Iedere bijzonderheid ervan zal voor hen verschijnen, alsof ze met letters van vuur geschreven waren. – *Maranatha*, blz. 280

Om onze geestelijke gave te vermeerderen, is het noodzakelijk om in het licht te wandelen. Met het oog op de gebeurtenis van de spoedige wederkomst van Christus, moeten wij waakzaam werken om onze eigen zielen voor te bereiden, om onze eigen lampen gereed en brandend te houden, en anderen aan te sporen om zich voor te bereiden op de komst van de Bruidegom. Waken en werken moeten samengaan; geloof en werken moeten worden verenigd, anders zullen onze karakters niet symmetrisch en evenwichtig zijn, volmaakt in Christus Jezus.

Indien we ons leven alleen besteden aan gebedsvolle overdenking dan zouden onze lichten uitdoven, want licht wordt aan ons gegeven zodat we het met anderen kunnen delen, en hoe meer licht we delen, hoe helderder ons eigen licht wordt. Als er ook maar enig ding in de wereld is waar we enthousiasme voor kunnen tonen, dan kan het geopenbaard worden in het streven van de redding van zielen voor wie Christus is gestorven. Dit soort werk zal ons er niet toe brengen om persoonlijke vroomheid te veronachtzamen. De oproep is aan ons gegeven om niet traag te zijn wat uw inzet betreft. Wees vurig van geest. Dien de Heere. Romeinen 12:11.— *Selected Messages*, book 1, pp. 138, 139.

Woensdag 4 juli: Voorbereiding op Pinksteren

De discipelen bereidden zich voor op hun werk. Voor de dag van het Pinksterfeest kwamen zij bijeen en ruimden alle verschillen uit de weg. Zij waren eensgezind. Zij geloofden de belofte van Christus dat de zegen gegeven zou worden en baden in geloof. Zij vroegen niet alleen een zegen voor zichzelf. Zij voelden de last voor de redding van anderen. Het evangelie moest tot aan de einden der aarde worden gebracht en zij maakten aanspraak op de gave van de kracht die Christus had beloofd. Toen werd de Heilige Geest uitgestort en duizenden kwamen op één dag tot bekering.

Dat kan ook nu nog gebeuren. Laat Gods Woord gepredikt worden in plaats van menselijke beschouwingen. Laten christenen hun verschil van mening terzijde schuiven en zich aan God geven voor de redding van hen die verloren zijn. Laten ze in geloof vragen om de zegen, dan zal deze komen. De uitstorting van de Geest in de dagen van de apostelen was de "vroegere regen" en de resultaten waren heerlijk. Maar de "late regen" zal veel overvloediger zijn. Joël 2: 23. – *Jezus, de Wens der Eeuwen*, blz. 689

Zij die de Heilige Geest niet hebben kunnen geen trouwe wachters zijn op de muren van Sion, want zij zijn blind voor het werk dat gedaan moet worden en geven de bazuin niet de juiste klank.

De doop van de Heilige Geest zoals op de Pinksterdag zal een opwekking van ware godsdienst teweegbrengen en het doen van vele wonderbaarlijke werken. Hemelse wezens zullen onder ons komen, en mensen zullen spreken wanneer zij bewogen worden door de Heilige Geest van God. Maar als de Here nu in de mensen zou werken zoals Hij dat op en na de Pinksterdag deed, dan zouden velen die nu beweren de waarheid te geloven zo weinig weten over de werking van de Heilige Geest dat zij zouden roepen: "Wees voorzichtig met fanatisme." Zij zouden over degenen die vol van de heilige Geest zijn zeggen: "Deze mannen zijn vol zoete wijn."

De tijd is nu niet ver weg dat mensen een veel hechtere relatie met Christus nodig zullen hebben, een veel hechtere eenheid met Zijn Heilige Geest dan ze ooit hebben gehad of zullen hebben, behalve als zij hun wil en hun weg opgeven en zich onderwerpen aan Gods wil en Gods weg. De grote zonde van belijdende christenen is dat zij hun hart niet openen om de Heilige Geest te ontvangen. Wanneer mensen verlangen naar Christus, en ernaar streven één met Hem te worden, dan zullen degenen die tevreden zijn met een vormelijke godsdienst uitroepen: "Wees voorzichtig, ga niet te ver." Wanneer de engelen van de hemel onder ons komen, en door menselijke instrumenten werken, dan zullen er degelijke, werkelijke bekeringen plaatsvinden, op de manier van de bekeringen na de Pinksterdag.—*Selected Messages*, book 2, p. 57.

Donderdag 5 juli: De twaalfde apostel

Als de gelovigen in de tijd van Christus op hun hoede moesten zijn in hun keuze van mannen tot het bekleden van verantwoordelijke posities, dan moeten wij, die in deze tijd leven, zeker met grote omzichtigheid te werk gaan. Wij moeten elk geval aan God voorleggen en Hem in ernstig gebed vragen om voor ons de keuze te maken.

De Here God van de hemel heeft ervaren mannen gekozen om in Zijn zaak verantwoordelijkheid te dragen. Die mensen moeten bijzondere invloed hebben. Zij die gekozen zijn om lasten te dragen in het werk van God mogen niet haastig of zelfverzekerd of zelfzuchtig zijn. Door hun voorbeeld of hun invloed mag het kwade nooit versterkt worden. De Heer heeft mannen en vrouwen geen vrijheid gegeven om opvattingen door te drukken die Zijn werk zouden ontheiligen, en de heiligheid die het steeds moet omringen, eraan zouden ontnemen. Gods werk moet voor Zijn volk steeds heiliger worden, wij moeten op alle mogelijke wijze het verheven karakter van de waarheid verhogen. Zij die aangesteld zijn als opzichters over het werk van God in onze instituten moeten steeds de wil en de weg van God op de voorgrond stellen. De gezondheid van het algemene werk hangt af van de trouw van de mannen die benoemd zijn om de wil van God in de gemeenten uit te voeren. – *Getuigenissen voor de Gemeente*, deel 9, blz. 255, 256

De Here werkt niet door toeval. Zoek hem ernstig in het gebed. Hij zal indruk maken op het verstand en uiting geven aan de woorden, Gods volk moet worden opgevoed om geen vertrouwen te stellen in menselijke uitvindingen en onzekere toetsen als middelen om daardoor Gods wil met betrekking tot henzelf te leren kennen. Satan en zijn helpers staan altijd klaar om van elke opening gebruik te

maken, die de mensen zal afleiden van de zuivere beginselen van Gods Woord. De mensen die door God worden geleid en onderwezen zullen geen gelegenheid geven aan zaken waarachter niet een "aldus zegt de Here" staat. – *Bijbelcommentaar, blz. 434*

De wil van God komt tot uitdrukking in de voorschriften van Zijn heilige wet. En de grondbeginselen van deze wet zijn de grondbeginselen van de hemel. De engelen in de hemel reiken niet tot hogere kennis dan dat zij de wil van God kennen. En Zijn wil doen is de hoogste dienst waaraan zij hun krachten kunnen geven.

Maar in de hemel wordt geen dienst verricht in een geest van wettische plicht. Toen de satan in opstand kwam tegen de wet van de HEERE, was de gedachte dat er een wet was, voor de engelen bijna als het zich realiseren van iets ondenkbaars. De engelen zijn in hun dienen niet als dienstknechten, maar als zonen. Er bestaat een volmaakte eenheid tussen hen en hun Schepper. Gehoorzaamheid is voor hen geen slaafse eentonigheid. De liefde tot God maakt hun dienst tot vreugde. Daarom echoën in iedere ziel, waarin Christus, de hoop van de heerlijkheid, woont, Zijn woorden: "Ik vind er vreugde in, mijn God, Uw welbehagen te doen; Uw wet draag ik diep in mijn binnenste." Psalm 40:9. – *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 87*

Onze eindige wil moet aan de wil van de Oneindige onderworpen worden. Onze menselijke wil moet samengaan met Gods wil. Dan komt de Heilige Geest ons te hulp. En dan is elke overwinning een bijdrage aan het herstel van het door God verworven eigendom, aan het herstel van Zijn beeld in onze ziel.

De Heer Jezus werkt door de Heilige Geest, want Hij is Zijn vertegenwoordiger. Door Hem brengt Hij geestelijk leven in onze ziel. Hij geeft ons kracht voor het goede en reinigt ons van zedelijk verderf. En Hij maakt ons geschikt voor Zijn koninkrijk. Jezus wil rijke zegeningen en overvloedige gaven aan mensen schenken. Hij is de wonderbare Raadsman, oneindig in wijsheid en kracht. En als wij de kracht van Zijn Geest erkennen, en ons aan Zijn vorming willen onderwerpen, dan zullen wij in Hem volmaakt zijn. Wat een gedachte! – *Boodschap aan Jonge Mensen, blz. 50.*

Vrijdag 6 juli: voor verdere studie

Het geloof waardoor ik leef. "Deze zelfde Jezus zal terugkomen", blz. 351

2. Pinksteren

Sabbatmiddag 7 juli

De discipelen verzamelden zich in de bovenzaal en verenigden zich in smeekbeden met de gelovige vrouwen, met Maria, de moeder van Jezus, en met Zijn broers. Deze broers, die ongelovig waren geweest, waren nu volledig bevestigd in hun geloof door de taferelen bij de kruisiging en door de opstanding en hemelvaart van de Heer. Het aantal was ongeveer honderdtwintig...

De Heilige Geest, die de vorm aannam van vurige tongen die aan de uiteinden waren verdeeld en die op de aanwezigen rustten, was een symbool van de gave die hen werd geschonken om verschillende talen, waarmee ze voorheen onbekend waren geweest, vloeiend te spreken. En de gelijkenis van vuur was een teken van de vurige ijver waarmee zij zouden werken en de kracht die hun woorden zou vergezellen.

Onder deze hemelse verlichting kwamen de Schriften die Christus hun had uitgelegd in hun gedachten naar voren met de levendige glans en liefde van duidelijke en krachtige waarheid. De sluier die hen had belet het einde te zien van wat was afgeschaft, was nu verwijderd en het doel van de zending van Christus en de aard van Zijn koninkrijk werden in volmaakte helderheid begrepen. — *The Story of Redemption*, pp. 241, 242.

De discipelen predikten de opstanding van Christus. Velen onder de toehoorders hadden op dit getuigenis gewacht, en toen zij het hoorden, geloofden zij. Het bracht hen de woorden in herinnering die Christus had gesproken, en zij schaarden zich in de rijen van hen die het evangelie aannamen. Het zaad dat de Heiland had uitgestrooid, was ontsproten en droeg vrucht...

De vijanden van de discipelen moesten wel geloven dat Christus uit de doden was opgestaan. Het bewijs was te overtuigend om eraan te kunnen twijfelen. Niettemin verhardden zij hun harten en weigerden enig berouw te tonen over de vreselijke daad die ze hadden begaan in de terdoodbrenging van Jezus. Aan de joodse leiders werd overvloedig bewijs geleverd, dat de apostelen onder goddelijke inspiratie spraken en handelden, maar vastberaden weerstonden ze de boodschap van de waarheid... God zond de discipelen om hun te vertellen dat zij de Vorst des levens hadden gedood, en in deze vreselijke aanklacht maande Hij hen opnieuw tot bekering. Maar zich in hun eigen gerechtigheid veilig wanend, weigerden de joodse leraren te erkennen dat de mannen die hen ervan beschuldigden Christus te hebben gekruisigd, spraken onder de leiding van de Heilige Geest. — *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 44, 45.

Deze Geest werd op de dag van het Pinksterfeest gegeven. De getuigen van Christus verkondigden de macht van de opgestane Heiland... Iedere christen zag in zijn broeder het goddelijk beeld van weldadigheid en liefde. Eén belang overheerste. Eén doel oversteeg alle andere. Alle harten waren één. De enige ambitie van de gelovigen was de gelijkenis van Christus' karakter te openbaren en te werken aan de uitbreiding van Zijn koninkrijk. "En de menigte van hen die tot het geloof gekomen waren, was één van hart en ziel, ... En met grote kracht gaven de apostelen hun getuigenis van de opstanding des Heren Jezus, en er was grote genade over hen allen." Handelingen 4:32, 33 — *Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 64, 65

Zondag 8 juli: De komst van de Geest

Na de hemelvaart van Christus waren de discipelen op één plaats samen om nederig tot God te smeken. En na tien dagen van verootmoediging en zelfonderzoek was de weg vrij voor de Heilige Geest om de gereinigde, toegewijde zielentempels binnen te gaan. Elk hart was gevuld met de Geest, alsof God zijn volk wilde laten zien dat het Zijn voorrecht was om hen te zegenen met de heerlijkste zegeningen uit de hemel... Het zwaard van de Geest flikkerde rechts en links. Pas geslepen met kracht, drong het zelfs door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg. De afgoderij die vermengd was geweest met de aanbidding van de mensen werd omvergeworpen. Nieuw gebied werd toegevoegd aan het koninkrijk van God. Plaatsen die onvruchtbaar en verlaten waren geweest, zongen nu hun lof tot Hem. — *Review and Herald*, June 10, 1902.

De Heilige Geest is de adem van het geestelijk leven in de ziel. Deelhebben aan de Geest betekent deelhebben aan het leven van Christus. Wie dit ontvangt, wordt bekleed met de eigenschappen van Christus. Alleen zij die op deze wijze door God worden onderwezen, in wie de Geest werkt en in wie het leven van Christus tot uiting komt, mogen als Zijn vertegenwoordigers optreden om de gemeente te dienen. – *Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 669*

Door de Geest wordt het hart rein gemaakt. Door de Geest wordt de gelovige deelhebber aan de goddelijke natuur. Christus heeft Zijn Geest gegeven als een goddelijke kracht om alle geërfde en aangekweekte neigingen tot het kwaad te overwinnen en Zijn eigen karakter op Zijn gemeente te drukken...

Wanneer de Geest van God bezitneemt van het hart, verandert dat het hart. Zondige gedachten worden weggedaan, boze daden worden afgezworen; liefde, nederigheid en vrede komen in de plaats van boosheid, jaloezie en conflict. Vreugde komt in de plaats van verdriet en het gezicht weerspiegelt de vreugde van de hemel. Niemand ziet de hand die de last wegneemt of neemt het licht waar dat uit de hemel neerdaalt. De zegen komt wanneer de ziel zich in geloof overgeeft aan God. Dan zal de kracht, die geen menselijk oog kan zien, een nieuw wezen scheppen naar het beeld van God. —*My Life Today, p. 46.*

Wij horen de wind in de takken van de bomen, als de bladeren ritselen en de bloemen bewegen. Toch is hij onzichtbaar en niemand weet vanwaar hij komt en waar hij heengaat. Zo is het ook met het werk van de Heilige Geest aan het hart. Dit werk kan evenmin verklaard worden als de wind. Iemand kan wellicht niet precies vertellen wanneer of waar hij tot bekering is gekomen en niet alle omstandigheden in dat proces nagaan, maar dat wil niet zeggen dat hij niet bekeerd is. Christus werkt steeds aan het hart door een kracht die even onzichtbaar is als de wind. – *Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 132*

Maandag 9 juli: De gave van tongen

“En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tezamen bijeen. En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren; en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen; en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken.” In die menigte waren spotters, die het werk van de Heilige Geest niet herkenden, en zij zeiden: “Zij hebben te veel zoete wijn gehad!

“Maar Petrus stond met de elven op, en hij verhief zijn stem en sprak hen toe: Gij Joden en allen, die te Jeruzalem woonachtig zijt, dit zij u bekend en neemt mijn woorden ter ore. Want deze mensen zijn niet dronken, zoals gij veronderstelt, want het is het derde uur van de dag; maar dit is het, waarvan gesproken is door de profeet Joël.” Lees de geschiedenis. De Here werkte om Zijn eigen wijze, maar als er onder ons, over wie het einde van de wereld gekomen is, zo’n openbaring zou zijn geweest, zouden sommige dan niet hebben gespot zoals toen? Degenen die niet onder de invloed van de Heilige Geest kwamen, wisten het niet. Voor deze groep leken de discipelen als dronken mannen.—*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 66.*

De Joden waren verstrooid naar bijna elk land en spraken verschillende talen. Zij waren van verre afstanden naar Jeruzalem gekomen en hadden zich daar tijdelijk gevestigd om er tijdens de godsdienstige feesten te blijven die toen plaatsvonden, en hun verplichtingen te vervullen. Toen ze bij elkaar waren spraken ze elke bekende taal. Deze verscheidenheid in talen was een grote belemmering voor het werk van Gods dienstknechten in het verkondigen van de leer van Christus tot aan het uiterste van de aarde. Dat God op wonderbaarlijke wijze voorzag in het tekort van de apostelen, was voor het volk de meest volmaakte bevestiging van het getuigenis van deze getuigen voor Christus. De Heilige Geest had voor hen gedaan was zij in hun hele leven niet voor zichzelf hadden kunnen doen. Nu konden zij de waarheid van het evangelie overal verkondigen, terwijl zij de taal van degenen voor wie zij werkten correct spraken. Deze wonderbaarlijke gave was het grootste bewijs dat zij de wereld konden geven dat hun opdracht het zegel van de hemel droeg.—*The Story of Redemption*, p. 242.

Godeloosheid en misleiding nemen toe onder Gods volk dat beweert dat ze Zijn geboden houdt. Geestelijk onderscheidingsvermogen om zonde te zien waar het is, en die dan buiten het kamp te werpen, neemt af onder Gods volk, en geestelijke blindheid overvalt hen. Het helder getuigenis moet nieuw leven worden ingeblazen, en het zal diegenen afscheiden van Israël die altijd gestreden hebben tegen de middelen die God heeft aangewezen om verderf buiten de gemeente te houden. Het verkeerde moet verkeerd genoemd worden. Ernstige zonde moet bij de juiste naam worden genoemd. Heel Gods volk moet dichter bij Hem komen en hun klederen van karakter wassen in het bloed van het Lam. Dan zullen zij zonde zien in het ware licht en beseffen hoe aanstootgevend het is in Gods ogen.—*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 324.

Dinsdag 10 juli: De prediking van Petrus

Duidelijk en krachtig getuigde Petrus van de dood en opstanding van Christus: "Mannen van Israël, hoort deze woorden: Jezus, de Nazarener, een man, u van Godswege aangewezen door krachten, wonderen en tekenen, die God door Hem in uw midden verricht heeft, zoals gij zelf weet, deze... hebt gij door de handen van wetteloze mensen aan het kruis genageld en gedood. God evenwel heeft Hem opgewekt, want Hij verbrak de weeën van de dood, naardien het niet mogelijk was, dat Hij door hem werd vastgehouden."

Petrus verwees niet naar de leringen van Christus om zijn stelling te staven, want hij wist dat het vooroordeel van zijn toehoorders zo groot was, dat zijn woorden over dit onderwerp geen enkel effect zouden hebben. In plaats daarvan sprak hij tot hen over David, die door de joden als één van de patriarchen van hun natie werd beschouwd...

"Mannen broeders, men mag vrijuit tot u zeggen van de aartsvader David, dat hij én gestorven én begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag". "Hij... heeft gesproken van de opstanding van de Christus, dat Hij niet aan het dodenrijk is overgelaten, noch zijn vlees ontbinding heeft gezien. Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn." – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 30

Als de profetie van Joël gedeeltelijk in vervulling is gegaan in de dagen van de apostelen, leven wij nu in een tijd, waarin deze nog duidelijker aan Gods volk wordt

geopenbaard. Hij zal Zijn Geest over Zijn volk uitstorten, zodat zij een licht zullen worden te midden van zedelijke duisternis, een groot licht zal naar alle delen van de wereld weerkaatst worden. Het ware te wensen dat ons geloof zou toenemen, opdat de Here machtig door Zijn volk kan werken. – *Bijbelcommentaar, blz. 283*

Jezus kwam tevoorschijn uit het graf met de tred van een machtige overwinnaar. Er was een uitbarsting van triomf, want het hemelse gezin wachtte om Hem te ontvangen, en de machtige engel, gevolgd door een hemels leger, boog in aanbidding voor Hem neer toen Hij, de Vorst van de hemel boven het geopende graf van Jozef uitriep: "Ik ben de opstanding en het leven."

Alle geschapen wezens leven door de wil en de kracht van God. Zij zijn ontvangers van het leven van de Zoon van God. Hoe bekwaam en getalenteerd ze ook zijn of hoe groot hun capaciteiten ook, ze worden verkwikt met leven uit de Bron van al het leven. Hij is de bron, de fontein van het leven... Het leven dat Hij in menselijkheid heeft afgelegd, heeft Hij opnieuw opgenomen en aan de mensheid gegeven. "Ik ben gekomen," zei Hij "opdat zij leven hebben en overvloed hebben."...

Christus werd één met de mensheid, opdat de mensheid één kon worden in Geest en leven met Hem. Vanwege deze eenwording in gehoorzaamheid aan het Woord van God, wordt Zijn leven hun leven. Hij zegt tot de berouwvolle, "Ik ben de opstanding en het leven." - *Sons and Daughters of God, p. 237.*

Woensdag 11 juli: De verheerlijking van Jezus

Het offer van Christus als verzoening voor de zonde, is de grote waarheid waaromheen alle andere waarheden zich groeperen. Om op de juiste wijze begrepen en op prijs gesteld te worden, moet elke waarheid in Gods Woord, van Genesis tot Openbaring, bestudeerd worden in het licht van het kruis van Golgotha en in samenhang met de wonderbare, centrale waarheid van het verzoeningswerk van de Heiland. Zij die het wonderlijke offer van de Verlosser bestuderen, groeien in genade en kennis. – *Bijbelcommentaar, blz. 402*

Christus als Hogepriester achter het voorhangsel heeft Golgotha zo onsterfelijk gemaakt dat hoewel Hij voor God leeft, Hij voortdurend sterft voor zonde, en als iemand dus zondigt, dan heeft hij een Voorspraak bij de Vader.

Hij kwam uit het graf bekleed met een wolk van engelen met wonderbaarlijke kracht en heerlijkheid – de goddelijkheid en menselijkheid verenigd. Hij hield de wereld waarover Satan heerste in Zijn greep als zijn rechtmatige gebied, en door Zijn wonderbaarlijke werk in het geven van Zijn leven, bracht Hij het hele mensdom terug in gunst met God.—*Selected Messages, book 1, p. 343.*

God heeft Zichzelf geopenbaard in Zijn Zoon als een persoonlijk wezen. Jezus, de afstraling van de heerlijkheid van de Vader, "en de afdruk van Zijn zelfstandigheid" (Hebreeën 1: 3), was op aarde in de gestalte van een mens. Als de persoonlijke Zaligmaker kwam Hij naar de wereld. Als een persoonlijke Zaligmaker steeg Hij op naar de hemel. Als een persoonlijke Zaligmaker bemiddelt Hij in de hemel. Voor de troon van God dient "Iemand, Die op de Zoon des mensen leek", ten behoeve van ons." Openbaring 1:13.

Christus, het Licht van de wereld, bedekte de verblindende glorie van Zijn goddelijkheid en kwam om te leven als een mens onder de mensen, opdat zij, zonder

verteerd te worden, bekend zouden kunnen worden met hun Schepper. Niemand heeft God ooit gezien behalve zoals Hij geopenbaard is door Christus.

“Ik en Mijn Vader zijn één,” verklaarde Christus. “Niemand kent de Zoon dan de Vader, en niemand kent de Vader dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon het wil openbaren.” Johannes 10:30; Mattheüs 11:27.—*Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 265.

Jezus Christus heeft Zichzelf als een volkomen offer gegeven ten behoeve van iedere gevallen zoon en dochter van Adam. Wat een vernedering verdroeg Hij! Hij daalde af, stap voor stap, lager en lager op het pad van vernedering, maar toch onteerde Hij Zijn ziel nooit met één vuile smet van zonde! Dit alles heeft Hij geleden, om u op te heffen, te reinigen, te verfijnen en te veredelen, en u als mede-erfgenaar met Zichzelf op de troon te plaatsen... De Majesteit van de hemel, de eniggeboren Zoon van de ware en levende God, opende de weg voor u om tot Hem te komen, door het geven van Zijn leven als een offer aan het kruis van Golgotha.—*Fundamentals of Christian Education*, p. 251.

Donderdag, 12 juli: De eerstelingen

Alleen aan degenen die nederig en ootmoedig op God wachten en uitzien naar Zijn leiding en genade, wordt de Geest gegeven. God wacht op hun verzoek en op hun geschiktheid Deze te ontvangen. Deze beloofde zegen, die in het geloof wordt afgesmeekt, brengt alle andere zegeningen met zich mee. De zegen wordt gegeven naar de mate van rijkdom van genade van Christus, en Hij is bereid iedere ziel ervan te schenken naar gelang hij ontvangen kan.

Als de Heilige Geest in het hart woont, zal Hij de mens zo leiden, dat hij zijn eigen karaktergebreken ziet. Bovendien zal Hij hem leren mee te voelen met de zwakheden van anderen en te vergeven zoals hij zelf verlangt dat zijn zonden worden vergeven. Zo zal hij medelijdend worden, hoffelijk, zijn zoals Christus.

De Heilige Geest deelt liefde mee, blijdschap, vrede, sterkte en troost; Zijn gave is als een waterbron, opspringend tot in het eeuwige leven. De zegen is een vrije gave voor iedereen. — *Het geloof waardoor ik leef*, blz. 53

Christus heeft de gave van de Geest aan Zijn gemeente beloofd, en de belofte is evengoed voor ons als voor de eerste discipelen. Maar net zoals met iedere andere belofte, wordt die gegeven onder voorwaarden. Er zijn velen die geloven en belijden beslag te leggen op de belofte van de Heer. Zij spreken over Christus en over de Heilige Geest, maar toch ontvangen zij geen voordeel. Zij geven de ziel niet over om geleid en beheerst te worden door de goddelijke machten. Wij kunnen de Heilige Geest niet gebruiken. De Geest moet ons gebruiken. God werkt door de Geest in Zijn volk om “zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen” te werken. Filippenzen 2:13. Maar velen willen zich hier niet aan onderwerpen. Zij willen zichzelf leiden. Dat is waarom zij de hemelse gave niet ontvangen. Alleen aan degenen die nederig op God wachten, die letten op Zijn leiding en genade, wordt de Geest gegeven...

Er is geen grens aan de bruikbaarheid van degene die het eigen ik opzijzet en ruimte maakt voor het werk van de Heilige Geest aan zijn hart en een leven leidt dat geheel is toegewijd aan God... Indien Zijn volk de obstakels wegneemt, zal Hij de wateren van verlossing door menselijke kanalen in overvloedige stromen uitstorten.— *Our High Calling*, p. 151.

In deze laatste ogenblikken van de genadetijd voor de mensen, waarin het lot van iedere ziel spoedig voor altijd zal zijn beslist, verwacht de Heer van de hemel en aarde dat zijn gemeente aan het werk zal gaan als nooit tevoren. Zij die in Christus vrij zijn door de kennis van de kostbare waarheid, worden door de Here Jezus gezien als zijn uitverkorenen, begunstigd boven alle andere mensen op de aardbodem; en Hij rekent op hen om de lof te verkondigen van Hem, die hen geroepen heeft uit het duister tot zijn wonderbaar licht. De zegeningen, die zo vrijgevig geschonken worden, moeten aan anderen worden megedeeld. Het blijde nieuws van verlossing moet gepredikt worden aan elke natie, geslacht, taal en volk.

In de visioenen van de profeten werd getoond hoe de Heer der heerlijkheid speciaal licht liet schijnen op zijn gemeente in de dagen van duisternis en ongeloof die aan zijn wederkomst zouden voorafgaan. Als de Zon der gerechtigheid zou Hij over zijn gemeente opgaan met "genezing... onder zijn vleugelen". Maleachi 4: 2. En iedere ware discipel zou een invloed ten leven moeten verspreiden voor bemoediging, hulp en ware genezing. – *Profeten en Koningen, blz. 440, 441*

Vrijdag 13 juli: Voor verdere studie

God's Amazing Grace, "Christ Shares His Father's Throne," p. 79.

3. Leven in de eerste gemeente

Sabbatmiddag 14 juli

Van de gemeente ten tijde van de discipelen – toen er stralende dagen waren, vol schijnsel van de heerlijkheid van de opgestane Christus over hen – werd van de gemeente van de apostelen geschreven, dat niemand zei "dat iets van wat hij bezat, van hemzelf was." "Er was ook niemand onder hen die gebrek leed." "En de apostelen legden met grote kracht getuigenis af van de opstanding van de Heere Jezus; en er was grote genade over hen allen." "En zij bleven dagelijks eensgezind in de tempel bijeenkomen, en terwijl zij van huis tot huis brood braken, aten zij samen met vreugde en met een ongedeeld hart; en zij prezen God en vonden genade bij heel het volk. En de Heere voegde dagelijks *mensen* die zalig werden, aan de gemeente toe" (Handelingen 4:32,34,33; 2:46 – 47).

Doorzoek de hemel en de aarde. Er is geen waarheid krachtiger geopenbaard, dan die zichtbaar wordt in werken van barmhartigheid voor mensen die ons medeleven en onze hulp nodig hebben. Dat is de waarheid, zoals die in Jezus is. Als zij, die de naam van Christus belijden, de principes van de gouden regel in praktijk brengen, zal de verkondiging van het evangelie met dezelfde kracht gepaard gaan als in de tijd van de apostelen. —*Gedachten van de berg de zaligsprekingen, hfdst 'Niet oordelen, maar doen'*

Toen de Heilige Geest over de eerste gemeente werd uitgestort, hadden de broeders elkaar lief. "Zij... gebruikten hun maaltijden met blijdschap en eenvoud des harten, en zij loofden God en stonden in de gunst bij het gehele volk." Die eerste christenen waren gering in aantal, zonder rijkdom of eer; toch oefenden zij een grote invloed uit. Het licht van de wereld scheen door hen. Waar hun karakter en hun leer bekend werden, waren zij een verschrikking voor de bedrivers van het kwaad. Om

deze reden werden zij gehaat door de goddeloze mensen en zelfs tot de dood toe vervolgd.

De maatstaf voor heiligheid is vandaag dezelfde als in de tijd van de apostelen. Noch de beloften, noch de eisen van God hebben in enig opzicht aan kracht verloren. Wat is echter de toestand van Gods belijdend volk, vergeleken met de eerste gemeente? Waar is de Geest en de kracht van God die toen samenging met de verkondiging van het evangelie? Helaas, "hoe is het goud verdonkerd, ontluisterd het goede, fijne goud!" —*Getuigenissen voor de gemeente, vol. 5, pp. 239, 240.*

Wanneer de genade van Christus wordt uitgedrukt in de woorden en daden van de gelovigen, zal licht schijnen naar degenen die in duisternis zijn; want terwijl de lippen God loven, zullen de handen in weldadigheid uitgestrekt worden voor de hulp aan hen die verloren gaan. We lezen dat op de dag van Pinksteren, toen de Heilige Geest op de discipelen werd uitgestort, niemand zei dat iets wat hij bezat het zijne was. Alles wat ze bezaten werd ingezet om de prachtige hervorming te laten plaatsvinden. En duizenden werden op een dag bekeerd. Wanneer dezelfde geest gelovigen vandaag dringt, en zij met dezelfde vrijgevigheid aan God teruggeven, zal een breed en verreikend werk worden volbracht. —*Welfare Ministry, p. 271.*

Zondag 15 juli: Onderwijzing en gemeenschap

Na de uitstorting van de Heilige Geest, gingen de discipelen, bekleed met de goddelijke wapenrusting, als getuigen op weg om het prachtige verhaal van de kribbe en het kruis te vertellen. Het waren eenvoudige mannen, maar zij gingen op weg met de waarheid. Na de dood van hun Heer waren zij een hulpeloos, teleurgesteld, ontmoedigd gezelschap - als schapen zonder herder; maar nu gaan ze voort als getuigen van de waarheid, zonder wapens maar met het woord en de Geest van God, om elke tegenstand te overwinnen. . . .

Degenen die de Heiland hadden verworpen en gekruisigd, verwachtten dat Zijn discipelen ontmoedigd, gekrenkt en klaar zouden staan om hun Heer te verloochenen. Met verbazing hoorden ze het heldere, gedurfde getuigenis, gegeven onder invloed van de macht van de Heilige Geest. De woorden en daden van de discipelen vertegenwoordigden de woorden en het werk van hun Leraar; en allen die hen hoorden zeiden: Zij hebben het van Jezus gehoord, zij praten zoals Hij sprak. "En met grote kracht gaven de apostelen getuigenis van de opstanding van de Here Jezus: en grote genade was over hen allen." —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, pp. 66, 67.*

Velen van deze eerste gelovigen werden door de vurige, maar verkeerd gerichte geloofsijver der Joden onmiddellijk van hun familie en vrienden gescheiden, en het bleek noodzakelijk hun onderdak en voedsel te verlenen.

Het verhaal luidt: "Want er was ook niet één behoeftig onder hen", en er wordt verteld, hoe in de behoeften werd voorzien. Diegenen onder de gelovigen die geld en bezittingen hadden, offerden deze blijmoedig om aan deze onvoorziene moeilijkheden tegemoet te komen. Zij verkochten hun huizen of hun landerijen, brachten het geld en legden dit aan de voeten der apostelen, "en aan eenieder werd uitgedeeld naar behoefte."

Deze vrijgevigheid van de zijde van de gelovigen was het gevolg van de uitstorting van de Heilige Geest. De tot het evangelie bekeerden waren "één van hart en ziel".

Eén gemeenschappelijk belang beheerste hen — het welslagen van de hun toevertrouwde opdracht; en er was in hun leven geen plaats voor hebzucht. Hun liefde voor hun broeders en voor de zaak waaraan zij zich hadden gewijd was groter dan hun liefde voor geld en bezittingen. Hun werken getuigden ervan dat zij de zielen der mensen van hogere waarde achtten dan aardse rijkdom.

Zo zal het altijd zijn wanneer de Geest van God bezitneemt van het leven. — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 7: Een waarschuwing tegen huichelarij*

De Voorzienigheid, hoewel ongezien, is altijd werkzaam in de aangelegenheden van mensen. Gods hand kan voorspoedig zijn of onthouden, en hij houdt Zich herhaaldelijk in, terwijl hij een ander lijkt te helpen. Dit alles om mensen te testen en te bewijzen en aan hen hun hart te openbaren. . . . Daden van edelmoedigheid en welwillendheid werden door God ontworpen om de harten van de kinderen der mensen teder en sympathiek te houden, en in hen een belangstelling en genegenheid voor elkaar aan te moedigen in navolging van de Meester, die in ons belang arm werd, opdat wij door Zijn armoede rijk konden worden gemaakt. De wet van de tienden was gebaseerd op een duurzaam principe en was bedoeld een zegen voor de mens te zijn. — *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 547.

Maandag 16 juli: De genezing van de verlamde man

Met machtige kracht predikten de discipelen een gekruisigde en opgestane Redder. Tekenen en wonderen werden door hen gedaan in de naam van Jezus; de zieken werden genezen; en een man die kreupel was vanaf zijn geboorte volledig hersteld en ging met Petrus en Johannes de tempel binnen, wandelend en springend en God prijzend voor de ogen van alle mensen. Het nieuws verspreidde zich en de mensen begonnen zich rond de discipelen te verzamelen. Velen liepen te hoop, zeer verbaasd over de genezing die was verricht. — *Early Writings*, p. 192.

De boodschap des heils wordt aan de mensen gebracht door menselijke vertegenwoordigers. Maar de Joden hadden getracht het alleenrecht van de waarheid die het eeuwige leven inhoudt, te verkrijgen. Zij hadden het levende manna opgespaard, en het was bedorven geraakt. De godsdienst die zij voor zichzelf probeerden te houden, werd een ergernis. Zij beroofden God van Zijn heerlijkheid, en bedrogen de wereld door een vervalsing van het evangelie. Zij hadden geweigerd zich aan God over te geven voor de redding van de wereld, en werden medewerkers van Satan om haar te vernietigen.

Het volk dat door God was geroepen om een pijler en fundament der waarheid te zijn, was de vertegenwoordiger van Satan geworden. Zij deden het werk dat hij van hen verlangde, door een gedragslijn te volgen waardoor ze het karakter van God verkeerd voorstelden en de wereld aanleiding gaven om Hem als een tiran te beschouwen. — *Jezus, de wens der eeuwen, hfdst 3: De volheid des tijds*

Berouw houdt in dat men spijt heeft van de zonde en de zonde de rug toekeert. We keren ons niet van de zonde af, als we de zondigheid er niet van inzien. Er vindt geen verandering in ons leven plaats, als wij ons niet van harte van de zonde afwenden...

Wanneer echter het hart zich onderwerpt aan de invloed van de Geest van God, wordt het geweten wakker geschud, en gaat de zondaar iets zien van de diepte en

heiligheid van Gods heilige wet, de grondslag van Zijn bestuur in hemel en op aarde....

Zowel het verstand als het hart raken overtuigd.... Hij ziet de liefde van God, de schoonheid van heiligheid en de vreugde van reinheid. Hij verlangt ernaar gereinigd te worden en opnieuw in contact te komen met de hemel. —*De enige weg, hfdst 3: Berouw*

De veroordelende kracht van de wet van God strekt zich niet alleen uit tot de dingen die we doen, maar ook tot de dingen die we niet doen. We moeten onszelf niet rechtvaardigen door te verzuimen de dingen te doen die God vereist. We moeten niet alleen ophouden kwaad te doen, maar we moeten leren om het goede te doen. God heeft ons krachten gegeven om in goede werken te worden uitgeoefend; en als deze krachten niet in gebruik worden genomen, zullen we zeker worden bestempeld als slechte en luie dienstknechten. We hebben misschien geen zware zonden begaan; dergelijke vergrijpen staan misschien niet geregistreerd tegen ons in het boek van God; maar het feit dat onze daden niet als puur, goed, verheven en nobel worden geregistreerd, waaruit blijkt dat we de aan ons toevertrouwde talenten niet hebben verbeterd, plaatst ons onder veroordeling. —*Selected Messages*, boek 1, p. 220.

Dinsdag 17 juli: Opstandigheid

Op de dag na de genezing van de kreupele, kwamen Annas en Kajafas, samen met de andere hoogwaardigheidsbekleders van de tempel, bijeen voor het proces, en de gevangenen [Petrus en Johannes] werden voor hen gebracht. In diezelfde kamer en voor sommige van diezelfde mannen, had Petrus schandelijk zijn Heer verloochend. Dit kwam hem duidelijk te binnen toen hij voor zijn eigen proces verscheen. Hij had nu de gelegenheid om zijn lafheid in te lossen. . . .

Maar de Petrus die Christus verloochende in het uur van Zijn grootste nood was impulsief en zelfverzekerd, verschillend van de Petrus die voor onderzoek naar het Sanhedrin werd gebracht. Sinds zijn val was hij bekeerd. Hij was niet langer trots en opschepperig, maar bescheiden en zelf-wantrouwend. Hij was vervuld van de Heilige Geest en met de hulp van deze macht was hij vastbesloten om de smet van zijn lafheid weg te nemen door de naam te eren die hij ooit had verloochend. —*Conflict and Courage*, p. 329.

Velen zullen voor rechtbanken moeten staan; sommigen zullen voor koningen moeten staan en voor de geleerden van de aarde, om verantwoording af te leggen over hun geloof. Degenen die slechts een oppervlakkig begrip van de waarheid hebben, zullen de Schriften niet duidelijk kunnen uitleggen en geen besliste redenen voor hun geloof kunnen geven. Ze raken in de war en zullen geen werklieden zijn die zich niet hoeven te schamen. Laat niemand veronderstellen dat hij niet hoeft te studeren, omdat hij niet hoeft te prediken in het heilige ambt. U weet niet wat God van u verlangt. Het is een betreurenswaardig feit dat. . . veel hebben gefaald om zichzelf geschikt te maken voor het werk. . . . Religie heeft helemaal te weinig betekend voor de beleden volgelingen van Christus; want het is niet de wil van God dat iemand onwetend blijft als wijsheid en kennis binnen handbereik zijn. —*Fundamentals of Christian Education*, p. 217.

In de naam van de Heer moeten we vooruitgaan, Zijn banier ontvouwen, Zijn woord bepleiten. Wanneer de autoriteiten ons bevelen dit werk niet te doen, wanneer

zij ons verbieden de geboden van God en het geloof van Jezus te verkondigen, dan zal het voor ons noodzakelijk zijn om te zeggen wat de apostelen deden: "Oordeelt gij, of het juist is in de ogen van God om meer naar u te luisteren dan naar God. Want we kunnen niet anders dan de dingen zeggen die we gezien en gehoord hebben." Handelingen 4:19,20.

De waarheid moet worden uiteengezet in de kracht van de Heilige Geest. Alleen dit kan onze woorden effectief maken. Alleen door de kracht van de Geest zal de overwinning worden behaald en vastgehouden. De menselijke agent moet door de Geest van God worden bewerkt. De werkers moeten door de kracht van God bewaard worden door geloof tot redding. Ze moeten goddelijke wijsheid hebben, dat er niets mag worden geuit dat de mensen zou aansporen onze weg te stuiten. Door de inplanting van geestelijke waarheid moeten we een volk voorbereiden dat in zachtmoedigheid en de vreze des Heren een reden voor hun geloof kan geven voor de hoogste autoriteiten in onze wereld. — *Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 395, 396.

Woensdag 18 juli: Ananias en Safira

De apostelen bestreden mensen die in de gemeente deden alsof ze godvruchtig waren, terwijl ze heimelijk de zonde liefhadden. Ananias en Safira waren bedriegers, die deden alsof ze alles aan God gaven, terwijl ze uit begeerte een deel voor zichzelf achterhielden.

De Geest der waarheid openbaarde het ware karakter van deze huichelaars aan de apostelen en het oordeel van God zuiverde de gemeente van deze smet op haar reinheid. Dit duidelijke bewijs van de scherp waarnemende Geest van Christus in de gemeente verschrikte de schijnheiligen en boosdoeners. Ze konden niet lang omgaan met mensen die in hun leven en denken trouwe vertegenwoordigers van Christus waren. Toen zijn volgelingen beproevingen en vervolgingen moesten doorstaan, wilden alleen zij die bereid waren alles in de steek te laten voor de waarheid zijn volgelingen worden. — *De grote strijd, hfdst 2: De vervolgingen in de eerste eeuwen*

Wat is nederigheid? Dat gevoel van zonde en onwaardigheid dat tot bekering leidt. Maar we moeten zeker zijn van de kwaadaardigheid van een ziekte voordat we onze behoefte aan genezing voelen. Degenen die de zondigheid van de zonde niet beseffen, zijn niet in staat om de waarde van de verzoening en de noodzaak om gereinigd te worden van alle zonden te waarderen. De zondaar meet zichzelf aan zichzelf en aan hen die net als hijzelf zondaars zijn. Hij kijkt niet naar de zuiverheid en heiligheid van Christus. . . .

De zonde van Adam zou door de kerken van vandaag als een eenvoudige fout worden beschouwd, die meteen vergeven zou worden om er verder niet meer aan te denken. Maar Gods standaard is hoog en Zijn woord onveranderlijk, en alle zelfzuchtige, hebzuchtige praktijken zijn een gruwel in Zijn ogen. De harten van gelovigen moeten worden gezuiverd, geheiligd, verfijnd, veredeld. — *The Upward Look*, p. 16.

Gods lankmoedigheid is wonderlijk. De gerechtigheid heeft lang geduld, terwijl genade bij de zondaar pleit. Maar "gerechtigheid en recht zijn de grondslag van zijn troon." (Psalm 97:2).

"De Here is lankmoedig, maar groot van kracht en de Here laat geenszins ongestraft. In wervelwind en storm is zijn weg, wolken zijn het stof zijner voeten. (Nahum 1:3).

De wereld overtreedt vol brutaliteit Gods wet. Op grond van zijn lankmoedigheid hebben mensen zijn gezag vertreden. Zij hebben elkaar aangemoedigd bij het verdrukken en wreed behandelen van zijn erfdeel, terwijl zij zeggen: "Hoe zou God het weten; zou er ook wetenschap zijn bij de Allerhoogste?" (Psalm 73:11). Maar er is een grens die zij niet kunnen overschrijden. De tijd nadert waarin zij de hun toegestane grens hebben bereikt. Reeds nu hebben zij bijna de grens van Gods verdraagzaamheid, van zijn genade en zijn barmhartigheid bereikt. De Here zal tussenbeide komen om zijn eer te rechtvaardigen, zijn volk te verlossen en het tij van ongerechtigheid een halt toe te roepen. —*Lessen uit het leven van alledag, hfdst 14: Zal God Zijn uitverkorenen geen recht verschaffen?*

Donderdag 19 juli: De tweede arrestatie

Petrus zei: "De God van onze vaders heeft Jezus opgewekt, die gij gedood en opgehangen hebt aan een boom. Hem heeft God verheven met Zijn rechterhand om een Vorst en een Verlosser te zijn, om Israël bekering te geven en vergeving van zonden. En wij zijn Zijn getuigen van deze dingen; en zo is ook de Heilige Geest, die God heeft gegeven aan hen die Hem gehoorzamen." Bij deze onbevreesde woorden waren die moordenaars woedend en vastbesloten om hun handen opnieuw in bloed te dompelen door de apostelen af te slachten. Ze waren van plan om dit te doen, toen een engel van God het hart van Gamaliël bewoog om de priesters en leiders te adviseren. . . . Kwade engelen trokken op om de priesters en ouderlingen ertoe te bewegen de apostelen ter dood te brengen; maar God zond Zijn engel om het te voorkomen door te midden van de Joodse leiders zelf een stem op te wekken ten gunste van Zijn dienaren. De apostelen hadden nog een werk af te maken ...

De priesters lieten hun gevangenen ongewild vrij, nadat ze hen gezeseld en hen opgedragen hadden niet meer in de naam van Jezus te spreken. . . . [Maar] de discipelen getuigden stoutmoedig van de dingen die zij hadden gezien en gehoord, en door de naam van Jezus deden zij machtige wonderen. Ze hebben het bloed van Jezus onbevreesd opgeëist van degenen die zo bereid waren het te nemen toen hen macht verleend was over de Zoon van God. —*Early Writings*, pp. 195, 196.

Als werknemers moeten we samen besluiten over moeilijke zaken. Het is goed dat broeder met broer overlegt. En het is ons voorrecht nadat we dit hebben gedaan, om samen te buigen in gebed en om goddelijke wijsheid en raad te vragen. Maar dat één menselijke stem een controlerende macht zou hebben, is een trieste vergissing.

In het werk van de arbeiders moet er samen vergaderd worden. Niemand mag zijn eigen onafhankelijke oordeel opleggen en naar zijn eigen mening werken, tenzij hij een eigen schatkamer heeft waaruit hij kan putten. . . . Mij is gebleken dat het beheer van het werk niet mag worden toevertrouwd aan onervaren handen. Degenen die geen ruime ervaring hebben, zijn niet degenen die grote verantwoordelijkheden op zich moeten nemen, hoewel ze denken dat ze zich daarvoor gekwalificeerd voelen. Hun broeders kunnen gebreken zien waar zij zelf alleen perfectie zien. —*Evangelism*, p. 97.

"Overleg met elkaar", is de boodschap die mij keer op keer door de engel van God is gegeven. Door het beoordelingsvermogen van één mens te beïnvloeden, kan Satan trachten de zaken naar zijn hand te zetten. Hij kan erin slagen de gedachten van twee mensen te misleiden, maar wanneer meerderen met elkaar beraadslagen, is dat veiliger. Elk voornemen zal nauwkeuriger bekeken worden, en iedere zet zal zorgvuldiger worden bestudeerd. Zo bestaat er minder gevaar op voorbarige en slecht doordachte beslissingen, die verwarring, verbijstering en verslagenheid teweeg zouden brengen. In eenheid ligt kracht. In verdeeldheid ligt zwakte en nederlaag. — *Getuigenissen voor de gemeente, vol 5, p. 29*

Vrijdag 20 juli: Voor verdere bestudering

That I May Know Him, "Why the Lord Delays," p. 349.

4. De eerste evangelisten

Sabbatmiddag, 21 juli

Toen Christus aan het kruis riep: "Het is volbracht", werd het voorhangsel van de tempel in tweeën gescheurd. Dit voorhangsel was belangrijk voor de Joodse natie. Het was van het duurste materiaal, van paars en goud, en was van grote lengte en breedte. Op het moment dat Christus Zijn laatste adem uitblies, waren er getuigen in de tempel die aanschouwden hoe het sterke, zware materiaal van boven tot onder door ongeziene handen scheurde. Deze handeling betekende voor het hemelse universum, en voor een door de zonde verdorven wereld, dat er een nieuwe en levende weg was geopend voor het gevallen ras, dat al de offerandes eindigden in het ene grote offer van de Zoon van God. Hij die tot dan toe in de handgemaakte tempel woonde, was weggegaan om nooit meer weder te keren om het met Zijn aanwezigheid te verheerlijken. - *The Signs of the Times, Dec. 8, 1898.*

Door Christus moest de verborgen heerlijkheid van het heilige der heiligen openbaar worden. Hij had de dood ondergaan voor ieder mens en door dit offer zouden de kinderen der mensen kinderen Gods worden. De gelovigen zouden met ongedekt gelaat, terwijl zij als in een spiegel de heerlijkheid des Heeren aanschouwden, naar datzelfde beeld worden veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid. De genadetroon waarop Gods heerlijkheid rustte in het heilige der heiligen is toegankelijk voor allen, die Christus aanvaarden als verzoening voor de zonde en door middel daarvan worden zij met God in gemeenschap gebracht. Het voorhangsel is gescheurd, de scheidingsmuren zijn neergeworpen, het handschrift, in inzettingen bestaande, tenietgedaan. Door Zijn bloed is de vijandschap weggedaan. Door geloof in Christus kunnen Jood en heiden deelhebben aan het levende brood. - *Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1109.*

Hij die Christus belijdt, moet Christus blijvend in zich hebben. Datgene wat hij niet ontvangen heeft, kan hij niet mededelen. De discipelen zouden vloeiend kunnen spreken over leerstellingen, ze zouden de woorden van Christus kunnen herhalen; maar tenzij zij de zachtmoedigheid en liefde van Christus bezaten, zouden ze Hem niet belijden. Een geest die tegengesteld is aan de geest van Christus, zou Hem verloochenen, wat belijdenis het ook zou zijn

De Heiland zei Zijn discipelen, niet te hopen dat de vijandigheid van de wereld jegens het evangelie overwonnen zou worden en dat na verloop van tijd de tegenkanting ten einde zou komen. Hij zei: "Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard." (Matth.10:34) Dit veroorzaken van strijd is niet de uitwerking van het evangelie, maar het gevolg van de tegenkanting daartegen. — *De Wens der Eeuwen*, p. 290/291; - *The Desire of Ages*, p. 357.

Zondag 22 juli: De benoeming van de zeven

De eerste gemeente bestond uit vele bevolkingsgroepen, van verschillende nationaliteiten. Ten tijde van de uitstorting van de Heilige Geest op Pinksteren "waren er Joden te Jeruzalem woonachtig, vrome mannen uit alle volken onder de hemel." (Hand.2:5)

Onder de te Jeruzalem bijeen vergaderde aanhangers van het Hebreeuwse geloof waren er sommigen die onder de naam „Grieken" bekendstonden. Tussen dezen en de Joden van Palestina had lang wantrouwen en zelfs vijandschap bestaan. De harten van hen die door het werk van de apostelen bekeerd waren werden door de liefde van Christus vertederd en met elkander verbonden. Ondanks vroegere vooroordelen leefden zij nu met elkander in volle harmonie. Satan wist dat hij machteloos zou zijn om de uitbreiding van de evangeliewaarheid te weerstaan, zolang deze eensgezindheid standhield, en hij zocht zijn voordeel te doen met vroegere onhebbelijkheden, in de hoop daardoor elementen van tweedracht binnen de gemeente te brengen. — *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 63; - *The Acts of the Apostles*, p. 87.

De Heilige Geest stelde een methode voor waarbij de apostelen zouden worden ontheven van de taak om de armen en soortgelijke lasten te verdelen, zodat ze vrij konden worden gehouden om Christus te prediken. "Toen riepen de twaalf de menigte van de discipelen tot hen en zeiden: Het is niet de reden dat wij het woord van God verlaten en de tafels dienen. Daarom, broeders, aanschouwt onder u zeven mannen met een eerlijke inslag, vervuld van de Heilige Geest en wijsheid, die wij over deze zaak mogen benoemen. Maar we zullen ons voortdurend aan het gebed en aan de bediening van het woord wijden. "

De kerk koos dienovereenkomstig zeven mensen vol van geloof en de wijsheid van de Geest van God, om aandacht te schenken aan het bedrijf dat betrekking had op de zaak. Stephen werd als eerste gekozen; hij was een Jood van geboorte en religie, maar sprak de Griekse taal en was vertrouwd met de gewoonten en manieren van de Grieken. Hij werd daarom beschouwd als de meest geschikte persoon om aan het hoofd te staan en toezicht te houden op de uitbetaling van de middelen die aan de weduwen, wezen en de waardige armen waren toegewezen. Deze selectie ontmoette de geest van iedereen, en de ontevredenheid en gemompel werden geruisloos. — *The Story of Redemption*, pp. 259, 260.

Geruchten vernietigen vaak de eenheid onder de broeders. Sommigen staan altijd gereed om schandaaltjes op te vangen. Ze verzamelen kleine voorvallen die op zichzelf niets te betekenen hebben, maar die steeds worden herhaald en overdreven, tot iemand om een enkel woord als schuldige wordt beschouwd. Deze roddelaars doen het werk van de duivel met verbazingwekkende trouw, terwijl ze nauwelijks beseffen, hoe aanstootgevend hun gedrag in Gods oog is. Als ze maar de helft van

hun energie en ijver, die gebruikt wordt voor dit onheilige werk, zouden besteden aan het onderzoeken van hun eigen hart, zouden ze zoveel werk vinden om hun hart te reinigen van onreinheid, dat ze geen tijd en zin zouden hebben om kritiek te leveren op hun broeders, en ze zouden geen prooi worden van de macht van deze verleiding. De geest zou gesloten zijn voor "ze zeggen" of "ik heb gehoord"..... We moeten toch die geest van zachtmoedigheid en liefde aankweken, die onze Meester kenmerkt, - een liefde die geen kwaad denkt, en niet licht tot toorn wordt verwekt. – EGW *ZDA Bijbelcommentaar*, vol. 3, p. 1163; —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 3, p. 1163.

Maandag 23 juli: De bediening van Stefanus

Stefanus was erg actief in de zaak van God en verklaarde zijn geloof vrijmoedig. "Toen verschenen enigen van de synagoge, die de synagoge van de Libertijnen wordt genoemd, en Cyrenians en Alexandrijnen, en van hen uit Cilicië en Azië, die met Stefanus in discussie gingen. En zij waren niet in staat weerstand te bieden aan de wijsheid en de geest waarmee hij sprak". Deze studenten van de grote rabbijnen hadden het vertrouwen gehad dat ze in een openbare discussie een volledige overwinning op Stefanus zouden kunnen behalen vanwege zijn veronderstelde onwetendheid. Maar hij sprak niet alleen met de kracht van de Heilige Geest, maar het was duidelijk voor de volledige vergadering dat hij ook een student was van de profetieën en geleerd in alle zaken van de wet. Hij verdedigde bekwaam de waarheden die hij bepleitte en versloeg zijn tegenstanders volkomen.

De priesters en heersers die getuige waren van de wonderbaarlijke manifestatie van de macht die de bediening van Stefanus bijwoonden, waren vervuld van bittere haat. In plaats van toe te geven aan het gewicht van bewijs dat hij presenteerde, besloten ze hem het zwijgen op te leggen door hem ter dood te brengen. — *The Story of Redemption*, p. 262.

In elk tijdperk zijn Gods uitverkoren boodschappers beschimpt en vervolgd, maar ondanks hun verdrukking is de kennis van God in het buitenland verspreid. Elke discipel van Christus moet in de gelederen stappen en hetzelfde werk voortzetten, wetende dat zijn vijanden niets tegen de waarheid kunnen doen, maar voor de waarheid. God bedoelt dat de waarheid naar voren gebracht zal worden en het onderwerp van onderzoek en discussie zal worden, zelfs door de minachting die erop gericht is. De geesten van de mensen moeten opgewonden zijn; elke controverse, elke smaad, elke inspanning om de vrijheid van het geweten te beperken, is Gods middel om geesten te ontwakken die anders misschien zouden sluimeren. - *Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 33.

Wanneer nieuw licht wordt gepresenteerd aan de kerk, is het gevaarlijk jezelf ervan af te sluiten. Weigeren om te horen omdat je bevooroordeeld bent tegen de boodschap of de boodschapper, zal je zaak niet voor God verschoonbaar maken. Veroordelen wat je niet hebt gehoord en niet begrijpt, zal je wijsheid niet verhogen in de ogen van degenen die openhartig zijn in hun onderzoek naar de waarheid. En om met minachting te spreken van degenen die God met een boodschap van waarheid heeft gezonden, is dwaasheid en waanzin. Als onze jeugd tracht zichzelf te onderwijzen om werkers te zijn in Zijn zaak, moeten zij de weg van de Heer leren en leven volgens elk woord dat uit Zijn mond komt. Ze moeten niet besluiten dat de hele

waarheid is ontvouwd en dat de Oneindige niet meer licht voor zijn volk heeft. Als ze zich verschansen in de overtuiging dat de hele waarheid is onthuld, zullen ze het gevaar lopen om kostbare juwelen van waarheid weg te gooien die ontdekt zullen worden als mannen hun aandacht richten op het zoeken naar de rijke mijn van Gods woord. — *Counsels on Sabbath School Work*, pp. 32, 33. (1892.)

Dinsdag 24 juli: Voor het Sanhedrin

[Stefanus] geloofde in de God van Abraham, Isaak en Jacob, en was volledig ingesteld met betrekking tot de voorrechten van de Joden; maar zijn geloof was breed en hij wist dat de tijd was gekomen dat de ware gelovigen niet alleen in de met handen gemaakte tempels zouden aanbidden; maar over de hele wereld zouden mensen God in Geest en in waarheid kunnen aanbidden. De sluier was voor de ogen van Stefanus gevallen, en hij onderscheidde zich tot het einde van dat wat door de dood van Christus was afgeschaft. . . .

Stephen werd ondervraagd over de waarheid van de aanklachten tegen hem en nam zijn verdediging op met een heldere, aangrijpende stem die door de raadzaal ging. Hij ging verder met het repeteren van de geschiedenis van het uitverkoren volk van God in woorden die de vergadering betoverd hielden. Hij toonde een grondige kennis van de Joodse economie en de spirituele interpretatie ervan die nu door Christus is geopenbaard. Hij begon met Abraham en doorliep de geschiedenis van generatie op generatie en doorliep alle nationale verslagen van Israël tot Salomo en benoemde de meest indrukwekkende punten om zijn zaak te rechtvaardigen.

Hij maakte zijn eigen loyaliteit aan God en aan het Joodse geloof duidelijk, terwijl hij toonde dat de wet waarin zij op redding vertrouwden niet in staat was geweest Israël te beschermen tegen afgoderij. Hij verbond Jezus Christus met de hele Joodse geschiedenis. — *The Story of Redemption*, pp. 263, 264.

Ik zag dat Stefanus een sterke man van God was, speciaal opgevoed om een belangrijke plaats in de kerk te vervullen. Satan jubelde in zijn dood; want hij wist dat de discipelen zijn verlies sterk zouden voelen. Maar de triomf van Satan was kort; want in dat gezelschap, getuige de dood van Stefanus, was er een aan wie Jezus Zichzelf zou openbaren. Saulus nam geen deel aan het werpen van de stenen naar Stefanus, maar hij stemde in met zijn dood. . . . Maar God kan de macht van de grote tegenstander breken en diegenen bevrijden die door hem gevangen worden genomen. Christus had Saulus uitgekozen als een uitverkorene om Zijn naam te prediken, Zijn discipelen te sterken in hun werk en meer dan de plaats van Stefanus te vullen. — *Early Writings*, p. 199

Laat diegenen ontwaken die slaperig en onverschillig zijn geworden. We zijn geroepen om heilig te zijn, en we moeten voorzichtig zijn en voorkomen dat we de indruk wekken dat het weinig uitmaakt of we al dan niet de eigenaardige kenmerken van ons geloof behouden. Op ons rust de plechtige plicht om een meer uitgesproken standpunt in te nemen voor waarheid en gerechtigheid dan we in het verleden hebben gedaan.

De scheidslijn tussen degenen die de geboden van God houden en degenen die dat niet doen, moet met onmiskenbare duidelijkheid onthuld worden. We zijn gewetensvol om God te eren, ijverig alle middelen te gebruiken om in verbondsverhouding met Hem te blijven, zodat we zijn zegeningen mogen blijven ontvangen - de zegeningen

die zo essentieel zijn voor de mensen die zo zwaar zullen worden berecht. Om de indruk te wekken dat ons geloof, onze religie, geen overheersende kracht in ons leven is, is hogelijke ontering van God. — *This Day With God*, p. 196

Woensdag 25 juli: Jezus in het hemelse gerechtshof

Stefanus, de eerste Christelijke martelaar, riep in zijn verschrikkelijke conflict met de overheden en machten en de geestelijke slechtheid op hoge plaatsen uit: "Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen staat aan de rechterhand van God." De Heiland van de wereld werd aan hem geopenbaard als neerkijken vanuit de hemel op hem met de diepste belangstelling; en het glorieuze licht van Christus 'aangezicht bescheen Stephen met zo'n helderheid dat zelfs zijn vijanden zijn gezicht zagen schitteren als het gezicht van een engel.

Als we onze geest toestaan om meer te verblijven in Christus en de hemelse wereld, zouden we een krachtige stimulans en steun moeten vinden in de strijd tegen de Heer. Trots en liefde van de wereld zullen hun macht verliezen als we nadenken over de glorie van dat betere land dat zo snel ons thuis zal zijn. Naast de schoonheid van Christus, lijken alle aardse attracties van weinig waarde. — *Messages to Young People*, p. 113.

Hoewel in het midden van zijn preek, concludeerde [Stepanus] het abrupt. . . . De gevangene las zijn lot in de wrede gezichten om hem heen, maar hij aarzelde niet. De angst voor de dood was verdwenen. De woedende priesters en de opgewonden menigte brachten geen angst teweeg bij hem. Het tafereel voor hem vervaagde uit zijn visioen. Voor hem stonden de poorten van de hemel op een kier en toen hij naar binnen keek, zag hij de heerlijkheid van de hoven van God en Christus, alsof hij net was opgestaan van zijn troon, klaar om zijn dienstknecht te ondersteunen, die op het punt stond het martelaarschap te ondergaan omwille van Hem

Terwijl hij beschreef hoe de glorieuze scène voor hem opende, was het meer dan zijn vervolgers konden verduren. Ze hielden hun oren dicht, zodat ze zijn woorden niet konden horen en uitten luide kreten; ze renden woedend op hem af. "En zij stenigden Stefanus, roepend God, en zeggend, Here Jesus, ontvang mijn geest. En hij knielde neer en riep met luide stem, Here, leg deze zonde niet aan hun beschuldiging. En toen hij dit had gezegd, viel hij in slaap. ". . .

De zegel van God op het aangezicht van Stefanus en zijn woorden, die de betreffende zielen bereikten van hen die dit hoorden, bleven in de gedachten van de toeschouwers en getuigden van de waarheid van wat hij had verkondigd. — *Lift Him Up*, p. 104.

Als de dienaren van God trouw blijven aan het vertrouwen dat aan hen wordt gegeven, zal hun beloning groot zijn wanneer de Meester zal zeggen: "Geef rekenschap van uw rentmeesterschap." [Lukas 16: 2.] De ernstige inspanning, het onzelfzuchtige werk, de geduldige, volhardende inspanning, zal overvloedig worden beloond. Jezus zal zeggen: voortaan noem ik jullie geen dienaren, maar vrienden. [Zie Johannes 15:15.] De goedkeuring van de Meester wordt niet gegeven vanwege de grootsheid van het verrichte werk, maar vanwege de trouw in alles wat is gedaan. Het zijn niet de resultaten die we bereiken, maar de motieven van waaruit we handelen, die wegen voor God. Hij prijst goedheid en trouw boven alles. — *Gospel Workers*, p. 267.

Donderdag, 26 juli: De Verspreiding van het Evangelie

[De] Ethiopiër vertegenwoordigde een grote klasse die door zulke zendelingen moet worden onderwezen als Filippus, mannen die de stem van God zullen horen en gaan waarheen Hij hen zendt. Er zijn velen die de Schriften lezen die hun ware betekenis niet begrijpen. Over de hele wereld kijken mannen en vrouwen weemoedig naar de hemel. Gebeden en tranen en navraag gaan uit van zielen die verlangen naar licht, naar genade, naar de Heilige Geest. Velen staan op de rand van het koninkrijk en wachten alleen om binnen te komen.

Een engel leidde Filippus naar degene die op zoek was naar licht en die klaar was om het evangelie te ontvangen, en vandaag zullen engelen de voetstappen volgen van die arbeiders die de Heilige Geest toestaan hun tong te heiligen en hun harten te verfijnen en te veredelen.

Hij die Filippus naar het Ethiopische raadslid stuurde, Peter naar de Romeinse hoofdman, en het kleine Israëliische meisje naar de hulp van Naäman, de Syrische kapitein, stuurt vandaag mannen en vrouwen en jongeren als Zijn vertegenwoordigers aan degenen die goddelijke hulp en leiding nodig hebben. — *Conflict and Courage*, p. 332.

De Heer wil dat eenieder van ons de plaats vervult die Hij ons heeft aangewezen. Als we wandelen in eenvoud en godsvrucht en vertrouwen op de Heer, net zoals het kleine kind zijn aardse ouder vertrouwt, zal Hij ons in staat stellen om het werk te doen dat Hij ons heeft gegeven om te doen. Als we de Heer zoeken, zal Hij voor ons werken. . . .

Wij zijn niet degenen die de indruk op de geest en het hart maken. Engelen van God maken de indruk. Ze zien elke inspanning die we leveren, en ze verzachten de harten en verlichten de geest van degenen voor wie we werken, zodat hemelse indrukken kunnen worden gemaakt en harten en geesten kunnen worden geleid om te zien en te begrijpen ...

Wanneer je in de verleiding komt om ontmoedigd te worden, onthoud dit: engelen van God zijn direct om je heen. . . . Dit is de instructie die ik aan onze mensen probeer te geven. Ik wil dat ze begrijpen wat er kan worden bereikt, als ze voor de wil van de Heer willen werken. — *The Upward Look*, p. 130.

Wij hebben allemaal afzonderlijk een zaak lopen bij het gerecht in de hemel. Het karakter wordt gewogen op de weegschaal van het heiligdom, en het moet het oprechte verlangen van eenieder zijn om nederig en zorgvuldig te leven, opdat zij niet door na te alten hun licht in de wereld te laten schijnen, tekortschieten in de genade Gods en alles wat kostbaar is, te verliezen. Alle tweedracht, alle verschillen en vitterijen moeten worden weggedaan, samen met alle kwaadsprekerij en verbittering; er moet vriendelijkheid, liefde en een medelevend gevoel voor elkaar worden gekoesterd, opdat het gebed van Christus, dat Zijn discipelen één zouden zijn zoals Hij één is met de Vader, verhoord zal worden. De harmonie en de eenheid van de gemeente zijn de geloofsbrieven die zij aan de wereld tonen als bewijs van het feit dat Jezus de Zoon van God is. Oprechte bekering zal altijd leiden tot oprechte liefde voor Jezus en voor degenen waarvoor Hij stierf.

Iedereen die voor God doet wat hij kan, die oprecht en eerlijk is in het doen van het goede voor hen die hem omgeven, zal de zegen van God voor zijn inzet

ontvangen. Een mens kan zich effectief inzetten voor God, hoewel hij niet het hart of het hoofd is van het lichaam van Christus. De dienst door de hand of voet, die in het woord van God wordt weergegeven, is, ofschoon nederig, toch belangrijk. Het is niet de grootsheid van het werk, maar de liefde waarmee het gedaan wordt, de motivering achter het werk, die de waarde ervan bepaalt. Er moet werk gedaan worden voor onze naasten en voor hen met wie wij omgaan..... Wij zijn soldaten van Christus en staan onder de verplichting om te waken, opdat de vijand niet de overhand krijgt en zielen in dienst neemt die wij voor Christus zouden kunnen winnen. – Getuigenissen voor de gemeente, deel 5, p.226, 227; — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 279.

Vrijdag, 27 juli: Voor verdere bestudering

That I May Know Him, "Trifling With God's Spirit," p. 244.

5. De bekering van Paulus

Sabbatmiddag, 28 juli

Vóór zijn bekering was Paulus een bittere vervolger van de volgelingen van Christus. Maar aan de poort van Damascus sprak een stem tot hem, licht van de hemel scheen in zijn ziel, en in de openbaring die tot hem kwam, van de Gekruisigde, aanschouwde hij dat wat de hele stroom van zijn leven veranderde. Vanaf dat moment kwam de liefde voor de Heer der heerlijkheid, die hij zo meedogenloos had vervolgd in de persoon van Zijn heiligen, voor alles. Aan hem was de bediening gegeven om "het mysterie" bekend te maken dat "sinds de wereld begon" geheimgehouden werd [Romeinen 16:25]. "Hij is een uitverkorene voor Mij", verklaarde de Engel die aan Ananias verscheen "om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en koningen en de kinderen van Israël." [Handelingen 9:15]. . . .

Paulus leven was een leven van intense en gevarieerde activiteiten. Van stad tot stad, van land tot land, reisde hij, vertelde het verhaal van het kruis, won bekeerlingen tot het evangelie en vestigde kerken. — *Gospel Workers*, pp. 58, 59.

Zoals velen vandaag zijn, was Paulus (vóór zijn bekering) vol vertrouwen in een erfelijke vroomheid; maar zijn vertrouwen was gebaseerd op valsheid. Het was geloof zonder Christus, want hij vertrouwde op formaliteiten en ceremoniën. Zijn ijver voor de wet was losgekoppeld van Christus en was waardeloos. Zijn opschepperij was dat hij onberispelijk was in zijn uitvoering van de daden van de wet; maar de Christus die de wet van enige waarde heeft gemaakt, die weigerde hij. Hij was ervan overtuigd dat hij gelijk had. . . . Een tijd lang deed Paulus een zeer wreed werk, denkend dat hij God een dienst bewees; want hij zegt: "Ik deed het onwetend in ongeloof" (1 Timoteüs 1:13). Maar zijn oprechtheid rechtvaardigde zijn werk niet, of maakte fout tot waarheid.

Geloof is het medium waardoor waarheid of dwaling een onderdak vindt in de geest. Het is door dezelfde gemoedsgesteldheid dat waarheid of dwaling wordt ontvangen, maar het maakt een beslissend verschil of we het Woord van God of de woorden van mensen geloven. Toen Christus zichzelf openbaarde aan Paulus en hij ervan overtuigd was dat hij Jezus in de persoon van zijn heiligen vervolgde, aanvaardde hij de waarheid zoals die in Jezus is. Een transformerende kracht manifesteerde zich op geest en karakter, en hij werd een nieuw mens in Christus

Jezus. Hij ontving de waarheid zo volledig dat noch de aarde noch de hel zijn geloof kon schudden. — *Selected Messages*, book 1, p. 346.

Toen bezegelden de Joden door de steniging van Stefanus hun verwerping van het evangelie; de discipelen die door de vervolging werden verstrooid, trokken het land door en predikten overal het evangelie. (Zie Hand. 8: 4). Korte tijd later werd Saulus de vervolger bekeerd en werd Paulus, de apostel der heidenen. — *Profeten en Koningen*, p. 428; — *Prophets and Kings*, p. 699.

Zondag 29 juli: Vervolger van de gemeente

Na de dood van Stefanus ontstond er tegen de gemeente te Jeruzalem een zo meedogenloze vervolging, dat "zij allen verstrooid werden over de streken van Judea en Samaria". "Saulus verwoestte de gemeente, en hij ging het ene huis na het andere binnen en sleurde mannen en vrouwen mede, en hij leverde hen over in de gevangenis". Over zijn ijver bij dit gruwelijke werk zegt hij bij een latere gelegenheid: "Ik voor mij was tot de slotsom gekomen, dat ik tegen de naam van Jezus, de Nazareeër fel moest optreden, wat ik dan ook gedaan heb te Jeruzalem; en ik heb velen van de heiligen in gevangnissen opgesloten..... En in alle synagogen trachtte ik hen dikwijls door toepassing van straffen tot lastering te dwingen en in tomeloze woede tegen hen heb ik hen vervolgd, tot zelfs in de buitenlandse steden". Dat Stefanus niet de enige was die de marteldood stierf, blijkt wel uit Saulus' eigen woorden: „En als zij zouden omgebracht worden, heb ik mijn stem eraan gegeven.” (Hand.26:9-11) — *Van Jerusalem tot Rome*, p. 75; — *The Acts of the Apostles*, p. 103.

[Saulus] ijver leidde hem ertoe vrijwillig deel te nemen aan het vervolgen van de gelovigen. Hij zorgde ervoor dat heilige mannen voor de concilies werden gesleept en gevangengezet of ter dood veroordeeld zonder bewijs van enige overtreding, behalve hun geloof in Jezus. Van een soortgelijk karakter, hoewel in een andere richting, was de ijver van Jakobus en Johannes toen zij vuur uit de hemel zouden hebben afgebroken om hen te verachten die hun Meester hebben veracht en geminacht.

Saulus stond op het punt naar Damascus te reizen voor zijn eigen zaken; maar hij was vastbesloten om een dubbel doel te bereiken, door, terwijl hij ging, alle gelovigen in Christus uit te zoeken. Hiertoe verkreeg hij brieven van de hogepriester om in de synagogen te lezen, die hem machtigden al diegenen te pakken die ervan verdacht werden in Jezus te geloven en die door boodschappers naar Jeruzalem te sturen om daar berecht en gestraft te worden. Hij ging op weg, vol kracht en mannelijke daadkracht en het vuur van een verkeerde ijver. — *The Story of Redemption*, p. 268.

We hebben bewijs in Gods woord over de aansprakelijkheid van Zijn volk om enorm te worden misleid. Er zijn veel gevallen waarin wat een oprechte ijver voor de eer van God lijkt te zijn, zijn oorsprong heeft in het onbewaakt laten van de ziel voor de vijand om te verleiden en om de geest te imponeren met een pervers gevoel van de werkelijke staat van zaken. En we mogen juist zulke dingen verwachten in deze laatste dagen, want Satan is net zo druk nu als hij in de gemeente van Israël was. De wreedheid en de kracht van vooroordelen worden niet begrepen. — *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 353.

De menselijke natuur heeft de neiging van het ene uiterste tot het volledig andere uiterste te gaan. Velen zijn fanatici. Zij worden verteerd door een vurige ijver die wordt verward met godsdienst, het karakter is echter de ware toets voor discipelschap. Hebben zij de zachtmoedigheid van Christus? Hebben zij Zijn nederigheid en lieflijke weldadigheid? Is de zieletempel ontdaan van trots, arrogantie, egoïsme en kritiek? Zo niet, dan weten zij niet van welke geest zij zijn. Zij beseffen niet dat het ware christendom bestaat uit het dragen van veel vrucht tot eer van God. — *Getuigenissen voor de Gemeente*, deel 5, p. 249; — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 305.

Maandag, 30 juli: Op de weg naar Damascus

Toen de vermoeide reizigers Damascus naderden, rustten de ogen van Saulus met plezier op het vruchtbare land, de prachtige tuinen, de vruchtbare boomgaarden en de koele beken die ruisen te midden van de frisse groene struiken. Het was heel verfrissend om naar zo'n scène te kijken na een lange, vermoeiende reis door een verlaten woestijn. Terwijl Saulus, met zijn metgezellen, staarde en bewonderde, scheen plotseling een licht boven de glans van de zon rondom hem, "en hij viel op de aarde en hoorde een stem tot hem zeggen: Saulus, Saulus, waarom vervolgt gij Mij?? En hij zei: Wie zijt Gij, Here? En de Heer zei: Ik ben Jezus die u vervolgde: het is moeilijk voor u om met de hielen tegen de prikkels te slaan. " . . .

Eén blik op dat glorieuze Wezen drukte zijn beeld voor altijd in de ziel van de getroffen Jood. De woorden troffen zijn hart met afschuwelijke kracht. Een vloed van licht stroomde de duistere kamers van zijn geest binnen en onthulde zijn onwetendheid en dwaling. Hij zag dat hij, terwijl hij zich voorstelde ijverig God te dienen in het vervolgen van de volgelingen van Christus, in werkelijkheid het werk van Satan had gedaan. — *The Story of Redemption*, p. 269.

Wat een vernedering was het voor Paulus om te weten dat hij altijd Christus vervolgde zolang hij zijn krachten tegen de waarheid gebruikte, denkend dat hij Gods dienst aan het doen was. Toen de Heiland Zich aan Paulus openbaarde in de heldere stralen van Zijn glorie, was hij vervuld van afschuw over zijn werk en over zichzelf. De kracht van de glorie van Christus heeft hem misschien vernietigd, maar Paulus was een gevangene van hoop. Hij werd lichamelijk blind gemaakt door de glorie van de aanwezigheid van Hem die hij had belazerd, maar het was wel dat hij een geestelijk gezichtsvermogen kon krijgen, dat hij gewekt kon worden uit de lethargie die zijn waarnemingen verdoofd en gedood had. Zijn geweten, opgewekt, werkte nu met zelf beschuldigende energie. De ijver van zijn werk, zijn ernstige weerstand van het licht dat op hem scheen door Gods boodschappers, bracht nu veroordeling over zijn ziel, en hij was vervuld met bittere wroeging. Hij zag zichzelf niet langer als rechtvaardig, maar veroordeeld door de wet in gedachten, in geest en in daden. Hij zag zichzelf als een zondaar, volkomen verloren, zonder de Heiland die hij had vervolgd. In de dagen en nachten van zijn blindheid had hij tijd voor bezinning, en hij wierp zich geheel hulpeloos en hopeloos op Christus, de Enige Die hem kon vergeven en hem met gerechtigheid kon kleden. — *Manuscript 23*, 1899.

Wanneer de Bijbel tot het studieboek wordt gemaakt, met oprechte smeekbeden om leiding van de Geest, en met een volledige overgave van het hart om door de waarheid geheiligd te worden, zal alles wat Christus heeft beloofd, volbracht worden.

Het resultaat van zo'n Bijbelstudie zal een goed uitgebalanceerde geest zijn. Het begrip zal worden versneld, de gevoeligheden worden opgewekt. Het geweten zal gevoelig worden; de sympathieën en gevoelens zullen worden gezuiverd; er zal een betere morele sfeer worden gecreëerd; en nieuwe kracht om verleiding te weerstaan zal worden bijgebracht. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 357.

Dinsdag 31 juli: Ananias' bezoek

Ananias kon de woorden van de engel nauwelijks geloven, want de berichten over Saulus' bittere vervolging van de heiligen te Jeruzalem hadden zich wijd en zijd verspreid. Hij waagde er tegenin te brengen: "Here ik heb van velen over deze man gehoord, hoeveel kwaad hij Uw heiligen te Jeruzalem aangedaan heeft; en hier heeft hij volmacht van de overpriesters om allen, die Uw naam aanroepen, gevangen te nemen. Maar de Here zeide tot hem: Ga, want deze is Mij een uitverkoren werktuig om Mijn naam te brengen voor de heidenen en koningen en de kinderen Israëls".

In gehoorzaamheid aan de aanwijzing van de engel zocht Ananias de man op die nog onlangs bedreigingen uitte tegenover allen die in de naam van Jezus geloofden; en zijn handen op het hoofd van de berouwvolle lijder leggend, zei hij: "Saul, broeder, de Here heeft mij gezonden, Jezus, die u verschenen is op de weg, waarlangs gij gekomen zijt, opdat gij weer zoudt zien en met de Heilige Geest vervuld worden". "En terstond vielen hem als schubben van de ogen en hij kon weer zien en hij stond op en werd gedoopt." - *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 90; — *The Acts of the Apostles*, pp. 121, 122.

Altijd geeft de Heer de menselijke tussenpersoon zijn werk. Hier is de goddelijke en menselijke samenwerking. Er is de mens die werkt in gehoorzaamheid aan het gegeven goddelijk licht. Als Saulus had gezegd, Heer, ben ik helemaal niet geneigd om Uw specifieke aanwijzingen te volgen om mijn eigen redding uit te werken, al zou de Heer tien keer het licht op Saulus hebben laten schijnen, het zou nutteloos zijn geweest.

Het is het werk van de mens om met het goddelijke samen te werken. En het is het ergste, strengste conflict dat gepaard gaat met het doel en het uur voor een grote oplossing en een besluit van de mens om de wil en weg naar Gods wil en Gods weg te buigen, daarbij vertrouwend op de genadevolle invloeden die hem zijn hele leven vergezelden. De mens moet het werk doen van buigzaamheid - "Want het is God die in u [ons] zowel wil als doet" (Filippenzen 2:13). Het karakter bepaalt de aard van het besluit en de actie. Het doen is niet in overeenstemming met het gevoel of de neiging maar met de bekende wil van onze Vader die in de hemel is. Volg en gehoorzaam de leiding van de Heilige Geest. — *Mind, Character, and Personality*, vol. 2, p. 757.

Niet om zichzelf te verhogen, maar om de genade van God te verheerlijken bewees Paulus op deze wijze aan hen die hem zijn apostelschap ontzegden, "volstrekt niet te hebben ondergedaan voor die onvergelykelijke apostelen." (2 Cor.11:5) Zij die zijn roeping en zijn werk probeerden te kleineren, streden tegen Christus. Want Zijn genade en kracht werden door Paulus geopenbaard. De apostel was door de tegenstand van zijn vijanden gedwongen stelling te nemen tot handhaving van zijn ambt en gezag. — *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 284; — *The Acts of the Apostles*, p. 388.

Woensdag 1 augustus: Het begin van Paulus' bediening

Berichten over afvalligheid in sommige gemeenten die door hem waren gesticht, veroorzaakten in hem diepe smart. Hij vreesde dat zijn moeiten voor hen nutteloos waren geweest. Menige slapeloze nacht bracht hij door in gebed en ernstige overweging, wanneer hij vernam welke methoden men aanwendde om zijn werk te verijdelen. Wanneer hij gelegenheid had en de toestand van de gemeente het vorderde, schreef hij aan hen, en gaf hun berisping, raad, vermaning en bemoediging. In deze brieven weidt de apostel niet uit over zijn eigen beproevingen, ofschoon hij zo nu en dan een vluchtige kijk geeft op zijn moeiten en lijden voor de zaak van Christus. Zweepslagen en gevangenschap, koude en honger en dorst, gevaren op het land en op zee, in de stad en in de wildernis, gevaar van zijn volksgenoten, van de heidenen en van valse broeders, — dit alles verdroeg hij ter wille van het evangelie. Hij werd „gelasterd", „gescholden", gemaakt tot „aller voetveeg", was „om raad verlegen", „vervolgd", „in alles in de druk", „van uur tot uur in gevaar", „voortdurend aan de dood overgeleverd, om Jezus' wil".

Te midden van de voortdurende storm van tegenstand, het protest van vijanden en de ontrouw van vrienden, verloor de onverschrokken apostel bijna de moed. Maar hij zag terug naar Golgotha en ging met nieuwe ijver voorwaarts om de kennis van de Gekruisigde te verbreiden. Hij bewandelde het met bloed bevlakte pad dat Christus vóór hem had betreden. Hij zocht geen ontheffing van de strijd, voordat hij zijn wapenrusting aan de voeten van zijn Verlosser zou afleggen. — *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 217, 218; — *The Acts of the Apostles*, pp. 296, 297.

Nooit wordt de door de stormen beproefde ziel meer bemind door zijn Heiland dan wanneer hij lijdt vanwege smaad omwille van de waarheid. Wanneer de gelovige ter wille van de waarheid voor de onrechtvaardige tribunalen staat, staat Christus naast hem. Alle verwijten die op de menselijke gelovige vallen, vallen op Christus in de persoon van Zijn heiligen. "Ik zal hem liefhebben," zei Christus, "en zal mij aan hem openbaren" (Johannes 14:21). Christus wordt opnieuw veroordeeld in de persoon van Zijn gelovige discipelen.

Wanneer de gelovige omwille van de waarheid gevangen zit binnen de gevangenismuren, manifesteert Christus zich aan hem en verlost hij zijn hart met Zijn liefde.—*Selected Messages*, book 3, p. 420.

We moeten onze gedachten gericht houden op de liefde, de genade en de genade van onze God. . . . Het is geen teken dat Jezus niet langer van ons houdt omdat we twijfels en ontmoedigen ervaren. Kweuling komt tot ons in de voorzienigheid van God zodat we kunnen zien dat Christus onze helper is, dat in Hem liefde en troost is. We kunnen genade ontvangen waardoor we overwinnaars kunnen worden en het leven erven dat meet met het leven van God. We moeten zo'n ervaring hebben dat wanneer verdrukking over ons komt, we niet zullen afwijken van het geloof. . . .

Begrijp door de hand van het geloof de beloften van God en wees op een gunstige plek. — *That I May Know Him*, p. 278.

Donderdag 2 augustus: Terugkeer naar Jeruzalem

Toen Paulus Jeruzalem binnenkwam, bekeek hij met v de stad en de tempel met andere ogen. Hij wist nu dat het vergeldende oordeel van God boven hen hing.

Het verdriet en de woede van de Joden vanwege de bekering van Paulus kende geen grenzen. Maar hij was stevig als een rots en hij voelde zich geveleid dat wanneer hij zijn geweldige ervaring vertelde aan zijn vrienden, ze hun geloof zouden veranderen zoals hij had gedaan, en in Jezus geloven. Hij was strikt gewetensvol geweest in zijn verzet tegen Christus en zijn volgelingen, en toen hij werd gearresteerd en veroordeeld voor zijn zonde, liet hij zijn kwade wegen onmiddellijk varen en verkondigde hij het geloof van Jezus. Hij geloofde nu ten volle dat toen zijn vrienden en vroegere metgezellen de omstandigheden van zijn prachtige bekering hoorden, en zagen hoe hij veranderd was van de trotse Farizeeër die de mensen die in Jezus als de Zoon van God geloofden vervolgde en bevrijdde, zij ook zouden worden overtuigd van hun fout en zouden toetreden tot de gelederen van de gelovigen. — *The Story of Redemption*, p. 276

Het hoofddoel van zijn bezoek was, naar hij later zelf verklaarde, "om Petrus te bezoeken." (Gal. 1:18, St. Vert.) Bij zijn aankomst in de stad waar hij eens onder de naam „Saulus, de vervolger" bekend was, "trachtte hij zich bij de discipelen te voegen, maar allen schuwden hem, daar zij niet konden geloven, dat hij een discipel was". Het was moeilijk voor hen om aan te nemen dat een Farizeeër, zo fanatiek als hij, en iemand die zoveel tot de vernietiging van de gemeente had bijgedragen, een oprechte volgeling van Jezus kon worden. "Maar Barnabas trok zich zijner aan en bracht hem bij de apostelen en verhaalde hun, hoe hij onderweg de Here had gezien, en dat deze tot hem gesproken had, en hoe hij te Damascus vrijmoedig was opgetreden in de naam van Jezus." — *van Jeruzalem tot Rome*, p. 96; — *The Acts of the Apostles*, p. 128.

Dezelfde aanbidding, dezelfde toewijding, dezelfde onderwerping aan de aanspraken op het woord van God, die in Christus openbaar waren, moeten in Zijn dienaren worden gezien. Hij verliet Zijn huis van veiligheid en vrede, verliet de glorie die Hij had met de Vader voordat de wereld was, liet Zijn positie op de troon van het universum achter en ging naar buiten, een lijdende, verzochte man; ging heen in eenzaamheid, om in tranen te zaaien, om met Zijn bloed het zaad des levenswater te geven voor een verloren wereld.

Zijn dienaren moeten op dezelfde manier naar voren gaan om te zaaien. Toen hij werd geroepen om een zaaier van het zaad der waarheid te worden, werd Abraham bevolen: "Ga weg uit uw land, en van uw familie, en van uws vaders huis, naar een land dat ik u zal tonen." [Genesis 12:1] "En hij ging uit, niet wetende waarheen hij ging," [Hebreeën 11: 8.] Als Gods lichtdrager, om zijn naam levend te houden op aarde. . . .

Aldus kwam tot de apostel Paulus, biddend in de tempel in Jeruzalem, de boodschap: "Ga heen: want Ik zal u ver van hier naar de heidenen zenden." [Handelingen 22:21.] Dus degenen die geroepen zijn om zich met Christus te verenigen, moeten alles verlaten om Hem te volgen. Oude verbintenissen moeten worden verbroken, levensplannen worden opgegeven, aardse hoop wordt overgegeven. In zwoegen en tranen, in eenzaamheid en door opoffering, moet het zaad worden gezaaid. — *Gospel Workers*, pp. 111, 112.

Vrijdag 3 augustus: Voor verdere bestudering

That I May Know Him, "From Defeat to Victory," p. 239.

6. De bediening van Petrus

Sabbatmiddag 4 augustus

Christus kwam naar deze aarde met een boodschap van genade en vergeving. Hij legde het fundament voor een religie waardoor jood en heiden, zwart en wit, vrije en gebondene met elkaar verbonden zijn in één gemeenschappelijke broederschap, erkend als elkaars gelijken in de ogen van God. De Heiland heeft een grenzeloze liefde voor ieder mens. In elk daarvan ziet Hij mogelijkheden voor verbetering. Met goddelijke energie en hoop begroet Hij degenen voor wie Hij Zijn leven heeft gegeven. In Zijn kracht kunnen ze een leven leiden dat rijk is aan goede werken, vervuld van de kracht van de Geest. — *Testimonies for the Church, vol. 7, p. 225.*

De Heer Jezus eist van ons, dat wij ieders rechten eerbiedigen. Dit geldt zowel de burgerrechten van elk mens, en ook hun rechten als Christen. Wij moeten iedereen met omzichtigheid en fijngevoeligheid behandelen, als zonen en dochters van God.

Het Christendom maakt een man tot heer. Christus was hoffelijk, zelfs tegen degenen die Hem vervolgden; en zij die Hem trouw navolgen vertonen diezelfde geest. Kijk naar Paulus wanneer hij voor heersers moet verschijnen. Zijn toespraak voor Agrippa was zowel een toonbeeld van ware hoffelijkheid als van overredende welsprekendheid. Het evangelie vormt geen aanmoediging voor formele beleefdheid, die in deze wereld gebruikelijk is, maar voor hoffelijkheid die voortkomt uit een werkelijk vriendelijk hart. — *Christus weerspiegelen, 14 januari*

De godsdienst van Christus verheft de ontvanger tot een hoger niveau van denken en handelen, terwijl terzelfder tijd het gehele menselijke geslacht als gelijke voorwerpen van liefde van God worden voorgesteld, daar ze door het offer van Zijn Zoon gekocht zijn. Aan de voeten van Jezus ontmoeten de rijken en de armen elkaar, de geletterden en ongeletterden, zonder een gedachte van superioriteit of wereldse voorrang. Alle aardse verschillen worden vergeten als we op Hem zien, die onze zonden doorstoken hebben. De zelfverloochening, de afdaling naar de aarde, het oneindige medelijden van Hem, die in de hemel zo hoogverheven was, doet menselijke trots, zelfvoldaanheid en maatschappelijke standen beschaamd staan. Zuivere, onbevleete godsdienst openbaart zich door uit de hemel gedaalde principes, door een eenheid bij allen tot stand te brengen die door de waarheid geheiligd zijn. Allen zien elkaar als door bloed gekochten, daar zij allen even afhankelijk van Hem zijn die hen losgekocht heeft voor God. — *De daad bij het woord, paragraaf: Geen aanzien des persoons bij God*

Satans pogingen om de gemeente van Christus door geweld te vernietigen waren tevergeefs. De grote strijd waarin de volgelingen van Christus het leven lieten, hield niet op toen deze trouwe vandeldragers op hun posten sneuvelden. Ze overwonnen door de nederlaag. Gods werklieden werden gedood, maar zijn werk ging steeds vooruit. Het evangelie werd steeds meer verspreid en het aantal aanhangers nam voortdurend toe. ...

Duizenden werden gevangengenomen en ter dood gebracht, maar anderen stonden op en namen hun plaats in. En zij die om hun geloof de marteldood stierven, waren veilig in Christus en werden door Hem als overwinnaars beschouwd. Ze hadden de goede strijd gestreden en zullen de krans der rechtvaardigheid ontvangen wanneer

Christus terugkomt. Het lijden dat ze moesten doorstaan bracht de christenen dichter tot elkaar en tot hun Verlosser. —*De grote strijd, hfdst 2: De vervolgingen in de eerste eeuwen*

Zondag 5 augustus: Te Lydda en Joppe

Te Joppe, nabij Lydda, leefde een vrouw, Dorcas geheten, die door haar goede daden zeer geliefd was. Zij was een waardige discipelin van Jezus, en haar leven was vol goede werken. Zij wist wie behaaglijke kleding nodig had en wie behoefte had aan troost, en vrijwillig diende zij de armen en bedroefden. ... "En het geschiedde in die dagen, dat zij ziek werd en stierf". Voor de gemeente te Joppe was dit een gevoelig verlies, en toen de gelovigen hoorden dat Petrus te Lydda was, zonden zij boden tot hem "met het verzoek: Kom zonder dralen lot ons. ... Met het oog op het leven van dienstvaardigheid dat Dorcas had geleid, was het geen wonder dat zij treurden en dat hete tranen op haar levenloze lichaam vielen.

Het hart van de apostel werd door medelijden bewogen, toen hij hun droefheid zag. Toen verlangde Petrus dat de wenende vriendenkring het vertrek zou verlaten, en na te zijn neergeknield bad hij vurig tot God dat Hij Dorcas het leven en de gezondheid zou hergeven. Zich tot het lichaam wendend, zei hij: "Tabitha, sta op! En zij opende haar ogen en zag Petrus en ging overeind zitten." Dorcas had de gemeente grote diensten bewezen en God achtte het goed haar vanuit het land van de vijand terug te brengen, zodat haar vaardigheid en werkzaamheid ook verder nog anderen tot zegen zouden zijn, en zo door Zijn krachtsbetuiging het werk van Christus zou worden bevorderd. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 14: Een zoeker naar waarheid*

Een volgeling van Christus moet van harte geloven; want zonder dat is het onmogelijk om God te behagen. Geloof is de hand, die oneindige hulp vastgrijpt. Het is het middel, waardoor een nieuw hart in harmonie met het hart van Christus gaat kloppen.

Wanneer een arend haar nest wil bereiken, wordt zij door een storm soms in een nauwe bergkloof geblazen. Zwarte, dreigende wolkenmassa's drijven tussen haar en de zonnige hoogten waar haar nest is. Even lijkt ze in de war, schiet nu eens deze kant uit en dan weer een andere, alsof ze de dichte bewolking wil teruggedrijven. Uiteindelijk schiet ze omhoog, dwars door het donker, en laat een schrille triomfkreet horen als ze even later boven de zonneschijn bereikt. De duisternis en de storm zijn allemaal onder haar, en het licht schijnt uit de hemel op haar neer. Ze bereikt haar nest op de hoge rots en is tevreden. Dwars door het donker bereikte ze het licht. ...

Als volgelingen van Christus is dit ook de enige weg voor ons. We moeten dat levende geloof hebben, waarmee we door die dikke muur van wolken heen kunnen dringen, die ons scheiden van het licht van de hemel. We moeten de toppen in ons geloof bereiken, waar alles vrede en vreugde in de Heilige Geest is. —*Boodschappen aan jonge mensen, hfdst Overwinnen.*

Maandag 6 augustus: Thuis bij Cornelius

Petrus had het evangelie nog niet aan de heidenen gepredikt. Velen van hen waren geïnteresseerde luisteraars naar de waarheden die hij leerde; maar de scheidsmuur die door de dood van Christus was neergehaald, bestond nog steeds in de geest van de apostelen en sloot de heidenen uit van de voorrechten van het evangelie. De Griekse joden hadden het werk van de apostelen ontvangen en velen van hen hadden

op die inspanningen gereageerd door het geloof van Jezus te omarmen; maar de bekering van Cornelius zou de eerste van belang zijn onder de heidenen. Door het visioen van het laken en de inhoud ervan, neergedaald uit de hemel, moest Petrus worden genezen van zijn vooroordelen over de heidenen; om te begrijpen dat, door Christus, de heidense volken deelgenoten werden van de zegeningen en voorrechten van de joden, en op die manier evengoed met hen zouden profiteren. Sommigen hebben erop aangedrongen dat dit visioen betekent dat God Zijn verbod had opgeheven voor het gebruik van het vlees van dieren die Hij voorheen onrein had verklaard; en dat daarom het vlees van zwijnen geschikt was als voedsel. Dit is een zeer enge en totaal verkeerde interpretatie, en wordt duidelijk tegengesproken in de Bijbelse beschrijving van het visioen en de gevolgen ervan. —*The Story of Redemption*, pp. 284, 285.

Christus erkent geen kaste, geen nationaliteit. Hij beschouwt het als Zijn voorrecht, goddelijk en niet-communicerbaar, om te werken naar Zijn eigen macht en genoegen. De medelijdende Verlosser werkte onder alle klassen. Toen de verlamde aan Zijn voeten door het dak werd neergelaten, zag Hij in één oogopslag de moeite van de lijdende, en Hij oefende onmiddellijk Zijn macht uit als een Heiland die zonden vergeeft. "Wees welgemoed," zei hij; "Uw zonden worden u vergeven" (Mattheüs 9:2). —*This Day With God*, p. 106.

Laten we niet vergeten dat hoewel het werk dat we moeten doen misschien niet onze keuze is, het moet worden aanvaard als Gods keuze voor ons.

Of we het nu willen of niet, we moeten de plicht doen die het dichtst in de buurt ligt. "Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat, want er is geen werk of overleg of kennis of wijsheid in het dodenrijk, waarheen gij gaat." (Prediker 9:10).

Als de Heer van ons verlangt om een boodschap aan Nineve te brengen, zal het voor Hem niet zo aangenaam zijn als we naar Joppe of Kapernaüm gaan. Hij heeft redenen om ons naar de plaats te sturen waarheen Hij onze voeten richt. Op die plek kan er iemand zijn die de hulp nodig heeft die we kunnen geven. Hij die Filippus naar het Ethiopische raadslid stuurde, Peter naar de Romeinse hoofdman, en het kleine Israëliische meisje naar de hulp van Naäman, de Syrische kapitein, stuurt vandaag mannen en vrouwen en jongeren als Zijn vertegenwoordigers naar hen die goddelijke hulp en leiding nodig hebben. —*The Ministry of Healing*, pp. 472, 473.

Dinsdag 7 augustus: De gave van de Geest

Op hun eerste zendingsreis moesten de discipelen alleen gaan tot "de verloren schapen van het huis Israëls." (Matth.10:6) Indien zij nu het evangelie gepredikt zouden hebben aan de heidenen of de Samaritanen, zouden ze hun invloed op de Joden verloren hebben. Door het vooroordeel van de Farizeeën op te wekken, zouden ze zich gewikkeld hebben in een strijd die hen bij de aanvang van hun arbeid ontmoedigd zou hebben. Zelfs de apostelen konden moeilijk begrijpen, dat het evangelie uitgedragen moest worden aan alle volken. Totdat zijzelf deze waarheid zouden kunnen begrijpen, waren ze niet gereed om voor de heidenen te arbeiden. Indien de Joden het evangelie zouden aannemen, was het Gods bedoeling hen zendelingen onder de heidenen te maken. Daarom moesten zij het eerst de boodschap vernemen. —*De Wens der eeuwen, hfdst 37: De eerste evangelisten*

"En toen daarover veel verschil van mening rees, stond Petrus op en zeide tot hen: Mannen broeders, gij weet, dat God van de aanvang af mij onder u heeft verkoren, opdat door mijn mond de heidenen het woord van het evangelie zouden horen en geloven". Hij beredeneerde dat de Heilige Geest de betwiste zaak had beslecht door met gelijke kracht op de onbesneden heidenen en de besneden Joden neer te dalen. Hij herinnerde hen aan zijn visioen, waarin God voor hem een laken had doen verschijnen met allerlei soorten viervoetige dieren, en hem had bevolen te slachten en te eten. ...

Deze boodschap laat zien dat er bij God geen aanneming des persoons is, maar dat Hij allen die Hem vrezen, aanneemt en erkent. Petrus getuigde van zijn verwondering toen hij, bij het speken van de woorden der waarheid tot het gezelschap ten huize van Cornelius, constateerde dat de Heilige Geest bezitnam van zijn toehoorders, zowel van heidenen als van Joden. Hetzelfde licht en dezelfde heerlijkheid die de besneden Joden beschenen, weerspiegelden zich ook op het gelaat van de heidenen. Dit was Gods waarschuwing dat Petrus de een niet geringer moest achten dan de ander. Want het bloed van Christus kon reinigen van alle onreinheid. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 9: Jood en heiden*

Christus erkende geen onderscheid in nationaliteit of stand of geloofsbelijdenis. De schriftgeleerden en Farizeeën wensten een plaatselijk en nationaal voordeel te trekken uit de zegeningen des hemels, en de rest van Gods gezin in de wereld daarbuiten te houden. Maar Christus kwam om iedere scheidsmuur neer te halen. Hij kwam om aan te tonen dat Zijn genadegaven en liefde even onbegrensd zijn als de lucht, het licht, of de regenbuien die de aarde verfrissen.

Het leven van Christus vestigde een godsdienst waarin geen plaats is voor stand of rang, een godsdienst waarin Jood en Heiden, vrije of slaaf, verbonden zijn in een gemeenschappelijke broederschap - voor God gelijk. Geen politieke overwegingen beïnvloedden Zijn optreden, Hij maakte geen verschil tussen burenen en vreemdelingen, vrienden en vijanden. Dat wat tot Zijn hart sprak was een ziel die naar het water des levens dorstte. —*De weg tot gezondheid, hfdst 1: Ons voorbeeld*

Woensdag 8 augustus: De gemeente in Antiochië

In Antiochië werden de discipelen voor het eerst „christenen" genoemd. Die naam werd hun gegeven omdat Christus het voornaamste onderwerp van hun prediking, hun onderwijs en hun gesprek was. Zij verhaalden steeds weer de gebeurtenissen die hadden plaatsgevonden gedurende de dagen van Zijn aardse bediening, toen Zijn discipelen gezegend waren met Zijn persoonlijke tegenwoordigheid. Onvermoeibaar weidden zij uit over Zijn onderwijzingen en Zijn wonderbare genezingen. Met bevende lippen en betraande ogen spraken zij over Zijn zieleworsteling in de hof, Zijn verraad, verhoor en terechtstelling, van het geduld en de ootmoed waarmee Hij de smaad en de pijniging, Hem door Zijn vijanden opgelegd, had verdragen, en van het goddelijk medelijden waarmee Hij voor Zijn vervolgers had gebeden....Terecht mochten de heidenen hen „christenen" noemen, daar zij Christus predikten en zij hun gebeden via Hem tot God richtten.

Het was God die hun de naam „christen" gaf. Dit is een koninklijke naam voor allen die zich met Christus verbinden. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 16: De evangelieboodschap in Antiochië*

Het betekent niet weinig een Christen te zijn, door God als Zijn eigendom erkend te worden en Hem welbehaaglijk te zijn. De Heer heeft mij enkelen getoond, die de waarheid voor deze tijd belijden, wier leven niet overeenkomstig hun belijdenis is. Hun standaard van heiligheid is gans en al te laag en zij blijven ver van de heiligheid, waar de Bijbel van spreekt. Sommigen voeren ijdele en ongepaste gesprekken en anderen laten hun eigen ik op de voorgrond treden. Wij moeten niet verwachten dat wij onszelf kunnen behagen, kunnen leven en handelen zoals de wereld, of het genot van de wereld kunnen smaken, genieten van het gezelschap van degenen, die van de wereld zijn en dat wij dan met Christus zullen heersen in heerlijkheid. —*Eerste Geschriften, hfdst 7: De beproeving van ons geloof*

Christenen spreken waardig. Hoewel ze geloven dat het zonde is om zich te verlagen tot dwaze vleierij, zijn ze hoffelijk, vriendelijk en welwillend. Hun woorden zijn waar en oprecht. Ze zijn trouw in de omgang met hun broeders en zusters en met de wereld. Wat hun kleding betreft vermijden ze overdaad en uiterlijk vertoon. Maar hun kleren zijn wel netjes, niet opzichtig, bescheiden, smaakvol en ordelijk, passend bij de persoon. —*Boodschappen aan jonge mensen, hfdst 118: Kleding en karakter*

Religie, puur en onbesmet, verheerlijkt zijn bezitter. U zult altijd bij de ware christen een duidelijke opgewektheid, een heilig, gelukkig vertrouwen in God vinden, een onderwerping aan Zijn leiding, die verfrissend is voor de ziel. Door de christen is Gods liefde en welwillendheid te zien in elke gave die hij ontvangt. . . .

Het is afwezigheid van religie die het pad van zoveel belijders ervan schimmig maakt. Er zijn er die mogelijk doorgaan voor christenen, maar die de naam onwaardig zijn. Ze hebben geen christelijke karakters. Wanneer hun christendom op de proef wordt gesteld, is de valsheid ervan te duidelijk. Ware religie wordt gezien in de dagelijkse houding. Het leven van de christen wordt gekenmerkt door oprechte, onzelfzuchtige werken om aan anderen het goede te doen en God te verheerlijken. Zijn pad is niet donker en somber. Een geïnspireerde schrijver heeft gezegd: "Maar het pad van de rechtvaardigen is als het schijnende licht, dat meer en meer schijnt tot de volmaakte dag. De weg van de goddelozen is als duisternis: ze weten niet waarover ze struikelen."—*Testimonies for the Church, vol. 3, p. 377*

Donderdag 9 augustus: De vervolging door Herodus

De dood van Jacobus veroorzaakte onder de gelovigen grote smart en ontsteltenis. Toen ook Petrus werd gevangengenomen, hield de gehele gemeente zich gedurig bezig met vasten en bidden. ...

Terwijl de terechtstelling van Petrus onder verschillende voorwendsels tot na het Pascha werd uitgesteld, hadden de leden der gemeente tijd voor diepgaand zelfonderzoek en ernstig gebed. Zij baden zonder ophouden voor Petrus, want zij voelden dat hij voor het werk niet kon worden gemist. Zij waren zich ervan bewust dat een tijdstip was bereikt waarop, zonder de speciale hulp van God, de gemeente van Christus zou worden uitgeroeid. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 15: Verlost uit de gevangenis*

Herodes' hart had zich verder verhard en toen hij hoorde dat Christus was opgestaan, was hij niet weinig verontrust. Hij nam het leven van James, en toen hij

zag dat dit de Joden behaagde, nam hij ook Petrus gevangen, met de intentie om hem te doden. Maar God had een werk voor Petrus te doen en stuurde zijn engel om hem te verlossen. Herodes werd bezocht met de oordelen van God. Terwijl hij zich in de aanwezigheid van een grote schare verheugde, werd hij door de engel des Heren geslagen en stierf hij een zeer afschuwelijke dood. - *Early Writings, p. 185.*

[Petrus] was niet geïntimideerd door zijn situatie. Sinds zijn herstel na zijn ontkenning van Christus, had hij onverbiddelijk het gevaar trotseerd en een nobele moed en vrijmoedigheid getoond in het prediken van een gekruisigde, opgestane en opgevaren Heiland. Hij geloofde dat de tijd nu aangebroken was dat hij zijn leven zou opgeven omwille van Christus....

Op deze laatste nacht voor de executie daalde een machtige engel neer, opgedragen uit de hemel, om hem te redden. De sterke poorten die de heiligen Gods hadden ingesloten, openen zich zonder de hulp van menselijke handen; de engel des Allerhoogsten komt binnen, en de poorten sluiten zich geruisloos achter hem. Hij komt de cel binnen, uitgehouwen in rotsen en daar ligt Petrus te slapen, de gezegende, vredige slaap van onschuld en volmaakt vertrouwen in God, vastgeketend aan een krachtige bewaker aan beide kanten van hem....

Petrus wordt pas wakker, wanneer hij de streling van de hand van de engel voelt en zijn stem hoort zeggen: "Sta snel op." Hij ziet ... een engel van grote glorie voor hem staan. Hij luistert mechanisch naar de stem van de engel; en terwijl hij opstaat, strekt hij zijn handen uit en merkt dat de ketenen van zijn polsen zijn afgevallen. Weer klinkt de stem van de engel: "Omgord u en bind uw sandalen vast." —*The Story of Redemption, pp. 293-295.*

Niet omdat we zien of aanvoelen dat God ons hoort, moeten we geloven. We moeten op Zijn beloften vertrouwen. Wanneer we in geloof tot Hem komen, moeten wij ook geloven dat iedere smeekbede het hart van Christus binnendringt. Wanneer we om Zijn zegen gevraagd hebben, moeten we geloven dat we die ontvangen en Hem danken dat wij die hebben. Dan moeten we onze plichten op ons nemen, ervan verzekerd, dat de zegen zal komen als we die het meest nodig hebben. Wanneer we geleerd hebben dit te doen, zullen we weten dat onze gebeden beantwoord zijn. God zal "oneindig veel meer" voor ons doen, in overeenstemming met "de rijkdom zijner heerlijkheid", "naar de werking van de sterkte zijner macht." Efez. 3:20, 16; 1:19. —*De daad bij het word, hfdst 56: Geloof*

Vrijdag 10 augustus: Voor verdere bestudering

Zonen en dochters van God, 21 september

7. De eerste zendingsreis van Paulus

Sabbatmiddag, 11 augustus

Paulus' opdracht was zwaarder, dan van één van de andere discipelen. De slagen die hij te verduren kreeg waren boven mate. Hij was met de roede gegeseld, gestenigd, schipbreuk geleden, vaak in doodsgevaar. Vaak in gevaar op het land en op zee, in de stad en in de wildernis, gevaar van rovers en van volksgenoten, in

inspanning en moeite, nachten zonder slaap, in koude en naaktheid.....Toen hij zijn verweer voerde tegenover de bloeddorstige Nero, stond niemand hem terzijde. ...

Maar verdeed Paulus zijn kostbare tijd met de verbinding van zijn grievende excuses? Nee, hij leidde de aandacht van zichzelf af en tot Jezus. Hij leefde zijn leven niet tot zijn eigen geluk. Toch was hij gelukkig..."Ik word overstelpt met blijdschap in al onze verdrukking." 2 Kor. 7:4

Paulus was een levend voorbeeld van hoe iedere trouwe Christen moet zijn. Hij leefde voor Gods Glorie"Want het leven is voor mij Christus," Fil.1:21. – *Our High Calling*. p. 363.

Veel zogenaamd christendom gaat door voor echt, getrouw en gezond, maar dat komt omdat zij die dit belijden, geen vervolgingen hoeven te lijden ter wille van de waarheid. Als de dag komt waarop Gods wet teniet wordt gedaan en de gemeente wordt gezift door felle beproevingen die allen die op de aarde leven, zullen doormaken, zal een groot deel van degenen van wie verondersteld wordt dat ze oprecht zijn, gehoorgeven aan de verleidende geesten en zullen verraders worden van het heilige dat hun is toevertrouwd. Zij zullen onze ergste vervolgers blijken te zijn. "Uit uw midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om discipelen achter zich te trekken;" velen zullen acht slaan op verleidende geesten.

Zij die zich hebben gevoed met het vlees en bloed van Gods Zoon – Zijn heilig Woord – zij zullen zeggen: "Zij hebben Uw wet verbroken. Daarom heb ik Uw geboden lief, meer dan goud, ja dan fijn goud." Terwijl anderen ze waardeloos noemen, zullen zij opstaan om het geloof te verdedigen. Allen die naar gemak streven, genot en vermaak bestuderen, zullen niet staande blijven in de beproeving. – Ellen G. White Commentaar, *in de ZDA Bijbel commentaar*, vol. 6, p. 452

Aan alle volk en naties en stam en tongen moet de waarheid verkondigd worden. De tijd is gekomen dat een vooruitstrevender werk gedaan moet worden in de steden, en in alle verzuimde, onbewerkte velden.

De roep is nu voor toegewijd werk. In deze crisis, zal geen halfhartige moeite succesvol zijn. In al ons werk in de stad, moeten we jacht maken op zielen. Wijze plannen moeten gelegd worden, zodat zulk een werk gedaan kan worden voor het best mogelijke resultaat....

O, hoe schijnt het mij toe dat ik dag en nacht de stem hoor, "Ga voorwaarts, voeg nieuwe werkterreinen toe, begin in nieuwe terreinen met een tent, en geef de laatste waarschuwingsboodschap aan de wereld. Er is geen tijd te verliezen. Laat Mijn gedachtenis achter in iedere plaats waar u zult gaan. Mijn Geest zal voor u uit gaan, en de glorie van de Heer zal uw uitgang zijn." – *Evangelism*, pp. 59,61.

Zondag 12 augustus: Salamis en Pafos

De christelijke gemeente trad op dit moment een belangrijk tijdperk binnen. Het werk om de evangelieboodschap onder de heidenen te verkondigen moest nu met kracht ter hand worden genomen, en als resultaat hiervan zou de gemeente door een grote zielenoogst in kracht toenemen. De apostelen die tot het leiderschap in dit werk waren verkozen, werden aan wantrouwen, vooroordeel en afgunst blootgesteld. Hun leringen over het afbreken van "de tussenmuur, die scheiding maakte," (Ef. 2:14) die zo lang de joodse en heidense wereld had gescheiden, zou hen natuurlijk in gevaar

van beschuldiging van ketterij brengen; en hun gezag als verkondigers van het evangelie zou door vele ijverige gelovige joden in twijfel worden getrokken.

God voorzag de moeilijkheden die Zijn dienstknechten zouden ontmoeten. Opdat hun werk onaanvechtbaar zou zijn, gaf Hij de gemeente door een Openbaring te kennen dat ze hen in het openbaar tot het predikambt moesten afzonderen. Hun inzegening was een openlijke erkenning van hun goddelijke aanstelling om de heidenen de blijde tijding van het evangelie te brengen. – *Van Jeruzalem tot Rome, p.121*

Satan laat niet zonder tegenstand de stichting van het Koninkrijk Gods op aarde toe. De krachten van de boze zijn in een voortdurende strijd verbonden tegen de tot verbreiding van het evangelie aangewezen arbeidskrachten; en deze machten der duisternis zijn vooral dan werkzaam wanneer de waarheid aan mensen van vermaardheid en uitgesproken rechtschapenheid wordt verkondigd. Zo was het toen Sergius Paulus, de landvoogd van Cyprus de evangelieboodschap beluisterde. De landvoogd had de apostelen laten roepen om zich omtrent de boodschap die zij kwamen verkondigen, te laten onderrichten; en nu probeerden de machten der duisternis, werkend door de tovenaar Elymas, hem door hun verderfelijke invloeden van het geloof te weerhouden en zo Gods bedoeling te verijdelen.

De tovenaar had zijn ogen voor de getuigenissen van de waarheid gesloten. De Here sloot nu in gerechtvaardigde toorn zijn natuurlijke ogen en onttrok het daglicht aan hem. Deze blindheid was niet van blijvende aard, maar slechts voor een tijd, opdat hij daardoor tot berouw zou worden gemaand en tot het zoeken van vergeving bij de God die hij zo diep had gegriefd. De verbijstering waarin hij zodoende was geraakt, maakte dat zijn sluwe kunsten tegen de leer van Christus niets konden uitrichten. Het feit dat hij gedwongen was in blindheid rond te tasten, bewees aan allen dat de wonderen die de apostelen tot stand hadden gebracht, en die Elymas als goocheltoeren had bestempeld, door de kracht Gods waren geschied. De landvoogd werd van de waarheid van de door deze apostelen verkondigde leer overtuigd en aanvaarde het evangelie. – *Van Jeruzalem tot Rome, p. 126.*

Wees erg voorzichtig om de werking van de Heilige Geest niet tegen te staan – de Trooster die Christus zendt. Wees bevreesd de eerste laetdunkende stap van weerstand te nemen. Toen Christus tot de discipelen sprak over de Heilige Geest, zocht Hij hun gedachten te verheffen en hun verwachtingen uit te breiden, en te grijpen naar het hoogste denkbild van voortreffelijkheid. Laat ons streven Zijn woorden te begrijpen. Laat ons streven de prijs van de wondervolle genade die Hij ons heeft geschonken, naar waarde te schatten. Laat ons zoeken naar de volheid van de Heilige Geest. – *This Day With God, p. 257.*

Maandag, 13 augustus: Pisidië en Antiochië: Deel 1

De Heiland Zelf voorzogde gedurende Zijn dienstwerk op aarde het verbreiden van het evangelie onder de heidenen. In de gelijkenis van de wijngaard verklaarde Hij aan de onboetvaardige joden: "Het Koninkrijk Gods zal van u weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt." Math. 21:43. En na Zijn opstanding droeg Hij de discipelen op om uit te gaan "in de gehele wereld," en "alle volken" te

onderwijzen. Zij mochten niemand zonder waarschuwing laten, maar moesten "het evangelie aan de ganse schepping" verkondigen. Math. 28: 19; Mark 16:15.

Ofschoon Paulus en Barnabas zich te Antiochië en Pisidië tot de heidenen wendden, staakten zij anderzijds daar waar zich maar een gunstige gelegenheid voordeed om gehoor te vinden, het werk voor de joden niet. Later predikten Paulus en zijn metgezel in Thessaloniki, in Korinthe, in Efeze en in andere belangrijke middelpunten het evangelie zowel aan de joden als aan de heidenen. Toch waren hun voornaamste krachten voortaan gericht op de opbouw van het Koninkrijk Gods in heidense gebieden, onder mensen die slechts weinig of geen kennis van de ware God en Zijn Zoon hadden. – *Van Jeruzalem tot Rome, p. 130.*

Als de christen voorwaarts kijkt naar de plichten en de moeilijke beproevingen, die hij verwacht en die op hem komen zullen vanwege zijn christelijke getuigenis van geloof, is het de menselijke natuur om de consequenties te overzien en te huiveren voor de vooruitzichten, en het zal beslissender zijn hoe dichter we bij het einde van de aardse geschiedenis zijn. We mogen bemoedigd zijn door het vertrouwen op Gods woord, dat Christus nooit faalt om voor Zijn kinderen de veilige Leider te zijn in het uur van hun beproeving; want we hebben het betrouwbare verslag van hen die onder Satans onderdrukkende macht gestaan hebben, dat Zijn genade in overeenstemming is met de moeiten van hun dagen. God is getrouw Hij zal ons niet laten lijden boven hetgeen we kunnen verdragen....

Hij (de gelovige) moet niet alleen voorzorgen treffen voor zichzelf en een schild zijn voor de verzoeking voor zichzelf, want hij is alleen Gods instrument en hij moet voorwaarts gaan enkel met het doel zijn verstand en gevoel dag aan dag in bedwang te houden, zodat hij geen van de principes van zijn integriteit opoffert. – *Selected Messages, book 3, p. 398.*

Hoewel de zondaar zichzelf niet kan redden, moet hij toch iets doen om de zaligheid te verkrijgen. "Wie tot Mij komt," zegt Christus, "zal Ik geenszins uitwerpen." Joh. 3:37. Maar we moeten tot Hem komen; en als we berouw hebben over onze zonden, moeten we geloven dat Hij ons aanneemt en vergiffenis schenkt. Geloof in Gods gave, maar de kracht om het uit te oefenen ligt bij ons.

Alleen Christus' gerechtigheid geeft ons aanspraak op de zegeningen van het genadeverbond. Velen hebben lang begeerd deze zegeningen te verkrijgen, maar ze hebben ze niet ontvangen, omdat ze gemeend hebben iets te moeten doen om ze te verdienen. Ze hebben de blik niet van zichzelf afgewend en geloofden niet dat Jezus volkomen kan zaligmaken. We moeten niet menen dat onze eigen verdiensten ons zullen redden; Christus is de enige hoop op behoud. – *Patriarchen en Profeten, p. 391.*

Dinsdag, 14 augustus: Pisidië en Antiochië: deel 2

Het gevaar is keer op keer aan mij getoond om als een volk valse ideeën over gerechtigheid door geloof aan te hangen. Mij is voor jaren getoond dat Satan op een speciale manier zal werken om de gedachten op dit punt in verwarring te brengen. Men is grotendeels bij de wet van God blijven steken en het is meestal aan de gemeenten gepresenteerd als verstoken van kennis van Jezus Christus en Zijn relatie tot de wet als het offer van Kain was. Mij is getoond dat menigeen van het geloof afgefallen is vanwege de gemixte, verwarde ideeën over verlossing, omdat de

predikanten op een verkeerde manier gewerkt hebben om het hart te beroeren. Het punt dat jaren mijn geest aangespoord heeft, is de toegerekende gerechtigheid van Christus. Het heeft mij verwonderd dat deze materie nooit een onderwerp van bespreking geweest is in onze gemeenten waar dan ook, wanneer dit onderwerp mij voortdurend aanspoorde, en ik het tot een onderwerp van bijna iedere bespreking maakte die ik aan het volk gegeven heb. – *Faith and Works, p. 18.*

Net als de tijding van de geboorte van de Heiland, is de boodschap wederkomst niet toevertrouwd aan de godsdienstige leiders van het volk. Zij hebben gefaald in contact met God te blijven en hebben het licht uit de hemel geweigerd. Daarom sloegen Paulus' woorden "Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou; want gij zijt allen kinderen des daags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe" 1 Thess. 5:4,5, niet op de kerkelijke leiders.

God verwacht van Zijn kinderen geloof en gehoorzaamheid die beantwoorden aan de zegeningen en voorrechten die zij hebben ontvangen. Gehoorzaamheid houdt ook in dat men offers moet brengen en zijn kruis moet dragen. Daarom wilden zovelen die zich voor volgelingen van Christus uitgaven het licht uit de hemel niet aannemen. Zoals de Israëlieten in het verleden hebben ook zij niet gemerkt dat God naar hen omzag. Luk. 19:44. – *De Grote Strijd, pp. 297,298.*

Toen het evangelie zich in pisidië uitbreide, "stookten" de ongelovige joden in Antiochië, in hun blind vooroordeel, "de aanzienlijke vrouwen, die God vereerden en de voornaamsten van de stad op en verwekten een vervolging tegen Paulus en Barnabas en dreven hen" uit hun gebied.

De apostelen lieten zich door deze behandeling niet ontmoedigen. Zij herinnerden zich de woorden van hun Meester: "Zalig zijt gij, wanneer men u smaad en vervolgd en liegende allerlei kwaad van u spreekt om Mijnentwil. Verblijd en verheugd u, want uw loon is groot in de hemelen; want alzó hebben zij de profeten vóór u vervolgd." Math. 5:11,12.

De evangelieboodschap maakte voortgang, en de apostelen hadden alle redenen zich bemoedigd te voelen. Hun arbeid onder de Pisidiërs te Antiochië was rijkelijk gezegend, en de gelovigen aan wie zij voor een tijd het werk overlieten, waren "vervuld met blijdschap, en met de Heilige Geest." – *Van Jerusalem tot Rome, p. 131*

Woensdag, 15 augustus: Iconium

Vanuit Antiochië en Pisidië begaven Paulus en Barnabas zich naar Iconium. In deze plaats begonnen zij, evenals in Antiochië, hun werk in de synagogen van hun eigen volk. Zij hadden opmerkelijk succes; "een grote menigte, zowel van Joden als Grieken, kwamen tot het geloof." Maar zowel in Iconium als in andere plaatsen waar de apostelen arbeidden, "prikkelde en verbitterde de Joden, die hun geen gehoor gaven, de zielen der heidenen tegen de broeders."

De apostelen keerden zich echter niet van hun roeping af, want velen namen het evangelie van Christus aan. Oog in oog met tegenstand, afgunst en vooroordeel, zetten zij hun werk voort, "vrijmoedig sprekende in vertrouwen op de Here," en God "gaf getuigenis aan het woord Zijner genade en deed tekenen en wonderen door hun handen geschieden." Deze bewijzen van Goddelijke bekrachtiging hadden een machtige invloed op hen wier geest voor overtuiging openstond, en het aantal van hen die zich tot het evangelie bekeerden, nam toe.

De toenemende populariteit van de door de apostelen verkondigde boodschap vervulde de ongelovige joden met haat en nijd, en zij besloten onmiddellijk een einde aan het werk van Paulus en Barnabas te maken. Door middel van valse en overdreven berichten wisten zij de overheid vrees in te boezemen dat de gehele stad in gevaar verkeerde en tot oproer werd aangezet. Zij gaven te kennen dat grote scharen zich bij de apostelen aansloten en deden het voorkomen dat dit plaatsvond met heimelijke en gevaarlijke bedoelingen. – *Van Jerusalem tot Rome, p. 132.*

Paulus was een bezielde apostel, nochtans openbaarde de Heer niet altijd de juiste conditie van Zijn volk. Zij die geïnteresseerd waren in de voorspoed van de kerk, en de foute insluipen zagen, toonden de zaken aan hem, en van het licht dat hij eerder ontvangen had was hij in staat het juiste karakter van deze ontwikkelingen te beoordelen. Omdat de Heer hem geen nieuwe openbaringen voor die speciale tijd gegeven had, legden zij die werkelijk licht zochten zijn boodschap niet terzijde alsof het slechts een onbeduidende brief was. Nee, inderdaad. De Heer had hem de verschillen en gevaren getoond die opkomen zouden in de kerken, dat wanneer ze komen zouden hij precies zou weten hoe hij zou moeten handelen. —*Selected Messages, book 3, p. 55*

De Vader schenkt zijn liefde aan Zijn uitverkoren volk dat te midden van de mensen leeft. Zij zijn de mensen die Christus heeft verlost met de prijs van Zijn eigen bloed; en omdat zij gehoor geven aan de aantrekking van Christus, door de soevereine barmhartigheid van God, worden zij uitverkoren om als Zijn gehoorzame kinderen te worden gered. In hen is de vrije genade van God geopenbaard, de liefde, waarmee Hij hen heeft liefgehad. Iedereen die zich verootmoedigd als een klein kind, die het Woord van God met de eenvoud van een kind aanneemt en gehoorzaamt, zal tot Gods uitverkorenen behoren....

In Gods raadsbesluit was voorziening getroffen voor de mensen, hoewel overtreders, dat zij niet in hun ongehoorzaamheid zouden omkomen, maar door geloof in Christus als hun plaatsvervanger en borg Gods uitverkorenen kunnen worden, voorbestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van Zijn wil. – *Ellen G. White Commentaar, in De ZDA Bijbel Commentaar, deel 6, p.535.*

Donderdag, 16 augustus: Lystra en Derbe

Door Barnabas vergezeld ging Paulus naar andere steden, predikende Jezus, en wonderen doende, en velen werden bekeerd. Toen een man genezen werd, die onmachtig aan de voeten was, kreupel zijnde van zijn geboorte af, stonden de mensen, die afgoden aanbaden, op het punt om offerande te doen aan de discipelen. Paulus bedroefde zich hierover, en sprak tot hen, dat hij en zijn medearbeider maar gewone mensen waren, en dat alleen de levende God, die de hemel, en de aarde, en de zee, en al hetgeen daar in is, gemaakt heeft, aanbeden moest worden. Op die wijze verhoogde Paulus God voor de mensen; doch hij kon hen nauwelijks weerhouden.

Het eerste begrip van geloof in de ware God, en van de aanbidding en het eerbetoon, die Hem toekomen, werd in hun harten gevormd; en terwijl ze naar Paulus luisterden, zette Satan de ongelovige Joden van andere steden aan om Paulus op de voet te volgen, en het werk, dat door hem gedaan werd, teniet te brengen. Die

Joden hitsten deze afgodendienaars tegen Paulus op door valse rapporten aangaande hem te verspreiden. De verwondering en bewondering van de mensen veranderden nu in haat, en zij, die korte tijd tevoren klaar gestaan hadden om de discipelen te aanbidden, stenigden Paulus, en sleepten hem buiten de stad, menende, dat hij dood was. Doch toen de discipelen Paulus omringt hadden, en over hem rouw bedreven hadden, stond hij tot hun blijdschap op, en ging met hen in de stad. – *Eerste Geschriften, pp. 239,240.*

Hoewel in het bezit van verheven verstandelijke begaafdheden, openbaarde het leven van Paulus de kracht van een nog zeldzamer wijsheid. Beginselen van het grootste belang, beginselen waartegenover de grootste geleerden van zijn tijd onwetend stonden, worden in zijn onderwijzingen uiteengezet en treden aan de dag in zijn leven. Hij bezat de grootste van alle wijsheid, die een vlug begrip en sympathie des harten doet ontstaan, die de mens in aanraking brengt met mensen, en hen in staat stelt hun betere natuur op te wekken en hen inspireert tot een hoger leven.

Luister naar zijn woorden tot de heidense bewoners van Lystre, wanneer hij hen wijst op God, geopenbaard in de natuur, de Bron van al het goede, Die "ons van de hemel regen en vruchtbare tijden schenkt en aan onze harten overvloed van spijzen en vrolijkheid." (Hand. 14:17). – *Karaktervorming, p 64.*

Paulus vergat de door hem gestichte gemeenten niet. Wanneer een zendingsreis was beëindigd, keerden hij en Barnabas op hun schreden terug, bezochten de gemeenten die ze hadden opgericht en kozen uit hun midden mannen die zij konden opleiden om mede het evangelie te verkondigen.

Dit kenmerk van Paulus' werk bevat een belangrijke les voor de predikers van onze tijd. De apostel maakte het tot een deel van zijn werk om jonge mannen tot het predikambt op te leiden. Hij nam hen met zich mee op zijn zendingsreizen, en zodoende verkregen ze een ervaring die hen later in staat stelde verantwoordelijke posten in te nemen.....

Paulus vergat nooit de verantwoordelijkheid die op hem, als dienaar van Christus, rustte; noch vergat hij, dat, wanneer zielen door zijn ontrouw verloren gingen, God hem daarvoor verantwoordelijk hield. – *Van Jeruzalem tot Rome, pp.270,271.*

Vrijdag, 17 augustus: Voor Verdere Studie

Faith and Works, "Talk Faith, Live Faith, Act Faith," pp. 78,79.

8. Het Concilie te Jeruzalem

Sabbatmiddag, 18 augustus

Cornelius....behiel zijn geestelijke ervaringen, strikt wandelend in overeenstemming met het licht dat hij ontvangen had. God had Zijn oog op hem, en Hij zond Zijn engel met een boodschap tot hem. De hemelse boodschapper, passeerde de zelfgerechtigde mens, maar kwam tot Cornelius, en noemde hem bij zijn naam.

Rijkdom en wereldlijke eer, kan de ziel geen voldoening schenken. Velen onder de rijken zijn verlangend naar enige goddelijke verzekering, enige geestelijke hoop. Velen verlangen dat er een eind komt aan de sleur van hun zinloos leven. Menigeen voelt in zijn dagelijkse leven de nood naar iets wat een eind zal maken aan zijn monotone en

zinloze leven. Velen voelen in hun leven de nood voor iets wat ze niet hebben. Weinigen onder hen gaan naar de kerk, omdat ze daar weinig hulp ontvangen. De leer die ze daar horen raakt hun hart niet. Moeten we geen speciale smeekbede tot hen richten?

God richt een oproep aan ernstige, nederige werkers, die het evangelie naar een hogere klasse brengen. Het is geen toeval, dat de vermogenden, de wereldliefhebbers geraakt worden, zodat hun zielen tot Christus getrokken worden. Beslissende persoonlijke moeite moet door mannen en vrouwen gebracht worden die begiftigd zijn met de zendingsgeest. Zij zullen niet falen noch ontmoedigd worden – *The Review and Herald, 6 april, 1911.*

We moeten ons vasthouden aan de leringen van de Bijbel, en niet de gewoonten en tradities van de wereld volgen, of de uitspraken en daden van mensen.

Wanneer afwijkingen komen en gebracht worden als Bijbelse waarheid, zullen zij die in verbinding staan met Christus geen vertrouwen hebben in wat de voorganger zegt, maar zoals de wijzen van Berea, zullen zij dagelijks de Schriften nagaan of deze dingen zo waren. Als ze ontdekken wat het woord van de Heer is, nemen ze hun standpunt aan de zijde van de waarheid. Ze horen de stem van de Goede Herder zeggen: "Dit is de weg, wandelt daar in." – *Faith and Works, p. 86.*

Dit was een belangrijke eeuw voor de gemeente. Door het neerhalen van de tussen muur tussen Joden en Heidenen door de dood van Christus, kregen de Heidenen ook de volle voorrechten van het evangelie, de voorhang was niet weggenomen van de ogen van menige van de gelovige Joden, en zij konden niet duidelijk onderscheiden wat uiteindelijk afgeschaft was door de Zoon van God. Het werk werd nu met kracht voortgezet onder de Heidenen, met als resultaat, een versterking van de gemeente door een grote inzameling van zielen.

De apostels, hadden hierin hun speciale werk, hierdoor waren ze kwetsbaar voor achterdocht, vooroordeel en jalousie. Als een natuurlijke consequentie van het verlaten van de exclusiviteit van de Joden, werd hun beginsel en uitzicht een onderwerp van zorg voor dwaalleer, en hun geloofsbrieven als predikant van het geloof werd betwijfeld door menige ijverige, gelovige Jood. God voorzag al deze problemen die Zijn dienaren ondergaan moesten, en in Zijn wijze voorziening, bracht hij hen tot de uitrusting met een onbetwistbare autoriteit voor het stichten van de gemeente van God zodat hun werk boven alle twijfel verheven zou staan. – *The Story of Redemption, pp. 303,304.*

Zondag, 19 augustus: De kern van de zaak

In de gemeente te Antiochië had het vraagstuk der besnijdenis veel discussie en strijd tot gevolg. Ten slotte besloten de leden der gemeente, uit vrees dat een scheuring onder hen het gevolg zou zijn van een voortgezette discussie, Paulus en Barnabas met enige verantwoordelijke mannen uit de gemeente naar Jeruzalem te zenden, om de zaak aan de apostelen en oudsten voor te leggen. Zij zouden daar afgevaardigden uit de verschillende gemeenten ontmoeten en hen die naar Jeruzalem waren gekomen om de aanstaande feestelijkheden bij te wonen. Ondertussen zou al het redetwisten worden gestaakt totdat een afdoende beslissing door de algemene vergadering zou worden genomen. Deze beslissing zou dan door de verschillende gemeenten in het gehele land worden aanvaard. – *Van Jeruzalem tot Rome, p. 141.*

De Joden waren trots op zichzelf, op hun goddelijk bepaalde dienst, en ze kwamen tot de conclusie, dat als God eens de Hebreeuwse manier van aanbidding had gespecialiseerd, dat het dan onmogelijk was in deze specialisatie ooit een verandering aan te brengen. Zij besloten dat christendom zichzelf moest verbinden met de Joodse wetten en ceremoniën. Ze waren traag om te besluiten wat afgeschaft moest worden door de dood van Christus.

Paulus was trots op zichzelf op zijn farizeese striktheid; maar na de openbaring van Christus aan hem, op de weg naar Damascus, kwamen de zending van de Zaligmaker en zijn eigen werk in de gesprekken met de heidenen hem duidelijk voor de geest en hij begreep volledig het verschil tussen een levend geloof en een dood formalisme.

Paulus maakte nog steeds aanspraak op één van de kinderen van Abraham te zijn, en hij hield de Tien Geboden naar de letter en in de geest als gelovige zoals hij altijd gedaan had voor zijn bekering tot het christendom. Maar hij wist dat de schaduw ceremoniën allemaal moesten verdwijnen, omdat zij een schaduw waren van hetgeen komen moest, en het licht van het evangelie verloor zijn glans bij de Joodse religie, en gaf een nieuwe betekenis aan de oude rituelen. – *The Story of Redemption*, pp. 305,306..

Wij zijn gerechtvaardigd door het geloof. De ziel die de betekenis van deze woorden begrijpt, zal nooit arrogant zijn. Wij zijn niet ingenomen met onszelf om hoe we over onszelf denken. De Heilige Geest is onze bekwaamheid in het werk van karaktervorming. Het vormen van karakters naar de goddelijke gelijkenis. Als we onszelf capabel vinden om onze eigen ervaringen te vormen, maken we een grote fout. We kunnen onszelf nooit tot overwinning brengen over onze ervaringen. Maar zij die een zuiver geloof in Christus hebben, zullen met de Heilige Geest samen werken. De ziel in wiens hart het geloof leeft, zal groeien tot een schone tempel voor de Here. Hij is op de genade van Christus gericht. In de verhouding waarop hij op de leer van de Heilige Geest vertrouwt zal hij groeien. – *Manuscript 8, 1900*.

Zelfs de beste mannen zullen blunders maken.... Moge God iedereen een besef geven van zijn eigen persoonlijke hulpeloosheid om zijn levensscheepje rechtstreeks en veilig de haven in te leiden. De genade van Christus is elke dag onontbeerlijk, Zijn onmetelijke genade alleen kan onze voet voor struikelen bewaren. – *Ellen G. White Commentaar, in de ZDA Bijbel Commentaar, Deel 6, p. 526*.

Maandag, 20 augustus: Besnijdenis

Als de mens de wet van God gehouden had, zoals deze aan Adam gegeven is na zijn val, beschermd in de ark van Noach, en nageleefd door Abraham, zou de inzetting van de besnijdenis niet nodig zijn geweest. En als de nakomelingen van Abraham het verbond gehouden hadden waarvan de besnijdenis een teken of onderpand is, zouden ze nooit in afgoderij zijn vervallen of gedrongen terug te gaan naar Egypte, en er zou geen noodzaak zijn geweest voor Gods verkondiging van Zijn wet van de Sinaï en die te graveren op stenen tafelen, en te beschermen door de beslissende leiding in het oordeel en de statuten van Mozes. – *The Story of Redemption*, p. 148

Door het heidendom had Satan eeuwenlang de mensen afgetrokken van God, maar zijn grootste overwinning behaalde hij door het geloof in Israël te verdraaien. Door aan hun eigen gedachten vast te houden en hun voorstellingen te huldigen hadden de

heidene de kennis van God verloren en waren ze steeds verdorvener geworden. Dit was ook het geval met Israël.

De grondslag van elke heidense godsdienst is het beginsel dat de mens zich kan zaligmaken door zijn eigen werken. Dit beginsel beheerste nu ook de joodse godsdienst. Satan was de oorsprong van deze gedachte. Waar deze gekoesterd werd, had de mens geen beveiliging tegen de zonde. – *De Wens Der Eeuwen, p.25*

God maakt geen onderscheid in nationaliteit, ras of maatschappelijke groepering. Hij is de schepper van alle mensen. Allen zijn door de schepping leden van één gezin en allen zijn één door de verlossing. Christus is gekomen om elke scheidsmuur neer te werpen, om elke afdeling van de tempel te openen, zodat iedereen vrij toegang kan hebben tot God. Zijn liefde is veel omvattend, zo volkomen, dat alles daarvan wordt doordrongen. Deze liefde tilt hen, die door Satans misleidingen zijn bedrogen, uit de kring die hij heeft gevormd en brengt hen binnen het bereik van Gods troon, die omgeven is door de boog der belofte.

In Christus is geen Jood of Griek, geen slaaf of vrije. Allen zijn nabij gebracht door Zijn kostbaar bloed. (Gal. 3:8; Ef. 2:13.)

Wat het verschil in opvattingen ook moge zijn, het geroep van de lijdende mensheid moet gehoord en beantwoord worden. Waar bitterheid bestaat als gevolg van verschil in godsdienst, kan veel goeds gedaan worden door persoonlijk werk. Liefdevolle dienst zal het vooroordeel wegnemen om mensen voor God te winnen. – *Lessen leven van Alledag, p. 239*

Het is God die het hart besnijdt. Het hele werk is van de Heer van het begin tot het einde. De ellendige zondaar mag zeggen: "Ik ben een verloren zondaar; maar Christus is gekomen om te zoeken en te redden dat wat verloren was" Hij zegt: "Ik ben niet gekomen rechtvaardigen te roepen, maar zondaars" (Marc. 2:17)

Ik ben een zondaar, en Hij stierf voor mij op Golgotha's kruis om mij te redden. Ik behoef geen moment langer onveilig te zijn. Hij stierf en stond weer op voor mijn rechtvaardiging, en Hij wil mij nu redden. Ik accepteer de vergeving die Hij heeft beloofd." – *Selected Messages, book 1, p.392.*

Dinsdag, 21 augustus: Het debat

Reeds eerder had Petrus met zijn broeders over de bekering van Cornelius en zijn vrienden en over zijn omgang met hen gesproken. Toen hij bij die gelegenheid vertelde hoe de Heilige Geest op de heidenen neerdaalde, zei hij: "Indien nu God hun op volkomen gelijke wijze als ons de gave heeft gegeven op het geloof in de Here Jezus Christus, hoe zou ik dan bij machte geweest zijn God tegen te houden?" Hand.11:17. En nu sprak hij met evenveel geestdrift en kracht: "God die de harten kent, heeft getuigd door hun de Heilige Geest te geven evenals ook aan ons, zonder enig onderscheid te maken tussen ons en hen, door het geloof hun harten reinigende. Nu dan, wat stelt gij God op de proef door een juk op de hals van de discipelen te leggen, die noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen? Dit juk was niet de wet der tien geboden, zoals velen die de bindende eisen der wet ontkennen, beweren; Petrus doelde hier op de ceremoniële wet die door het kruis van Christus van nul en gener waarde was geworden.

Petrus' toespraak bracht de vergadering zover dat zij geduldig konden luisteren naar Paulus de Barnabas, die hun belevenissen in het werk onder heidenen vertelden.

“De gehele vergadering werd stil en zij hoorden Barnabas en Paulus verhalen wat al tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had.” – *Van Jeruzalem tot Rome, p.144.*

God wenst dat de mens de aanspraak begrijpt die Hij op hem heeft. Hij zal ieder mens beoordelen die tussenbeide komt tussen zijn medemens en zijn God, om hem te leiden op paden die niet uitgestippeld zijn voor verlost. “De Here die al deze dingen doet welke van alle eeuwigheid bekend zijn.”(Hand. 15:17,18.). Hij heeft verordend dat Zijn werken aan de wereld voorgehouden zullen worden in afzonderlijke, heilige, geweide teksten Zijn werk in vele plaatsen van de wereld zou nu veel verder gevorderd zijn, was de mens niet tussenbeide gekomen tussen het volk en God, om een werk te doen dat God niet heeft bepaald. – *This Day With God, p. 193.*

Jacobus schijnt bij deze gelegenheid uitgekozen te zijn als degene die het besluit dat door de raad was aangenomen, openbaar te maken.

Het was zijn beslissing dat de ceremoniële wet, en in het bijzonder de inzetten der besnijdenis, niet aan de heidenen zou worden opgelegd, of hun zelfs maar zou worden aanbevolen. Jacobus probeerde zijn broeders ervan te overtuigen dat de heidenen, wanneer zij zich tot God wendden, een grote omkeer in hun leven hadden ondergaan, en dat de grootste voorzichtigheid in acht moest worden genomen om hen niet met verwarrende en twijfelachtige kwesties van minder belang te verontrusten, waardoor zij in het navolgen van Christus ontmoedigd zouden worden.

De heidense bekeerlingen moesten echter de gebruiken die met de christelijke beginselen in strijd waren, opgeven. De apostelen en oudsten kwamen daarom overeen, de heidenen aan te schrijven zich van het vlees van afgodenoffers, van hoerij, van het verstikte en van bloed te onthouden. Zij werden ertoe aangespoord de geboden te houden en een heilig leven te leiden. Zo kregen zij ook de verzekering dat de mannen die de besnijdenis als bindend hadden verklaard, hiertoe niet door de apostelen waren gemachtigd. – *Van Jeruzalem tot Rome, pp.144,145.*

Woensdag, 22 augustus: Het apostolisch decreet

Nadat zij zich in Kanaän gevestigd hadden, werd het de Israëlieten toegestaan vlees te gebruiken, maar onder strikte beperkingen, die bedoeld waren om de slechte gevolgen te verminderen. Het gebruik van varkensvlees werd verboden, evenals van andere dieren en van vogels en vissen waarvan het vlees onrein werd genoemd. Van de toegestane soorten vlees werd het eten van het vet en het bloed strikt verboden.

Door het verlaten van het door God aangewezen plan voor het dieet, leden de Israëlieten grote verliezen. Zij wensten vlees en zij oogsten resultaten. Zij bereikten Gods karakter-ideaal niet, noch vervulden zij Zijn doel. De Here “gaf wat zij begeerden, maar henzelf deed Hij wegteren.” Ps. 106: 15. Zij schatten het aardse boven het geestelijke en de heilige superioriteit die Zijn doel voor hen was, bereikten zij niet. – *De Weg tot Gezondheid, pp.260,261.*

God eist ook nu nog van zijn volk hetzelfde onderscheid met de wereld in gedrag, gebruiken en beginselen, als Hij dat eiste van het oude Israël. Als ze getrouw de aanwijzingen in zijn Woord opvolgen, zal dit verschil bestaan; iets anders is onmogelijk. De waarschuwingen die aan de Hebreëen gegeven zijn om zich niet te vermengen met de heidenen, zijn niet minder van kracht voor de christenen in deze

tijd. Christus zegt: "Hebt de wereld niet lief en hetgeen in de wereld is. Indien iemand de wereld lief heeft, de liefde van de Vader is niet in hem." 1 Joh. 2:15. – *Patriarchen en Profeten*, p. 415.

De Geest van Christus zal geopenbaard worden in allen die uit God geboren zijn. Strijd en twist kan niet ontstaan onder hen die beheerst worden door Zijn Geest. "Reinigt u, gij die de vaten des Heren draagt." De kerk zal zelden een meer verheven standpunt innemen dan door haar predikant wordt ingenomen. Wij hebben bekeerde evangeliedienaars en een bekeerd volk nodig. — *Getuigenissen voor de gemeente, deel 5*, pp.185,186.

Er moet geen scherpe stem, geen kribbig vitten zijn, want engelen van God wandelen op en neer in iedere kamer. Christus wil graag reageren op iedere gelovige werker, en Hij zal het doen. Iedere goede actie staat geregistreerd in het boek. Kleine foutjes mogen er gemaakt zijn, maar woorden van afkeuring lokken gevoelens van wraak uit, en God is onteerd.....Ieder woord onnadenkend of zonder goede raad uitgesproken, zou ter plaatse ingetrokken moeten worden.... Wij moeten bedenken dat als christenen zeggen samen te werken, moeten we niet handelen gelijk zondaars, wiens zondevolle woorden en werken, tenzij ze berouw tonen, hen zullen veroordelen. – *In Heavenly Places*, p. 182.

Donderdag, 23 augustus: De brief uit Jeruzalem

De raad in Jeruzalem claimde geen onfeilbaarheid in haar overwegingen, maar hield zich bezig met het voorschrijven van een verlicht oordeel en met de waardigheid van een kerk die gesticht is door de goddelijke wil. Ze zagen dat God zelf deze kwestie beslist had door de heidenen de Heilige Geest te schenken, en het was hun taak de leiding van de Geest te volgen.

Het totale lichaam van het christendom was niet geroepen om over deze kwestie te stemmen. De apostels en ouderlingen – mensen van invloed en oordeel – ontwikkelden en beschreven de uitspraak, die daarna algemeen geaccepteerd werd door de christelijke gemeenten. Maar niet allen waren blij met deze beslissing, er was een deel van valse broeders die aannamen zich bezig te houden met het werk van hun eigen verantwoordelijkheid.

Zij begonnen te klagen, fouten te vinden, nieuwe plannen te ontwikkelen en zochten het werk neer te halen van de geschikte mensen die God uitgekozen had om de leer van Christus te verkondigen. De gemeente heeft van het begin af aan zulke obstakels gehad, en zal deze altijd hebben tot het sluiten van de tijd. – *Story of Redemption*, pp. 308, 309.

Onvriendelijk zijn, anderen afkeuren, uitdrukkingen van ruwheid, strenge oordelen, boze gedachten hebben, is niet het resultaat van de wijsheid die van boven komt.... De taal van de Christen moet mild en respectvol zijn, omdat zijn heilig geloof hem verplicht om Christus te verkondigen aan de wereld. Al degenen die in Christus zijn, vertonen de goedheid, vergevingsgezindheid en beleefdheid dat Zijn leven karakteriseert. Hun werken zullen werken van medeleven, rechtvaardigheid en zuiverheid zijn. Zij zullen de mildheid van wijsheid hebben en zullen de gave van de genade van Jezus beoefenen.

Als zij die God liefhebben verzocht worden, laat hen zingen en prijzen voor hun Schepper in plaats van woorden van verwijt en gevit te spreken. De Heer wil hen zegenen die proberen vrede te stichten. Vertrouw op God, wees voorzichtig om de vijand geen enkele gelegenheid te geven bij uw onbewaakte woorden. Houd uw oog op Jezus gericht, Hij is uw sterkte.....

Wees zo vriendelijk, zo teder, zo medelevend, dat de atmosfeer die u omringt geurig is met de Hemelse zegen. – *That I May Know Him, p. 185*

De Heer zal iedereen van ons helpen waar we hulp nodig hebben, het meest in het grote werk van overwinning en strijd tegen ons zelf. Laat de wet van vriendelijkheid op onze lippen zijn en de olie van genade in ons hart. Dit zal wonderlijke resultaten produceren. U zult teder zijn, sympathiek, en hoffelijk. U hebt al deze gunsten nodig. De Heilige Geest moet ontvangen worden en in uw karakter geplaatst worden. Dat zal als een heilig vuur zijn, voortbrengende een geur die tot God op zal stijgen, niet van lippen die veroordelen, maar als een heler van de ziel van de mens. Uw gelaat zal de goddelijkheid weerspiegelen.... God wil iedere ziel in Zijn dienst aansteken met de geur van de kolen van het heilige vuur. De gewone, afbrekende, harde woorden die zo snel van uw lippen komen, moeten tegengehouden worden, en de Geest van God spreekt door de menselijke vertegenwoordiger. Bij het krijgen van het karakter van Christus zult u veranderd worden in Zijn gelijkenis. De genade van Christus alleen kan uw hart veranderen en u zult het beeld van de Here Jezus weerspiegelen. God roept ons op Hem gelijk te zijn, – puur, heilig, en onbezoedeld. We moeten het Goddelijke beeld dragen. – *Sons and Daughters of God, p. 102.*

Vrijdag, 24 augustus: Voor verdere studie

This Day With God, "Spirit-led Christians," p.311

9. De tweede zendingsreis

Sabbatmiddag 25 augustus

Gods Geest trekt zich terug. De rampen op zee en op het land volgen elkaar steeds sneller op. Hoe vaak horen we van aardbevingen en orkanen, van verwoestingen door vuur en overstromingen, met grote verliezen van levens en bezittingen! Schijnbaar zijn deze rampen grillige uitbarstingen van ongebreidelde, onbeheerste natuurkrachten, waarover de mens absoluut geen zeggenschap heeft; maar in al deze dingen zijn Gods bedoelingen te ontdekken. Ze vormen middelen waardoor Hij mannen en vrouwen tracht wakker te schudden om zich bewust te worden van hun gevaarlijke toestand.

Gods boodschappers in de grote steden moeten niet moedeloos worden over de slechtheid, het onrecht, de ontaarding, waarmee ze te maken hebben terwijl ze trachten de blijde boodschap van zaligheid te brengen.....

Laten zij die werken om zielen te redden eraan denken dat, hoewel er velen zijn die geen acht zullen slaan op de raadgevingen in Gods Woord, toch niet de gehele wereld zich zal afkeren van licht en waarheid, van de uitnodiging van een geduldige, verdraagzame Heiland. In iedere stad, al schijnt deze vol geweld en misdaad, zijn mensen die door een juist onderricht kunnen leren om volgelingen te worden van Jezus. Duizenden kunnen op deze wijze bereikt worden door de reddende waarheid, en ertoe

gebracht worden Christus als een persoonlijke Verlosser te aanvaarden. – *Profeten en Koningen, pp. 173,174.*

Paulus en Barnabas hadden beide tedere zorg voor degenen die kort tevoren door hun werk de evangelieboodschap hadden aangenomen, en zij verlangden hen nog eens te zien. Deze zorgzaamheid veronachtzaamde Paulus nooit. Zelfs wanneer hij zich in afgelegen zendingsvelden bevond, ver van het gebied van zijn vroegere arbeid, drukte hem aanhoudend de last op het hart, deze bekeerlingen er toe aan te zetten om getrouw te blijven, en hun heiligheid te “vervolmaken in de vreze Gods.” 2 Kor. 7:1 Voortdurend trachtte hij hen te helpen om zelfstandige, volwassen christenen te worden, sterk in het geloof, brandend van ijver en met volle overgave des harten in hun toewijding aan God en aan het werk tot bevordering van Zijn Koninkrijk. – *Van Jeruzalem tot Rome, p. 149.*

Wat God belooft, is Hij ook in staat te volbrengen, en het werk dat Hij Zijn volk opdraagt, kan Hij door hen in vervulling doen gaan. Indien ze willen leven in harmonie met elk woord, dat Hij gesproken heeft, zal elk goed woord en elke belofte aan hen vervuld worden. Maar wanneer ze tekort schieten in volmaakte gehoorzaamheid, staan ze verwijderd van de grote, kostelijke beloften, en kunnen deze niet in vervulling gaan.

Wanneer we tot Hem naderen, moeten we bidden of we mogen delen in Zijn plan en dat ook mogen vervullen en of onze verlangens en belangen in de Zijne mogen opgaan. We zullen ter kennis brengen dat we Zijn wil aannemen en Hem niet bidden Zich naar de onze te voegen. Het is beter voor ons dat God niet altijd onze gebeden beantwoordt precies wanneer we dat wensen en conform onze verlangens, wil Hij meer en beter voor ons doen dan onze wensen in vervulling te doen gaan, want onze wijsheid is dwaasheid. – *Schatkamer der Getuigenissen, deel 1, pp. 218,219.*

Zondag, 26 augustus: Terug in Lystra

Paulus zag dat Timotheüs gelovig, standvastig en oprecht was, en hij koos hem als ambt- en reisgenoot.

Zij die hem in zijn jeugd hadden onderwezen, werden beloond, nu zij de zoon van hun zorgen in nauwe vriendschap met de apostel verbonden zagen. Timotheüs was nog een jongelig toen God hem tot het leraarsambt riep, maar zijn beginselen waren door zijn vroegtijdige ontwikkeling zo hecht, dat hij bekwaam was zijn plaats als Paulus' helper in te nemen. En ofschoon jong, droeg hij met christelijke deemoedigheid zijn verantwoordelijkheden.

Uit voorzorg raadde Paulus Timotheüs wijselijk aan om zich te laten besnijden, niet omdat God het verlangde, maar omdat hij uit het hart van de joden het vooroordeel wilde wegnemen dat een hinderpaal voor Timotheüs dienstwerk zou kunnen zijn. Tijdens zijn werk moest Paulus in vele landen van stad tot stad reizen en hij zou dikwijls de gelegenheid hebben om in de synagogen der Joden, zowel als in andere plaatsen van samenkomst, Christus te prediken. Indien het bekend zou worden dat één zijner medewerkers onbesneden was, zou zijn arbeid door het vooroordeel en het fanatisme der Joden belangrijk gehinderd kunnen worden. Overal ontmoette de apostel vastberaden tegenstand en hevige vervolging. Hij verlangde zowel zijn Joodse broeders alsook de Heidenen tot kennis van het evangelie te brengen. En daarom zocht hij, in zover dit met het geloof verenigbaar was, ieder voorwendsel tot verzet uit de weg te

ruimen. Maar terwijl hij aan het joodse vooroordeel tegemoet kwam, predikte hij dat de "besnijdenis of voorhuid" niets was, het evangelie van Christus daarentegen alles. – *Van Jeruzalem tot Rome, p. 151*

Het geloof dat tot verlossing is, is niet een toevallig geloof, het is niet een goedkeuring van het intellect, het is geloof dat geworteld is in het hart, dat Christus omhelst als een persoonlijke Verlosser, verzekert dat Hij kan redden tot het uiterste al degenen die door Hem tot God komen Als de ziel beslag legt op Christus als de enige hoop voor verlossing, dan is het zuivere geloof geopenbaard. Dit geloof leidt de bezitter tot het plaatsen van al de liefde van de ziel op Christus; zijn begrip staat onder de controle van de Heilige Geest, en zijn karakter is gevormd naar de goddelijke gelijkenis. Zijn geloof is geen dood geloof, maar een geloof dat door de liefde werkt, en hem leidt tot het verkrijgen van de schoonheid van Christus, en tot het krijgen van de gelijkenis van het goddelijke karakter. (Deut. 30:11-14 geciteerd) "En de Here uw God, zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, zodat gij de Here, uw God liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft." (Deut. 30:6). – *Selected Messages, book 1, p.391*

Een ieder van ons kan iets doen, als we de positie innemen waar God ons hebben wil. Iedere beweging die u maakt om anderen te verlichten, breng u dichterbij in harmonie met de God des hemels. Als u op uzelf ziet en zegt: "Ik kan amper mijn familie ondersteunen," zult u nooit iets doen; maar als u zegt, "Ik wil iets doen voor de waarheid. Ik wil haar verhoging zien, ik zal doen wat ik kan, God zal wegen openen zodat u wat doen kunt." U zult investeren in de zaak van de waarheid, zodat u zult voelen dat u er deel van bent. – *Counsels on Stewardship, p. 304.*

Maandag, 22 augustus: Filippi

Zie Paulus in de kerker te Filippi, waar zijn gemarteld lichaam ten spijt, zijn loflied de stilte van het middernachtelijk uur verbreekt. Nadat de aardbeving de gevangenisdeuren heeft geopend, wordt zijn stem opnieuw gehoord, nu in woorden ter bemoediging voor de gevangenenbewaarder. "Doe uzelf geen kwaad, want wij zijn allen hier!" (Hand. 16:28), – Een ieder op zijn plaats, vastgehouden door de tegenwoordigheid van een medegevangene. En de cipier, overtuigd van de werkelijkheid van dat geloof dat Paulus moed gaf, vraagt naar de weg der zaligheid, en verbindt zich en zijn gehele huis met de vervolgde Schare van Christus' discipelen. – *Karaktervorming, pp.64,65.*

Groot is het loon in de hemel van hen die getuigen zijn voor Christus ondanks vervolging en smaad. Terwijl de mensen zien op aardse schatten, wijst Jezus hen op een hemelse beloning, Maar Hij plaatst het niet geheel en al in het toekomstige leven; het begint hier.

Dit was de vreugde die de harten van Paulus en Silas vervulde toen zij te middernacht in de kerker te Filippi baden en lofliederen tot God opzongen. Christus was daar naast hen, en het licht van Zijn tegenwoordigheid bestraalde de somberheid om hen om hen heen met de heerlijkheid van de hemelse hoven. Vanuit Rome schreef Paulus, zonder zich te bekommeren om zijn boeien nu hij de verbreiding van het evangelie zag: "Daarin verblijd ik mij, en zal ik mij ook verblijden." Philip. 1:18. En de woorden van Christus zelf op de berg weerklinken in de boodschap van Paulus aan de

gemeente te Philippi, te midden van vervolgingen: "Verblijd u in de Here ten allen tijde! Wederom zal ik zeggen: "Verblijd u!" Philipp. 4:4. – *Berg der Zaligsprekingen, p. 36.*

Grijp de geest van de grote Meester Werker. Leer van de Vriend van de zondaren hoe te handelen met zonde-zieke zielen..... Christus voorbeeld moet ons inspireren om voortdurend goed te doen voor anderen.

U heeft burens. Wilt u hen de boodschap geven? Er is misschien nooit een hand van wijding op u gelegd, maar u kunt nederig de boodschap dragen. U kunt getuigen dat.....allen voor wie Christus stierf eeuwig leven zal hebben als ze in Hem geloven.

Laat niemand achterblijven in ijdelheid omdat hij niet het soort werk kan doen als de meest ervaren

dienaren van God doen.... .Het is niet alleen door de mens in hoge verantwoordelijke posities in de dienst; niet alleen door mensen met een positie in de raad of comités; niet alleen bij de directie van onze sanatoriums en uitgevershuizen, dat het werk gedaan moet worden waardoor de aarde vervuld wordt met de kennis van de Heer, zoals de wateren de zee bedekken. Dit werk kan alleen voltooid worden als de hele kerk haar deel doet onder de leiding en in de kracht van God. - *In Heavenly Places, p. 323.*

Dinsdag 28 augustus: Thessalonica and Berea

Paulus en Silas werkten in de synagoge van de Joden in Thessalonica met enig succes, maar de ongelovige Joden waren grotelijks ontevreden, en begonnen een opstootje, en maakten een groot oproer tegen hen. Deze toegewijde apostels waren verplicht Thessalonica te verlaten onder de bescherming van de nacht en naar Berea te gaan waar ze blij werden verwelkomd. Ze spraken ter aanbeveling van de mensen in Berea aldus: "Deze waren edeler van gezindheid dan die in Thessalonica, want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren. (Hand. 17:11, HSV) Velen dan van hen geloofden." – *Testimonies for the Church, vol. 2. p. 695*

De mensen in Berea waren niet door vooroordeel bevangen. Zij waren bereid de betrouwbaarheid van de door de apostelen gepredikte leerstellingen na te gaan. Zij onderzochten de Schriften niet uit nieuwsgierigheid, maar opdat zij zouden leren wat over de beloofde Messias was geschreven. Dagelijks onderzochten zij de Heilige Schriften, en wanneer zij Schriftgedeelte met Schriftgedeelte vergeleken, stonden hemelse engelen hen terzijde, die hun verstand verlichtten en hun harten ontvankelijk maakten. – *Van Jeruzalem tot Rome, p. 172*

De engelen van de hemel kwamen niet tot de profetenscholen om hun beurtzang te zingen over de tempel en synagogen, maar ze keerden zich tot de mensen die nederig genoeg waren om de boodschap te ontvangen. Ze zongen de blijde boodschap van een Redder over Bethlehems velden, terwijl de grote mannen, de rechters, de eerbare mannen in duisternis gelaten werden, omdat ze volkomen tevreden waren met hun positie en ze geen nood voelden of een groter trouw dan die welke ze bezaten.

Grote mannen en zogenaamde zeer goede mensen mogen slechte daden doen in hun afgoderij en zielverheffende posities innemen en zichzelf vleien dat ze God dienen. Het zal hen geen vertrouwen schenken. Waarheid, Bijbelse waarheid, u en ik willen dat tegen elke prijs. Zoals de edelen uit Berea, willen wij de Schriften dagelijks

onderzoeken, onder ernstig gebed, om te kennen wat waarheid is, en dan de waarheid gehoorzamen wat het ons ook kost, zonder verwijzingen naar de grote of goede mensen. – *This Day With God*, p. 319.

Afval heeft plaatsgevonden en de Heer heeft dit soort zaken in het verleden toegelaten om te tonen hoe gemakkelijk Zijn volk misleid kan worden als ze op de woorden van mensen vertrouwen in plaats van de Schrift voor zichzelf onderzoeken, zoals de edele Bereanen deden.

Rebellie en afval zijn in de lucht die we inademen. We zullen hierdoor besmet worden, tenzij we door geloof onze zielen als hulpeloos aan Christus opdragen. Als de mens nu zo gemakkelijk misleid kan worden, hoe kan hij dan stand houden als Satan zich als Christus manifesteert en wonderen werkt?... Wat zal Gods volk ervan weerhouden hun loyaliteit aan een valse christus te geven? "Gaaf er niet heen." (Luk. 17:23) ...

Er moet een beslissend getuigenis uitgedragen worden door al onze predikanten in al onze gemeenten. God heeft toegestaan dat er afval plaats kan vinden om te tonen hoe weinig vertrouwen in een mens geplaast kan worden. Wij moeten altijd op God zien. Zijn woord is niet Ja en Nee, maar Ja en Amen. – *Selected Messages, book 2. pp 394,395.*

Woensdag 29 augustus: Paulus in Athene

Zie Paulus in Athene, vóór de raad op de Areopagus, waar hij wetenschap met wetenschap, logica met logica. wijsbegeerte met wijsbegeerte beantwoordt. Let op, hoe hij met tact die geboren wordt uit goddelijke liefde, hij op Jehova wijst als de "Onbekende God." Die zijn toehoorders onwetend hebben aanbeden; en in woorden, aangehaald van een dichter van hun eigen land, schildert hij Hem als een Vader, Wiens kinderen zij zijn. Hoor hem, in die tijd der kasten, waarin de rechten van de mens als mens totaal werden vertrapt, wanneer Hij de grote waarheid van de menselijke broederschap schildert, zeggende dat God "uit enen bloede het gehele menselijke geslacht heeft gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen." Dan laat Hij zien hoe, door al de bemoeienissen Gods met de mens, Zijn doel van genade en barmhartigheid loopt als een gouden draad. Hij "heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald, opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten, hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons." (Hand. 17:23,26,27).—*Karaktervorming*, p 65

De waarheid moet vandaag verkondigd worden aan alle naties, stam en taal en volken. Christus wenst van ons dat we werken op een manier dat er geen vooroordeel kan ontstaan, want wanneer vooroordeel ontstaat worden sommigen afgesneden van het horen van de waarheid...

Wij zijn nog steeds in de wereld, waar deze barrières bestaan, en we moeten werken op een wijze die ons de mogelijkheid biedt om alle klassen te bereiken. Laat niet de aanwezige tegenstand u zorgen baren en uw geloof en vertrouwen op God vernietigen. – *This Day With God*, p. 269.

We leven in de tijd van de afsluitende tonelen van de geschiedenis van deze aarde. De profetie vervult zich snel. De uren van de genadetijd vliegen voorbij. We hebben

geen tijd – geen ogenblik - te verliezen. Laten wij tijdens onze wacht niet slapende gevonden

worden. Laat niemand in zijn hart of door zijn werken zeggen: "Mijn Heer vertoeft te komen." (Math 24:48). Laat de boodschap van Christus' spoedige wederkomst met ernstige woorden van waarschuwing horen. Laat ons overall mannen en vrouwen overtuigen zich te bekeren en zo de toorn die te komen staat te ontvluchten. Laten wij hen wakker schudden en hen ertoe aanzetten zich onmiddellijk voor te bereiden, want we weten niet precies wat ons nog te wachten staat. Laten predikanten en leken samen de rijpende velden ingaan.....

Laten we vast besloten zijn om alles te doen wat we kunnen om het licht aan de mensen rondom ons te brengen. We moeten niet bedroefd zijn maar juist blij, en we moeten Jezus steeds voor ogen houden....We moeten klaar zijn en op Zijn verschijning wachten. O, wat heerlijk zal het zijn om Hem te zien en als Zijn verlostes verwelkomt te worden! We hebben lang gewacht, maar ons geloof is niet verzwakt. Wanneer we eindelijk de Koning in al Zijn schoonheid mogen zien, zullen we voor altijd gezegend zijn. Ik voel de noodzaak luid uit te roepen: "Terug naar huis!" We naderen de tijd dat Jezus met kracht en grote heerlijkheid zal komen om Zijn vrijgekochten naar hun eeuwig tehuis te brengen. – *Maranatha*, p. 106.

Donderdag, 30 augustus: Paulus in Korinthe

Toen de apostel Paulus zijn werk in Korinthe, die volkrijke, rijke en slechte stad, verontreinigd door de talloze ondeugden van het heidendom, begon, zei hij: "Ik had niet besloten iets te weten onder u dan Jezus Christus en die gekruisigd." 1 Kor. 2:2.

Evenals in de dagen van Christus ligt het werk van Gods Koninkrijk niet in handen van hen die roepen om erkenning en steun van aardse heersers en wetten, maar van hen die aan de mensen in zijn naam die geestelijke waarheden prediken die in hen, die ze aannemen, de ervaring van Paulus zal teweegbrengen: "Met Christus ben ik gekruisigd en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij." Gal.2:20. Dan zullen zij net als Paulus werken voor het welzijn van de mensen. Hij zei: "Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in de naam van Christus vragen wij u laat u met God verzoenen." 2 Kor. 5:20. – *De Wens der Eeuwen*, pp. 422,423.

De aanklagers van Paulus dachten, dat, als zij hem schending van de wetten van hun godsdienst ten laste konden leggen, hij naar alle waarschijnlijkheid uitgeleverd zou worden, zodat zij hem verhoren en veroordelen konden. Zij hoopten op deze wijze zijn dood te bewerkstelligen. Maar Gallio was een rechtschapen man, en hij weigerde het slachtoffer te worden van de jaloerse, arglistige Joden. Hij had een hekel aan hun schijnheiligheid en eigengerechtigheid en weigerde aandacht aan hun aanklacht te schenken. Toen Paulus zich voorbereidde om zichzelf te verdedigen, zei Gallio hem dat dit niet nodig was....

Joden zowel als Grieken hadden gretig op de beslissing van Gallio gewacht. Zijn onmiddellijke terugwijzing van de zaak als iets dat niet de publieke belangstelling had, was voor de Joden, beschaamd en vertoornd, het sein zich terug te trekken. De besliste houding van de landvoogd opende de ogen van de luidruchtige menigte die de joden had aangemoedigd. Voor de eerste maal gedurende Paulus' werkzaamheden in Europa schaarde het gepeupel zich aan zijn kant Voor de ogen van de landvoogd en zonder zijn tussenkomst bestookten ze hevig de meest

vooraanstaande aanklagers der apostelen..... Zo behaalde het christendom een opmerkelijke overwinning.

Was de apostel in deze tijd gedwongen geweest om Korinthe te verlaten, dan zouden zij die tot het geloof in Jezus bekeert waren, in een gevaarlijke toestand zijn gekomen. De joden zouden getracht hebben, zich het behaalde voordeel ten nutte te maken, zelfs als dat de uitroeiing van het christendom in dat gebied zou hebben betekend. – *Van Jeruzalem tot Rome, pp.186,187.*

De overheersende toestanden in de maatschappij, vooral in de grote steden der wereld, verkondigen luidkeels dat het uur van Gods oordeel is gekomen, en dat het einde aller dingen nabij is. We staan op de drempel van de grootste crisis aller tijden. In snelle opeenvolging zullen Gods oordelen volgen,- branden, overstromingen, aardbevingen, en oorlogen met bloedvergieten. We moeten in deze dagen niet verbaast zijn door de grote en beslissende gebeurtenissen; want de engel der genade kan niet veel langer de onboetvaardigen beschermen.

De storm van Gods toorn steekt op; en alleen zij die gehoor geven aan de genadevolle uitnodiging, zoals dat het geval was met de inwoners van Nineve bij de prediking van Jona, en die geheiligd worden door gehoorzaamheid aan de wetten van de goddelijke Heerser. – *Profeten en Koningen, p. 174*

Vrijdag 31 augustus: Voor Verdere Stutie

Reflecting Christ, "Through Suffering. Paul and Silas Sing" p. 342.

10. De Derde Zendingsreis

Sabbatmiddag, 1 September

De Here heeft een afkeer van onverschilligheid en ontrouw in tijden van crisis in Zijn werk. Het gehele universum slaat met onuitsprekelijke belangstelling de slottonelen gade van de grote strijd tussen goed en kwaad. Gods volk nadert de grenzen van de eeuwigheid; wat kan van meer belang zijn voor hen dan trouw te zijn aan de God des hemels?

In de loop der eeuwen heeft God morele helden gehad; en Hij heeft ze nu nog, - mensen die als Jozef en Elia en Daniël zich niet schamen te erkennen dat ze behoren tot zijn bijzonder volk. Zijn speciale zegen rust op het werk van deze mannen; mannen die zich niet laten afbrengen van hun plicht, maar met Gods Geest vervuld zullen vragen: "Wie is voor de Here?" (Ex. 32: 26) Mannen die niet alleen zullen vragen, maar die zullen eisen dat degenen die zich vereenzelvigen met Gods volk, naar voren zullen treden en onmiskenbaar hun trouw zullen openbaren aan de Koning der koningen en Heer der heren. Zulke mannen zullen hun wil en hun plannen ondergeschikt maken aan Gods wet. Uit liefde voor Hem achten ze hun leven niet. Het is hun werk het licht uit Gods Woord te doen schijnen op de wereld in duidelijke stralen. Trouw aan God is hun motto. —*Profeten en Koningen, Hoofdstuk 11. Par. 9,10 AGP*

De apostelen telden hun leven als niet dierbaar voor zichzelf, maar verheugenden zich dat zij waardig werden geacht om schaamte te lijden voor de naam van Christus. Paulus en Silas leden het verlies van alle dingen. Ze onergingen geseling en werden

hardhandig op de koude vloer van een kerker in een uiterst pijnlijke positie geboeid, hun voeten omhoog vastgemaakt in het blok. Bereikte gekerm en geklaag het oor van de cipier? Oh nee! Vanuit de binnenste van de gevangenis, braken stemmen de stilte van de middernacht met gezangen van vreugde en lof aan God. Deze discipelen werden aangemoedigd door een diepe en oprechte liefde voor de zaak van hun Verlosser, waarvoor zij leden.

Omdat de waarheid van God ons hart vult, onze genegenheden absorbeert en ons leven beheerst, zullen we het ook als vreugde beschouwen om te lijden omwille van de waarheid. Geen gevangensmuren, geen brandstaak van een martelaar, kunnen ons dan afschrikken of hinderen in het grote werk. —*Testimonies for the Church, vol. 3, p. 406*

Uw geestelijke kracht en groei in genade zullen evenredig zijn aan de arbeid van liefde en goede werken die u opgewekt doet voor uw Verlosser, die niets heeft achtergehouden, zelfs niet Zijn eigen leven, dat Hij u zou kunnen redden. . . .

Als u de rijkdom van de genade van Christus in uw hart hebt, zult u ze niet voor uzelf houden, terwijl de redding van zielen afhangt van een kennis van de weg van redding die u kunt geven. Deze zullen misschien niet naar u toekomen en u hun hartverlangens vertellen, maar velen hebben honger, zijn ontevreden en Christus stierf opdat ze de rijkdommen van Zijn genade zouden hebben. Wat gaat u doen dat deze zielen deel kunnen uitmaken van de zegeningen waarvan u geniet? —*God's Amazing Grace, p. 309*

Zondag 2 september: Efeze: deel 1

In de tijd der apostelen stond het westelijk deel van Klein-Azië bekend als de Romeinse provincie Asia. De hoofdstad Efeze was een groot handelscentrum. De haven lag vol schepen, en in de straten verdrongen zich mensen uit alle landen. Evenals Corinthe was ook deze plaats een veelbelovend zendingsterrein.

De Joden die destijds over alle beschaafde landen verstrooid waren, verwachtten algemeen de komst van de Messias. Toen Johannes de Doper predikte, waren velen, tijdens hun bezoek aan Jeruzalem ter gelegenheid van de jaarlijkse feesten, naar de oevers van de Jordaan gegaan om hem te beluisteren. Hier hadden zij Jezus als de Beloofde horen verkondigen, en zij hadden de boodschap naar alle delen van de wereld uitgedragen. Op deze wijze had de Voorzienigheid de weg voor het werk van de apostelen voorbereid. —*Van Jeruzalem tot Rome, hoofdstuk 27.1,2*

Gedurende de lange periode van zijn dienstwerk in Efeze, waar hij drie jaren lang een krachtige evangelie-uitbreiding door die gehele plaats nastreefde, wijdde Paulus zich weer aan zijn handwerk. Zowel te Efeze als te Corinthe werd Paulus bemoedigd door de aanwezigheid van Aquila en Priscilla, die hem bij zijn terugkeer naar Klein-Azië tot het einde van zijn tweede zendingsreis hadden vergezeld.

Wanneer hij met Aquila werkte, onderhield hij de verbinding met de grote Meester en liet hij geen gelegenheid voorbijgaan om voor de Heiland te getuigen en diegenen te helpen die hulp nodig hadden. Zijn gedachten strekten zich steeds uit naar geestelijke kennis. Hij gaf zijn medewerkers onderricht in geestelijke zaken en was tevens een voorbeeld van vlijt en doortastendheid. Hij was bekwaam en bedrijvig in zaken, „vurig van geest" (Rom.12:11), de Here dienende.

Wanneer hij zijn handwerk uitoefende, kwam hij in aanraking met een groep van mensen die hij anders niet had kunnen bereiken. Hij liet zijn metgezellen zien dat kundigheid in het dagelijks bedrijf een gave van God is, die zowel de gave als de wijsheid om deze goed te gebruiken verleent. Hij leerde dat God zelfs in de arbeid van het alledaagse leven moet worden geëerd. Zijn door het werk ruw geworden handen deden niets af aan de kracht van zijn bezielende oproepen als dienaar van Christus. —*Van Jeruzalem tot Rome, hoofdstuk 33.1-3*

Tegenwoordig zijn velen net zo onwetend over het werk van de Heilige Geest aan het hart als de gelovigen in Efeze (zie Handelingen 19:1-6); maar er is geen andere waarheid die zo duidelijk onderwezen wordt in het Woord van God. Profeten en apostelen hebben stilgestaan bij dit thema. Christus zelf vestigt onze aandacht op de groei van de plantaardige wereld als een illustratie van de werking van Zijn Geest in het ondersteunen van het geestelijk leven. Het sap van de wijnstok, opstijgend van de wortel, wordt verspreid naar de takken en ondersteunt de groei en produceert bloesems en vruchten. Aldus dringt de leven-gevende kracht van de Heilige Geest, voortkomend uit de Verlosser, door in het hele wezen, vernieuwt de beweegredenen en genegenheden, en brengt zelfs de gedachten in gehoorzaamheid aan de wil van God, waardoor de ontvanger de kostbare vrucht van heilige daden kan dragen. —*This Day With God, p. 252*

Maandag 3 september: Efeze: deel 2

Door hun boeken over magie te verbranden, toonden de bekeerlingen van Efeze aan dat de dingen waarin ze ooit verrukt waren, nu een afkeer voor hen waren. Het was met en door magie dat ze vooral God hadden beledigd en hun ziel in gevaar hadden gebracht; en het was tegen magie dat ze zo'n verontwaardiging toonden. . . . Door deze boeken te behouden, zouden de discipelen zich aan de verleiding hebben blootgesteld; door ze te verkopen, zouden ze verleiding hebben gebracht op de weg van anderen. Ze hadden afstand gedaan van het koninkrijk van de duisternis en ze aarzelden niet om het offer te brengen om de macht ervan te vernietigen. De waarheid triomfeerde aldus over de vooroordelen van mensen en hun liefde voor geld. . . . De invloed van wat er had plaatsgevonden, was verstrekkender dan zelfs Paulus beseftte. Vanuit Efeze werd het nieuws op grote schaal verspreid, en werd er een sterke impuls gegeven aan de zaak van Christus. Lang nadat de apostel zijn koers had beëindigd, leefden deze gebeurtenissen door in de nagedachtenis van mensen en waren ze middelen om bekeerlingen tot het evangelie te brengen. —*Conflict and Courage, p. 343.*

Demetrius had in zijn toespraak gezegd dat hun beroep in gevaar was. Deze woorden betroffen de werkelijke oorzaak tot het oproer te Efeze en tevens de oorzaak van vele vervolgingen die de apostelen bij hun arbeid hadden te verduren. Demetrius en zijn vakgenoten zagen dat door de prediking en de verspreiding van het evangelie, het werk van de beeldjesfabricage in gevaar was gebracht. Het inkomen van de heidense priesters en handwerkslieden stond op het spel. Om deze oorzaak verwekten zij tegen Paulus de meest bittere tegenstand.

De beslissing van de secretaris en van anderen die eervolle posities bekleedden, had Paulus voor het volk verklaard als onschuldig aan enige onwettige handeling. Dit beduidde opnieuw een triomf van het christendom over overtreding en bijgeloof. God

had een groot magistraat naar voren geschoven om Zijn apostel te rechtvaardigen en het oproerige gepeupel in bedwang te houden. Paulus' hart was met dankbaarheid jegens God vervuld, dat zijn leven gespaard was gebleven, en dat het christendom door het oproer te Efeze niet in diskrediet was gebracht. —*Van Jeruzalem naar Rome, hoofdstuk 28.12*

Er hoeft geen groter bewijs geleverd te worden dat iemand ver van Jezus verwijderd is en geheim gebed en persoonlijke vroomheid verwaarloost, dan het feit dat hij twijfel en ongeloof predikt omdat zijn omgeving niet gunstig is. Zulke personen hebben niet de zuivere, ware, onbezoedelde religie van Christus. Ze hebben een vals artikel in het raffinageproces gebracht dat volkomen tot schuim zal worden verteerd. Zodra God hen beproeft en hun geloof test, twijfelen zij, staan zij zwakjes, eerst de ene kant op zwaaiend, dan de andere. Ze hebben niet het echte deel dat Paulus bezat, dat in de verdrukking kon roemen omdat "de verdrukking volharding uitwerkt, en de volharding beproefdheid, en de beproefdheid hoop; en de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is" (Rom. 5:3-5)

Ze hebben een godsdienst van omstandigheid. . . . zodra er tegenspoed op de zaak lijkt te komen, en het werk zich zwaar voortsleept, en de hulp van iedereen nodig is, verwachten deze arme zielen, hoewel zij beleden predikanten van het evangelie te zijn, dat alles tot niets komt. Deze hinderen het werk in plaats van eraan bij te dragen. —*Testimonies of the Church, vol. 2, p. 514*

Dinsdag 4 september: Troas

Na hun vertrek uit Filippi bereikten Paulus en Lucas hun metgezellen vijf dagen later in Troas. Zij verbleven bij de gelovigen aldaar zeven dagen.

De broeders kwamen de laatste avond van zijn verblijf bijeen "om brood te breken". Het feit dat hun geliefde leraar op het punt stond om te vertrekken, had een groter gezelschap bijeengebracht dan gewoonlijk. Zij vergaderden in een "bovenzaal" van de derde verdieping. Hier predikte de apostel met het vuur van zijn liefde en bezorgdheid voor hen tot middernacht.

Het schip waarmee Paulus en zijn metgezellen hun reis wilden voortzetten stond op het punt af te varen, en de broeders haastten zich aan boord te komen. De apostel zelf evenwel koos de kortste weg over land tussen Troas en Assus om zich in laatstgenoemde plaats weer bij zijn broeders te voegen. Hierdoor kreeg hij een korte tijd voor meditatie en gebed.

De moeilijkheden en gevaren in verband met zijn toekomstig bezoek aan Jeruzalem, de geesteshouding van de gemeente aldaar ten aanzien van hem en zijn werk, zowel in de gesteldheid van de gemeenten en de belangen van het evangeliewerk in andere velden, waren onderwerpen van ernstige, bezorgde overweging, en hij wilde van deze bijzondere gelegenheid gebruik maken God te vragen om kracht en leiding. —*Van Jeruzalem naar Rome hoofdstuk 37. 7-10*

Het zo dikwijls aangevoerde argument dat Christus de sabbat heeft veranderd, wordt door Christus' eigen woorden weerlegd. In de Bergrede zei Hij: „Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied. Wie dan een van de kleinste deze geboden ontbindt en de mensen zo leert,

zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen". (Mattheüs 5:17-19). —*Het Grote Conflict. Hoofdstuk 25, p. 286 (AdventVision)*

Velen hebben nooit de kans gehad om de speciale waarheid voor deze tijd te horen. De juiste betekenis van het vierde gebod is hun nog nooit uitgelegd. God weet wat er in elk hart omgaat en onderzoekt elk motief. Hij zal dan ook niet toestaan dat iemand die tot de kennis der waarheid wil komen, niet zou weten wat de inzet is van deze strijd.

De sabbat zal de grote toets, der getrouwheid zijn, want dit is het punt der waarheid waarover de opvattingen het meest uiteenlopen.

Wanneer de mensen aan deze laatste toets zullen worden onderworpen, zal de scheidingslijn worden getrokken tussen degenen die God wél en degenen die Hem niet dienen. Het vieren van de valse sabbat in overeenstemming met de wetten van de Staat, maar in strijd met het vierde gebod, zal een bewijs zijn van trouw aan de macht die zich tegen God verzet. Het heiligen van de ware sabbat in gehoorzaamheid aan Gods wet zal dan het bewijs zijn van trouw aan de Schepper. De ene groep zal door het aanvaarden van het teken van hun onderwerping aan aardse machten het merkteken van het beest ontvangen. De andere groep die het teken van trouw aan Gods gezag verkiest, zal daarentegen het zegel Gods ontvangen. —*De Grote Strijd, p.389 (AdventVision)*

Woensdag 5 september: Milete

Tenzij ze geworteld en gegrond zijn in de waarheid van de Bijbel en een levende band met God hebben, zullen velen verdwaasd en misleid worden. De gevaren die wij niet zien, komen ons tegemoet. Onze enige veiligheid is constante waakzaamheid en gebed. Hoe dichter we bij Jezus leven, des te meer zullen we genieten van Zijn zuivere en heilige karakter; en des te meer aanstootgevend de zonde voor ons wordt, des te verhevener en begeerlijker zal de zuiverheid en helderheid van Christus lijken.

Om hun corrupte levens te verbergen en hun zonden onschadelijk te laten lijken, zullen [sommigen] gebeurtenissen die in de Bijbel geregistreerd zijn, waar goede mensen in verleiding zijn gevallen, aanhalen. Paulus is in zijn tijd zulke mensen tegengekomen, en de kerk werd al in die tijden met hen vervloekt. Op Milete riep Paulus de ouderlingen van de kerk bijeen en waarschuwde hen met betrekking tot wat ze zouden tegenkomen: "Ziet dan toe op uzelf en op de gehele kudde, waarover de heilige Geest u tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden, die Hij Zich door het bloed van zijn Eigene verworven heeft. Zelf weet ik, dat na mijn heengaan grimmige wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet zullen sparen; en uit uw eigen midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken. Waakt dan en herinnert u, dat ik drie jaren lang nacht en dag niet heb opgehouden ieder afzonderlijk onder tranen terecht te wijzen." (Handelingen 20:28-31) —*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 141*

Paulus droeg zijn hele leven de atmosfeer van de hemel op aarde met zich mee. Iedereen die met hem geassocieerd was, voelde de invloed van zijn verbinding met Christus en het gezelschap van de engelen. Hier ligt de kracht van de waarheid. De ongedwongen, onbewuste invloed van een heilig leven is de meest overtuigende preek die kan worden gegeven ten gunste van het christendom. Argumenten kunnen, zelfs

als het niet kan worden beantwoord, alleen maar tegenstand oproepen; maar een goddelijk voorbeeld heeft een kracht die onmogelijk is om geheel te weerstaan.

Terwijl de apostel zijn eigen naderend lijden bijna uit het oog verloor, voelde hij een diepe bezorgdheid voor de discipelen die hij op het punt stond achter te laten, overgeleverd aan vooroordelen, haat en vervolging. Hij probeerde [hen] te versterken en aan te moedigen. . . door het herhalen van de buitengewone kostbare beloften die zijn gegeven aan hen die worden vervolgd omwille van de rechtvaardigheid. Hij verzekerde hen dat niets zal falen van alles wat de Heer heeft gezegd over zijn beproefde en getrouwe mensen. Ze zullen opstaan en schijnen; want het licht des Heren zal over hen opgaan. Zij zullen hun prachtige klederen aandoen wanneer de heerlijkheid van de Heer zal worden geopenbaard. Gedurende een korte tijd kunnen ze het zwaar hebben door veelvuldige verleidingen, ze kunnen behoeftig zijn in aardse troost; maar ze moeten hun hart aanmoedigen door te zeggen: "want ik weet, op wie ik mijn vertrouwen heb gevestigd, en ik ben ervan overtuigd, dat Hij bij machte is, hetgeen Hij mij toevertrouwd heeft, te bewaren tot die dag. '(2 Timotheüs 1:12) Hun verdrukking zal eindigen en de blijde ochtend van vrede en een perfecte dag zal komen. —*The Story of Redemption, p. 318*

Donderdag 6 September: Tyrus en Caesarea

De grote apostel Paulus was standvastig waar plicht en principes op het spel stonden; hij predikte Christus met grote vrijmoedigheid, maar hij was nooit hardvochtig en onbeleefd. Hij had een zacht hart en was altijd aardig en attent naar anderen toe. Hoffelijkheid was een duidelijke eigenschap van zijn karakter, en dit gaf hem toegang tot de betere klasse van de samenleving. .

Paulus trok overal warme harten aan, waar hij ook ging; zijn ziel was verbonden met de ziel van zijn broeders. Toen hij afscheid van hen nam, wetend en verzekerd dat ze zijn gezicht nooit meer zouden zien, waren ze vervuld met verdriet en smeekten ze hem zo om nog bij hen te blijven dat hij uitriep: "Wat doet gij, dat gij weent en mijn hart week maakt?" (Handelingen 21:13) Ze hielden van hem en voelden dat ze hem niet konden opgeven. Welke Christen bewondert het karakter van Paulus niet? Zo stevig als een rots toen hij in de verdediging van de waarheid stond, zo aanhankelijk en zachtaardig als een kind was hij toen hij omringd werd door zijn vrienden. —*My Life Today, 8 July, p.193*

Het hart van Paulus was vervuld van een diep, blijvend besef van zijn verantwoordelijkheid; en hij werkte nauw samen met Hem die de fontein is van gerechtigheid, barmhartigheid en waarheid. Hij klampte zich vast aan het kruis van Christus als zijn enige garantie voor succes. De liefde van de Heiland was het onsterfelijke motief dat hem ondersteunde in zijn conflicten met zichzelf en in zijn strijd tegen het kwaad, zoals in de dienst van Christus hij tegen de onvriendelijkheid van de wereld drong en tegen de tegenstand van zijn vijanden.

Wat de kerk in deze dagen van gevaar nodig heeft, is een leger van arbeiders die, net als Paulus, zichzelf hebben opgeleid voor nuttigheid, die een diepe ervaring hebben in de dingen van God en die vervuld zijn van ernst en ijver. Geheiligd, zelfopofferende mensen zijn nodig; mensen die moedig en loyaal zijn; mensen in wiens hart Christus gevormd is, "de hoop op heerlijkheid" [Colossenzen 1:27], en die met de lippen aangeraakt met heilig vuur "het woord verkondigen". [2 Timotheüs 4: 2.] Door gebrek aan zulke werkers verzwakt de zaak van God, en fatale dwalingen, ,

bederven als een dodelijk gif het moraal en bederven de hoop van een groot deel van het menselijk ras. —*Gospel Workers*, p. 61

God heeft ons onze intellectuele en morele krachten gegeven, maar in grote mate is elk persoon de architect van zijn eigen karakter. Elke dag gaat het bouwwerk omhoog. Het woord van God waarschuwt ons om op te letten hoe we bouwen, om er zeker van te zijn dat ons bouwen gebaseerd is op de eeuwige Rots. De tijd zal komen dat ons werk geopenbaard zal worden zoals het is. Nu is het de tijd voor iedereen om de krachten die God hen heeft gegeven te ontwikkelen, dat ze karakters kunnen vormen die hier nuttig en voor een hoger leven hierna zullen zijn. . . .

God roept om sterke, dappere zielen, om actieve, levende christenen, die het ware Patroon volgen, en die een beslissend invloed voor God en het recht zullen uitoefenen. De Heer heeft ons, als een heilig vertrouwen, de belangrijkste en plechtigste waarheden toevertrouwd, en we moeten hun invloed op ons leven en onze karakters tonen —*Testimonies for the Church*, vol.4, pp. 656,657

Vrijdag 7 september: Voor Verdere Studie

Karaktervorming, Hoofdstuk 7, Paulus

11. Arrestatie in Jerusalem

Sabbatmiddag 8 september

'Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus. Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus.' Galaten 3:26-28

Het geheim van eenheid is te vinden in de gelijkheid van gelovigen in Christus. De reden voor alle verdeeldheid, onenigheid en onderscheid wordt gevonden in de afzondering van Christus. Christus is het middelpunt waarnaar iedereen zou moeten worden aangetrokken; hoe dichter we bij het middelpunt komen, des te dichter komen we bij elkaar in gevoelens, sympathie, liefde en het karakter en beeld van Jezus. Bij God is er geen onderscheid in personen. . . .

Alle mensen zijn van één familie door de schepping en allen zijn één door verlossing. Christus kwam om alle muren van verdeeldheid af te breken,.. . . dat elke ziel vrije toegang tot God kan hebben. Zijn liefde is zo breed, zo diep, zo vol dat het overal doordringt. —*That I May Know Him*, p. 99

Eenheid met Christus hangt af van de vernieuwing van het verstand door de Heilige Geest. Zo worden we versterkt om in nieuwheid van leven te wandelen, door van Christus de vergeving van onze zonden te ontvangen. . . .

Alle onenigheid, alle zelfzuchtige gedachten, woorden en daden, zijn de vrucht van de werking van een onheilige geest op het verstand. Onder invloed van deze geest worden woorden gesproken die de Heiland niet zullen openbaren. Christus, de hoop van heerlijkheid, is niet innerlijk gevormd. Degenen die zo leven, zijn zondaars, hoewel ze vermomd kunnen zijn als heiligen... . . .

We moeten God zoeken, opdat wij Hem kostbaar voor onze ziel zullen vinden. We moeten Hem als onze blijvende gast en metgezel bij ons houden, nooit van Hem weggaan.

Om één te zijn met Christus in God is het voorrecht van elk ziel. Maar om zo te zijn, moeten we zachtmoedig en nederig, leerzaam en gehoorzaam zijn. —*Letter 75, 21 mei 1900, aan G.A. Irwin, voorzitter van de Generale Conferentie.*

Eigenwaarde en zelfgenoegzaamheid doden het geestelijk leven. Het eigen-ik wordt op een voetstuk geplaatst; er wordt altijd over "ik" gesproken. Oh, dat het "ik" zou sterven! "Ik sterf dagelijks", zei de apostel Paulus. Wanneer deze trotse, opschepperige zelfgenoegzaamheid en deze zelfgerechtigheid de ziel binnendringt, is er geen plaats voor Jezus. Hij [Jezus] krijgt een minderwaardige plaats, terwijl het "ik" opzwellt in belangrijkheid en de hele tempel van de ziel vult. Dit is de reden waarom de Heer zo weinig voor ons kan doen. Mocht Hij met onze inspanningen werken, dan zou het instrument alle glorie op zijn eigen slimheid, zijn wijsheid, zijn bekwaamheid afstemmen, en hij zou zichzelf feliciteren, net als de Farizeeër dat deed. —*Lift Him Up, p. 310*

Zondag 9 september: Ontmoeting met de leiders van Jerusalem

We mogen verwachten dat alles zal worden ingebracht en vermengd met de gezonde leer, maar door helder, geestelijk onderscheidingsvermogen, door de hemelse zalving, moeten we het heilige onderscheiden van het gewone dat wordt binnengebracht om geloof en gezond oordeel te verwarren en de grote, grootse, beproefde waarheid voor deze tijd te negeren.

Nooit, en nimmer was er een tijd dat de waarheid meer zal lijden, doordat ze verkeerd vertegenwoordigd, gekleineerd en afgewezen wordt door de perverse tegenspraak van mensen, dan in deze laatste dagen. . . De mensen zijn gecharmeerd van één of andere vreemd, nieuw ding en zijn niet wijs in ervaringen om het karakter van ideeën die mensen kunnen voorstellen als iets bijzonders te onderscheiden. Maar om het iets van grote betekenis te noemen en het te verbinden met de orakels van God, maakt het nog niet tot de waarheid. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1064.*

Jezus Zelf kocht de vrede nooit met een compromis. Zijn hart vloeide over van liefde voor het gehele mensdom, maar Hij was nooit toegevend tegenover hun zonden. Hij was te zeer hun Vriend om te zwijgen wanneer zij een richting insloegen die zou leiden tot verderf van hun zielen - de zielen die Hij gekocht had met Zijn eigen bloed. Hij arbeidde ervoor, dat de mens trouw zou zijn tegenover zichzelf, trouw tegenover zijn hoger en eeuwig belang. De dienstknechten van Christus zijn geroepen tot hetzelfde werk, en zij moeten er acht op slaan, dat zij niet, in hun pogingen tweedracht te vermijden, de waarheid opgeven. Zij moeten "najagen hetgeen de vrede en de onderlinge opbouw bevordert" (Rom.14:19), maar ware vrede kan nooit tot stand gebracht worden door uit te gaan van een compromis. En niemand kan trouw zijn aan een beginsel zonder tegenstand op te wekken. Een christendom dat geestelijk is, zal bestreden worden door de kinderen der ongehoorzaamheid. Maar Jezus gebod Zijn discipelen: "Weest niet bevreesd voor hen die wél het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden." (Matth.10:31) Zij die trouw zijn aan God, behoeven niet te vrezen voor de macht van mensen of de vijandschap van Satan. In Christus is hun eeuwig leven zeker. Hun enige vrees moet zijn, dat zij niet de waarheid opgeven en elders verraad plegen aan het vertrouwen waarmee God hen heeft geëerd. —*De Wens der Eeuwen, p.228 (AdventVision)*

Met Zijn oog op de kerk gericht, heeft de Heer keer op keer toegestaan dat de zaken tot een crisis kwamen, opdat in de uiterste crisis Zijn volk alleen naar Zijn hulp zou uitkijken. Hun gebeden, hun geloof, samen met hun standvastig doel om trouw te zijn, hebben de tussenkomst van God ingeroepen en toen heeft Hij Zijn belofte vervuld, "Als gij dan roept, zal de Here antwoorden; als gij om hulp roept, zal Hij zeggen: Hier ben Ik... (Jesaja 58:9)

Wat hier nodig is, in onze tijd van gevaar, is vurig gebed, vermengd met oprecht geloof, een vertrouwen op God wanneer Satan zijn schaduw werpt over Gods volk. Laat iedereen in gedachten houden dat God behagen scheidt in het luisteren naar de smeekbeden van Zijn volk; want de heersende ongerechtigheid vereist meer ernstig gebed en God heeft beloofd dat Hij zijn eigen uitverkorenen zal wreken, die dag en nacht tot Hem roepen, hoewel Hij lang geduld met hen heeft. —*Selected Messages, b.2, p. 372*

Maandag 10 september: Oproer in de tempel

De concessie [van Paulus] was niet in overeenstemming met zijn leer, noch met de vaste integriteit van zijn karakter. Zijn raadgevers waren niet onfeilbaar. Hoewel sommige van deze mensen onder inspiratie van de Geest van God hadden geschreven, toch dwaalden ze soms als ze niet onder de directe invloed ervan waren. Men zal zich herinneren dat Paulus een keer zich tegen Petrus verzette, omdat hij een dubbelrol speelde. —*Sketches from the life of Paul, p. 214*

Satan hoopt het overblijfsel van Gods volk te betrekken in de algemene ondergang die over de aarde komt. Terwijl de komst van Christus nadert, zal hij meer vastbesloten en doorslaggevender zijn in zijn pogingen om hen omver te werpen. Mannen en vrouwen zullen opstaan die beweren een of ander nieuw licht of een nieuwe openbaring te hebben, waarvan de neiging is om het geloof in de oude bakens te ontwrichten. Hun doctrines zullen de test van Gods woord niet doorstaan, maar zielen zullen misleid worden. Valse berichten worden verspreid en sommige zullen in deze strik worden opgenomen. Ze zullen deze geruchten geloven en ze op hun beurt herhalen, en zo zal er een link gevormd worden die hen verbindt met de aartsverleider. Deze geest zal zich niet altijd manifesteren in een openlijke afwijzing van de boodschappen die God zendt, maar een gevestigd ongeloof komt op vele manieren tot uiting. Elke valse verklaring die gemaakt wordt, voedt en versterkt dit ongeloof, en daardoor zullen vele zielen in de verkeerde richting gestuurd worden.

We kunnen niet te waakzaam zijn tegen elke vorm van dwaling, want Satan probeert voortdurend mensen weg van de waarheid te trekken. —*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 295*

Mensen zijn stervelingen. Ze kunnen oprecht vroom zijn en toch veel fouten in begrip en veel karaktergebreken hebben, maar ze kunnen niet de volgelingen van Christus zijn en toch een verbond met hem hebben die 'leugen liefheeft en doet (Openbaring 22:15)." Zo'n leven is een bedrog, een eeuwige leugen, een fatale misleiding. Het is een nauwkeurige test van de moed van mannen en vrouwen om hun eigen zonden onder ogen te zien en ze eerlijk te erkennen. Om te zeggen: "Die fout moet ten laste van mijn rekening worden gebracht" vereist een kracht van innerlijk principe dat de wereld slechts in beperkte mate bezit. Maar hij die de moed heeft om

dit in oprechtheid te zeggen, verkrijgt een beslister overwinning op zichzelf en sluit doeltreffend de deur tegen de vijand. —*Testimonies for the Church, vol. 4, p. 336*

Wanneer Christenen tegen elkaar strijden, komt Satan binnen om de leiding over te nemen. Hoe vaak is het hem gelukt de vrede en harmonie van de gemeenten te vernietigen. Welke heftige controverses, welke bitterheid, wat een haat, is met een heel klein probleempje begonnen! Welke hoop is er uitgeblazen, hoeveel gezinnen zijn uit elkaar getrokken door onenigheid en twist! . . .

Laat hen die het heerlijk vinden woorden van [laster] en onwaarheden tegen de dienaren van Christus te gooien zich herinneren dat God een getuige is van hun daden.... De hand die de woorden op de muren van het paleis van Belsassar heeft getekend bewaart getrouw elke daad van onrecht of onderdrukking gepleegd tegen Gods volk.—*Testimonies of the Church, vol. 5, p. 244*

Dinsdag 11 september: Voor de menigte

Bij de poort van Damascus bracht het visioen van de Gekruisigde een volkomen verandering in zijn leven teweeg. De vervolger werd een discipel, de leraar een leerling. De dagen der duisternis, doorgebracht in Damascus in alle eenzaamheid, waren voor zijn ervaring als jaren. De Oudtestamentische Schriften, gegrift in zijn geheugen, waren het onderwerp van zijn studie en Christus was zijn Leraar. Ook voor hem werden de eenzame plaatsen in de natuur een school. Hij ging naar de woestijn van Arabië om daar de schriften te bestuderen en van God te leren. Hij bevrijdde zijn ziel van de vooroordelen en inzetten die aan zijn leven vorm hadden gegeven en ontving onderricht van de Bron der waarheid.

Zijn latere leven werd geïnspireerd door het beginsel van zelfopoffering, de dienst der liefde. "Ik ben een schuldenaar," zei hij, "van Grieken en niet-Grieken, van wijzen en onwetenden". "De liefde van Christus dringt ons". Rom. 1:14; 2 Cor. 5:14. KV7, p.7

De Heer verscheen wederom aan Paulus en openbaarde hem, dat hij opgaan moest naar Jeruzalem en dat hij daar geboeid zou worden en zou moeten lijden voor Zijn naam. Ofschoon hij lange tijd een gevangene was geweest, zet te de Heer toch Zijn speciaal werk door middel van hem voort. Zijn boeien moesten het middel zijn om de kennis van Christus te verspreiden en God aldus te verheerlijken. Terwijl hij van stad tot stad gezonden werd om verhoord te worden, legde hij zijn getuigenis aangaande Jezus af en verhaalde de belangwekkende bijzonderheden van zijn eigen bekering aan koningen en stadhouders, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn betreffende Jezus. Duizenden geloofden in Hem en verheugden zich in Zijn naam. —*Eerste Geschriften, p. 196*

Het kruis staat namelijk voor alles wat de natuurlijke genegenheden en de wil kruist, d.w.z. het kruis staat haaks op onze natuurlijke genegenheden en onze natuurlijke wil.

Jezus is ons Voorbeeld.Indien wij met Hem in de hemel willen zijn, dan moeten wij een leven openbaren zoals Hij ook geleefd heeft.

Laten wij de Heiland volgen in Zijn eenvoud en Zijn zelfverloochening. Laten wij de Man van Golgotha verhogen door onze woorden en door een heilig leven.

Voor allen, die het kruis opheffen en het na Christus dragen, is dit een belofte van de kroon der onsterfelijkheid die zij zullen ontvangen. —*Het geloof waardoor ik leef, 25 mei.*

We naderen het einde van de geschiedenis van deze aarde; spoedig zullen we voor de grote witte troon staan. Je kansen om te werken zullen spoedig voorbij zijn. Werk daarom terwijl de tijd vandaag wordt genoemd. Met de hulp van God kan elke ware gelovige zien waar er werk aan de winkel is. Wanneer de menselijke wil samenwerkt met de wil van God, wordt deze almachtig en kan de arbeider kansen bieden. Kijk uit voor de zielen met wie je in contact komt. Kijk of er mogelijkheden zijn om een woord op geschikte tijd met hen te spreken. Wacht niet op een inleiding, of totdat je er bekend mee bent, voordat je de verloren zielen om je heen probeert te redden. Als je vurig gaat werken, zullen er manieren voor je opengaan voor de voltooiing van dit werk. Leun op de goddelijke arm voor wijsheid, kracht en vaardigheid voor het werk dat God u heeft gegeven om te doen. —*Our High Calling, p. 298*

Woensdag 12 september: Voor het Sanhedrin

De apostel zou nu worden verhoord door hetzelfde gerechtshof waar-van hij zelf, voor zijn bekering, lid was geweest. Toen hij voor de Joodse leiders stond, was zijn optreden rustig, en zijn gelaatsuitdrukking vertoonde de vrede van Christus. "De ogen op de Raad gericht", sprak hij:

"Mannen broeders, ik voor mij heb een volkomen zuiver geweten voor God over mijn gedrag in het openbaar tot op deze dag". Toen zij deze woorden hoorden, ontbrandde hun haat opnieuw; "en de hogepriester Ananias beval hun, die naast hem stonden, hem op de mond te slaan". Na dit onmenselijke bevel riep Paulus uit: "God moge u slaan, gij gewitte wand! En gij, zit gij over mij recht te spreken naar de wet en beveelt gij tegen de wet mij te slaan?" „De omstanders zeiden: Scheldt gij de hogepriester Gods uit?" Met zijn gebruikelijke hoffelijkheid antwoordde Paulus: "Ik wist niet, broeders, dat het de hoge-priester was, want er staat geschreven: Van een overste uws volk zult gij geen kwaadspreken." (Handelingen 23:1-5) — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 38: Paulus gevangengenomen*

De Farizeeërs waren zeer strikt met betrekking tot de uiterlijke naleving van vormen en gewoonten, en waren vervuld van hooghartige, wereldse, hypocriete zelfgerechtigheid. De Sadduceeërs ontkenden de opstanding van de doden en het bestaan van engelen en stonden sceptisch tegenover God. Deze sekte was grotendeels samengesteld uit onwaardige karakters, van wie velen losbandig waren in hun gewoonten. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 5.p. 1077*

"En daar Paulus wist, dat het ene deel behoorde tot de Sadduceeën en het andere tot de Farizeeën, riep hij in de Raad: Mannen broeders, ik ben een Farizeeër, een zoon van Farizeeën, ik sta terecht om de hoop en de opstanding der doden."

"En toen hij dit zeide, kwam er tweedracht tussen de Farizeeën en de Sadduceeën en de menigte werd verdeeld. Want de Sadduceeën zeggen, dat er geen opstanding is, noch engel of geest, maar de Farizeeën belijden zowel het een als het ander." De beide partijen begonnen onderling te redetwisten en zo werd de kracht van de oppositie tegen Paulus gebroken.

"Sommigen van de Schriftgeleerden van de groep der Farizeeën stonden op en stredden heftig en zeiden: Wij vinden generlei kwaad in de mens! En indien nu eens

een geest tot hem heeft gesproken of een engel laat ons tegen God niet strijden"! Handelingen 23: 6-9

In de verwarring die ontstond, streefden de Sadduceeën er vurig naar Paulus in hun macht te krijgen, opdat zij hem mochten doden; en de Farizeeën streefden er even vurig naar om hem te beschermen. "De overste vreesde, dat Paulus door hen zou worden verscheurd, en hij liet de soldaten komen om hem uit hun midden weg te halen en naar de kazerne te brengen." 23:10 — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 38: Paulus gevangengenomen*

En Paulus zei: "Immers, indien er geen doden opgewekt worden, dan is Christus ook niet opgewekt; en indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden. Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren. 1 Korinthiërs 15:16-18. Als gedurende vierduizend jaar de rechtvaardigen rechtstreeks naar de hemel waren gegaan bij de dood, hoe zou Paulus kunnen zeggen dat als er geen opstanding is, "Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren"? Er zou dan geen opstanding nodig zijn. — *De Grote Strijd, p.346 AdventVision*

Donderdag 13 september: Overplaatsing naar Caesarea

Het geval van Paulus was niet het eerste, waarbij een dienaar van God een toevluchtsoord bij de heidenen had gevonden tegen de boosaardigheid van degenen die zich erop beroemden het volk van Jehova te zijn. Met hun woede tegen Paulus hadden de Joden nog een misdaad toegevoegd aan de zwarte lijst die de geschiedenis van dat volk kenmerkte. Zij hadden hun harten nog meer tegen de waarheid verhard en hun ondergang met grotere zekerheid bezegeld...

De weduwe in Sarepta en Naäman de Syriër hadden geleefd overeenkomstig het licht dat zij hadden; vandaar dat zij rechtvaardiger werden gerekend dan Gods uitverkoren volk dat Hem afvallig was geworden, en dat aan genot en wereldse eer hun beginsel had opgeofferd.

Terwijl de Joodse leiders voorgaven grote ijver voor de eer van God en voor het welzijn van Israël te bezitten, waren zij de vijanden van beide. Door voorschrift en voorbeeld voerden zij het volk verder en verder van de gehoorzaamheid jegens God af, daarheen waar Hij hen, zodra zich de problemen zouden voordoen, niet zou kunnen helpen. — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 38: Paulus gevangengenomen*

Alles wat ons in de voorzienigheid van God heeft verbijsterd, zal in de komende wereld duidelijk worden. De moeilijk te begrijpen dingen zullen dan een verklaring vinden. De mysteries van genade zullen zich voor ons ontvouwen. Waar ons eindige verstand alleen verwarring en verbroken beloften ontdekte, zullen we de meest perfecte en mooie harmonie zien. We zullen weten dat oneindige liefde de ervaringen die het meest strijdend leken, in orde heeft gemaakt. Als we de tedere zorg van Hem die alle dingen samenwerkt voor ons welzijn beseffen, zullen we ons verheugen met onuitsprekelijke vreugde en vol glorie. — *Testimonies for the Church, vol. 9, p. 286*

In de voorzienigheid van God wordt elke goede en grote onderneming onderworpen aan beproevingen, om de zuiverheid en de kracht van de principes te testen van degenen die in verantwoordelijke posities staan en om het individuele

menselijke karakter naar Gods model te vormen en te onderbouwen. Dit is de hoogste graad van onderwijs.

Perfectie van karakter wordt bereikt door het uitoefenen van de vermogens van de geest, in tijden van verheven test, door gehoorzaamheid aan elke vereiste van Gods wet. Mannen in vertrouwensposities zijn hulpmiddelen in de handen van God om Zijn glorie te bevorderen; en bij het uitvoeren van hun plichten met de grootst mogelijke trouw, kunnen zij volmaaktheid van karakter bereiken. — *Manuscript 85, 1906*

Satan werkt onophoudelijk door zijn handlangers om degenen die door God zijn uitgekozen om een groot en goed werk tot stand te brengen, te ontmoedigen en teniet te doen. Zij zijn wellicht bereid zelfs hun leven voor de vooruitgang van de zaak van Christus te offeren, maar de aartsbedrieger zal hun broeders aangaande hen tot twijfel suggereren, en wanneer deze twijfel gekoesterd wordt, zal daardoor het vertrouwen in de rechtschapenheid van hun karakter ondermijnd worden en hun bruikbaarheid beperkt. Maar al te vaak gelukt het hem, hen door hun eigen broeders zoveel hartenleed te berokkenen, dat God in Zijn barmhartigheid ingrijpt door Zijn vervolgte dienaar ter ruste te leggen. — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 38: Paulus gevangengenomen*

Vrijdag 14 september: Voor verdere studie

That I May Know Him, "Linked in a Common Brotherhood," p. 100.

12. Gevangen in Caesarea

Sabbatmiddag 15 september

Ten tijde van Paulus' bekering had de Here verklaard dat hij tot een dienaar van de heidenen zou worden uitgezonden ... De engel die aan Ananias verscheen, had over Paulus gezegd: „Deze is Mij een uitverkoren werktuig om Mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en de kinderen Israëls.” (Hand.9:15) En Paulus zelf had later in zijn christelijke ervaring, terwijl hij in de tempel te Jeruzalem bad, bezoek van een hemelse engel gehad, die hem beval: „Ga heen, want Ik zal u uitzenden, ver weg, naar de heidenen” (Hand.22:21)

Zo had de Here Paulus de opdracht gegeven om het grote zendingsveld der heidenen te betreden. Om hem op dit uitgebreide en moeilijke werk voor te bereiden, had God hem in nauwe verbinding met Zichzelf gebracht en voor zijn in vervoering gebrachte blikken tonelen van hemelse schoonheid en heerlijkheid onthuld. Hem was het ambt ten deel gevallen om "het geheimenis" bekend te maken, dat „eeuwenlang verzwegen" (Rom.16:25) ... "dat ten tijde van vroegere geslachten niet bekend is geworden aan de kinderen der mensen, zoals het nu door de Geest geopenbaard is aan de heiligen, Zijn apostelen en profeten: (dit geheimenis), dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie, waarvan ik", zo verklaart Paulus, "een dienaar geworden ben" (Ef. 3:5-7). — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 16: De evangelieboodschap in Antiochië*

De genade van God ondersteunde Paulus in zijn gevangenschap, en stelde hem in staat zich in verdrukking te verblijden. Vol geloof en verzekering schreef hij aan zijn

broeders te Filippi dat zijn gevangenschap de bevordering van het evangelie ten goede kwam. ...

Voor ons ligt er een les in deze ervaring van Paulus. Want hierin wordt Gods werkwijze geopenbaard. De Here kan datgene wat in ons oog ontmoediging en nederlaag schijnt, gebruiken om te overwinnen. We verkeren in gevaar dat we God zullen vergeten, wanneer we zien naar die dingen die zichtbaar zijn, in plaats van met het oog des geloofs de onzichtbare dingen gade te slaan. Wanneer ongelukken of rampen komen, staan we klaar om God van achteloosheid of wreedheid te beschuldigen. Als Hij het juist oordeelt om onze bruikbaarheid op een of ander gebied stop te zetten, klagen we, zonder erbij na te denken dat God ons bestwil voor ogen heeft. We moeten leren, dat kastijding deel uitmaakt van Zijn plan, en dat de christen onder de roede der beproeving soms meer voor de Meester kan doen dan wanneer hij actief voor God werkt. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 45: Geschreven vanuit Rome*

Het is niet Gods wil, dat Zijn volk onder zware zorgen gebukt zou gaan. De Heer brengt ons niet op een dwaalspoor. Hij zegt niet tegen ons: "Vrees niet, want u zult geen gevaren op uw pad tegenkomen." Hij weet, dat er moeilijkheden en gevaren zijn en dat maakt Hij ons heel duidelijk. Het is niet Zijn bedoeling om Zijn volk weg te halen uit deze wereld van zonde en slechtheid. Maar Hij wijst hen wel op een nooit falende toevlucht. Zijn gebed voor Zijn discipelen was: "Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor den boze." Johannes 17:15. "Dit heb ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen." Johannes 16:33. —*Schreden naar Christus, hfdst 13: Blij zijn in de Heer*

Zondag 16 september: Voor Felix

In zijn rede beschuldigde Tertullus Paulus van overtredingen die, indien bewezen, op diens veroordeling wegens hoogverraad tegenover de overheid zouden uitlopen. ... Deze uiteenzettingen werden gegeven met de opzettelijke bedoeling de stadhouder te bewegen Paulus aan het Joodse gerechtshof uit te leveren. Alle aanklachten werden met onstuimigheid door de aanwezige Joden bevestigd, die geen enkele poging aanwendden hun haat jegens de gevangene te verbergen....

De apostel sprak met ernstige en merkbare oprechtheid, en zijn woorden droegen een stempel van overtuiging. Bovendien wist Felix meer van de Joodse godsdienst dan velen veronderstelden. Paulus' heldere uiteenzetting van de feiten stelde Felix in staat nog beter de beweegredenen te verstaan waardoor de Joden werden beheerst toen zij de apostel van opruiing en verraderlijk optreden trachtten te beschuldigen. De landvoogd wilde hen niet tevredenstellen door een Romeins burger onrechtvaardig te veroordelen; ook wilde hij Paulus niet aan de Joden uitleveren om hem zonder behoorlijk gerechtelijk onderzoek te laten ombrengen. Toch kende Felix geen hoger motief dan eigenbelang, en hij werd door zucht naar reputatie en verlangen naar promotie beheerst. Angst om de Joden te ergeren weerhield hem ervan om een man van wie hij wist dat hij onschuldig was, volledig recht te doen wedervaren. Het was daarom dat hij bepaalde het verhoor op te schorten. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 39: De rechtszitting in Caesarea*

Dikwijls komen zij die lijden onder smaad of vervolging ter wille van hun geloof in de verzoeking om te menen, dat zij door God verlaten zijn. In de ogen van de mensen

vormen zij een minderheid. Naar het schijnt behalen hun vijanden de overwinning over hen. Zij mogen echter hun geweten geen geweld aandoen. Hij die voor hen heeft geleden en die hun smarten en beproevingen heeft gedragen, heeft hen niet in de steek gelaten.

Gods kinderen worden niet alleen en hulpeloos gelaten. Het gebed brengt de arm van Almacht in beweging. Het gebed heeft "koninkrijken onderworpen, gerechtigheid geoefend, de vervulling der belofte verkregen, muilen van leeuwen dichtgesnoerd, de kracht van het vuur gedooft"; wij zullen weten wat dit wil zeggen als wij de verslagen horen van de martelaars die om hun geloof zijn gedood. "Het heeft vijandige legers doen af deinken." (Hebr. 11:33,34). —*Lessen uit het leven van alledag, hfdst 14: Zal God Zijn uitverkorenen geen recht verschaffen?*

Allen die in de kwade dag God zullen dienen naar de eisen van hun geweten, zullen moed nodig hebben, standvastigheid en een kennis van God en Zijn woord; voor hen die trouw zijn aan God zullen vervolgd worden, hun motieven zullen in twijfel worden getrokken, hun beste pogingen verkeerd voorgeteld en hun namen zullen besmeurd worden. Satan zal met al zijn misleidende krachten werken om het hart en het verstand te beïnvloeden, om kwaad goed te laten lijken en goed kwaad. —*Courage and Conflict, p. 354*

Bij iedere gelegenheid waarbij mensen vervolgd worden, nemen zij die daarvan getuigen zijn, een beslissing, hetzij vóór, hetzij tegen Christus. Zij die medegevoel tonen met de mensen die ten onrechte worden veroordeeld, laten zien dat zij Christus zijn toegedaan. Anderen nemen aanstoot, omdat de beginselen der waarheid regelrecht ingaan tegen hun praktijken. Velen struikelen en vallen, en worden ontrouw aan het geloof dat zij eens verdedigden. Zij die afvallen in de tijd van beproeving, zullen om hun eigen veiligheid te verzekeren, vals getuigenis geven en hun broeders verraden. Christus heeft ons hiervoor gewaarschuwd, opdat wij niet verbaasd zullen zijn over de onnatuurlijke, wrede handelwijze van hen die het licht verwerpen. —*Jezus de wens der eeuwen, hfdst 69: Op de Olijfberg*

Maandag 17 september: Voor Festus

"Indien ik echter schuldig ben en een halsmisdad gepleegd heb, verzet ik mij niet tegen een doodvonnis; maar indien er niets waar is van datgene, waarvan dezen mij betichten, dan kan niemand mij bij wijze van gunst aan hen uitleveren: ik beroep mij op de keizer!" Handelingen 25:11.

Zo gebeurde het dat wederom een dienaar Gods, door blinde ijver en zelfgerechtigheid en haat, gedwongen werd zich om bescherming tot de heidenen te wenden. ... En deze haat zal ook het deel zijn van het volk van God in deze eeuw. Onder velen die beweren volgelingen van Christus te zijn, heerst dezelfde hoogmoed, dezelfde vormendienst en zelfzucht, dezelfde geest van onderdrukking, die zulk een grote plaats innamen in de harten der Joden. ... In de grote crisis die de getrouwe dienaren van Christus spoedig zullen moeten doormaken, zullen zij met dezelfde hardheid van hart, dezelfde gruwzame vastberadenheid en dezelfde onverzoenlijke vijandschap te doen hebben....

Slechts zij die hun leven in overeenstemming met de goddelijke maatstaf hebben gebracht, zullen in die tijd van beproeving en aanvechting getrouw standhouden. Wanneer wereldlijke heersers zich met godsdienstige leiders verenigen om bevelen te

geven die het geweten raken, zal worden gezien wie werkelijk God vrezen en dienen. Wanneer de duisternis het diepst is, zal het licht van een goddelijk karakter het schitterendst stralen. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 40: Paulus beroept zich op de keizer*

In het handelen met onredelijke en slechte mensen, moeten zij die de waarheid geloven ervoor oppassen dat ze zich naar hetzelfde lage niveau verlagen, waar ze dezelfde satanische wapens gebruiken die hun vijanden gebruiken en de teugels vrijgeven aan sterke persoonlijke gevoelens en die laten opkomen tegen henzelf en tegen het werk die de heer hen te doen gegeven heeft: harsttocht en bittere vijandschap. Houd Jezus voor u. we zijn medewerkers samen met God. Aan ons zijn geestelijke wapens gegeven die machtig zijn om de bolwerken van de vijand neer te halen. We moeten op geen enkele manier ons geloof verkeerd voorstellen door onchristelijke instrumenten in het werk te brengen. —*This Day With God, p. 99*

Het verschil tussen het karakter van Christus en het karakter van de andere mensen van Zijn dagen was overal duidelijk. En vanwege dit verschil haatte de wereld Hem. Zij haatte Hem vanwege Zijn goedheid en Zijn strikte integriteit. En Christus verklaarde, dat zij die dezelfde eigenschappen vertoonden, op dezelfde wijze gehaat zouden worden. Naarmate we het einde van de tijd naderen, zal deze haat voor de volgelingen van Christus meer en meer zichtbaar worden.

Christus nam menselijke gestalte aan en droeg de haat van de wereld, opdat Hij mannen en vrouwen zou kunnen tonen, dat zij zonder zonde konden leven; dat hun woorden, hun daden, hun geest voor God geheiligd konden worden. Wij kunnen volmaakte christenen zijn als wij deze kracht in ons leven zichtbaar maken. Wanneer het licht van de hemel voortdurend op ons rust, zullen wij beeld zijn van Christus. Het was de gerechtigheid die in Zijn leven openbaar werd, die Christus van de wereld onderscheidde en haar haat opriep. —*Geest, karakter en persoonlijkheid, 454-455*

Dinsdag 18 september: Voor Agrippa

Toen enige dagen verlopen waren, kwamen koning Agrippa en Bernice te Caesarea om Festus te begroeten. En gedurende de vele dagen, die zij daar doorbrachten, legde Festus de koning de zaak van Paulus voor ... Hij gaf hem de omstandigheden te kennen die voor de gevangene aanleiding waren om zich op de keizer te beroepen...

Toen Festus deze geschiedenis vertelde, werd Agrippa geïnteresseerd, en hij zei: "Ik zou zelf die man ook wel willen horen". Om deze wens in vervulling te doen gaan, werd voor de volgende dag een bijeenkomst belegd. Toen dan de volgende dag Agrippa en Bernice gekomen waren met grote praal en de gehoorzaal waren binnengegaan met de oversten en de mannen, die de voornaamsten der stad waren, werd Paulus op bevel van Festus voorgebracht.

Ter ere van zijn bezoekers had Festus getracht deze aangelegenheid tot een indrukwekkende praalvertoning te maken. De kostbare gewaden van de landvoogd en zijn gasten, de zwaarden van de soldaten, en de schitterende wapenrustingen van hun bevelhebbers verleenden aan dit toneel een stralende pracht. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 41: Bijna overtuigt gij mij*

Agrippa en Bernice waren verstoken van de eigenschappen van karakter die God hoog acht. Ze waren overtreders van Zijn wet, corrupt van hart en leven. God en

engelen verafschuwden hun leven van zonde. Maar omdat zij in beperkte mate macht en positie bezaten, waren zij de favorieten van de wereld. Die bejaarde gevangene, geketend aan zijn soldatenwacht, presenteerde niets imposants of aantrekkelijks in zijn kleding of uiterlijk, dat de wereld hem hulde zou brengen. Toch had deze man, kennelijk zonder vrienden of rijkdom of positie, een escorte die wereldlingen niet konden zien. Engelen waren zijn begeleiders. Als de glorie van een van die blinkende boodschappers was doorgebroken, zou de pracht en trots van de koninklijke familie erdoor verbleekt zijn geweest; koning en hovelingen zouden op de aarde zijn neergeslagen, zoals de Romeinse wachters bij het graf van Christus. De hele hemel was geïnteresseerd in deze ene man, nu gevangengehouden vanwege zijn geloof in de Zoon van God. Zegt de geliefde Johannes: "De wereld kent ons niet, omdat hij Hem niet kende." De wereld kent Christus niet, noch zal zij degenen kennen die Christus tot voorbeeld hebben. Zij zijn zonen van God, kinderen van de koninklijke familie; toch worden hun prinselijke claims niet door de wereld waargenomen. Ze kunnen hun nieuwsgierigheid opwekken, maar ze worden niet gewaardeerd of begrepen. Ze zijn voor hen oninteressant en onbegeerd. —*Sketches From the Life of Paul, p. 254.*

Christelijk gedrag zal een mens tot een "gentleman", een heer maken. Jezus was beleefd, zelfs tegenover Zijn vervolgers en Zijn ware volgelingen zullen dezelfde geest openbaren. Kijk naar Paulus toen hij voor de heersers gebracht werd. Zijn taal voor Agrippa is een illustratie van ware beleefdheid, zowel van overtuigende welsprekendheid. Het evangelie moedigt niet de formele (uit gewoonte) beleefdheid aan die in de wereld gangbaar is, maar wel de beleefdheid die uit ware genegenheid van hart voortkomt. —*De daad bij het woord, hfdst 22: De kracht van vriendelijkheid*

Woensdag 19 september: Paulus' verdediging

Koning Agrippa gaf Paul nu de vrijheid om voor zichzelf te spreken. . . .

Paulus vertelde opnieuw het bekende verhaal van zijn bekering van het koppige ongeloof van een starre en onverdraagzame Farizeeër tot het geloof in Jezus van Nazareth als de Verlosser van de wereld. Hij beschreef het hemelse visioen dat hem vervulde met onuitsprekelijke angst, hoewel het daarna een bron van grootste troost bleek te zijn, een openbaring van goddelijke heerlijkheid, in het midden waarvan Hij op de troon zat die hij veracht en gehaat had, wiens volgelingen hij zelfs geprobeerd had te vernietigen. Door de veranderende genade was Paulus vanaf dat moment een nieuwe man geworden, een oprechte berouwvolle en een vurige gelovige in Jezus...

Waarom, vroeg hij, zou het ongelooflijk moeten lijken dat Christus zou opstaan uit de dood? Het was eens ook voor hem onwaarschijnlijk geweest. Maar hoe kon hij niet geloven wat hij zelf gezien en gehoord had in dat visioen midden op de dag? Hij kon getuigen van de opstanding der doden; want hij had de gekruisigde en verzezen Christus aanschouwd, dezelfde die de straten van Jeruzalem bewandelde, die stierf op Golgotha, die de banden des doods verbrak, en ten hemel opgestegen was van de Olijfberg. . . . En hoe kon hij ongehoorzaam blijven als de stem uit de hemel hem erop uit stuurde om de ogen van Joden en heidenen te openen, dat ze zich van duisternis naar licht konden keren en van de macht van satan tot God? —*Sketches From the Life of Paul, pp. 255-257.*

Denk aan de woorden van Christus tot Zijn volgelingen: "Gij zijt het licht der wereld." God vertrouwt erop dat zij, die de weg kennen, deze laten zien aan anderen. Hij heeft de schat van Zijn waarheid aan mensen toevertrouwd. Wij hebben geloof en vertrouwen in God nodig. Innerlijke genade zal uiterlijk daden te zien geven. Wij hebben die geest nodig die aan anderen zal laten zien dat wij onderwezen zijn in de school van Christus en dat wij het voorbeeld volgen dat ons gegeven is. ... Laat vriendelijkheid en liefderegel zijn in uw huis. Wie het licht van de waarheid niet laat schijnen in zijn huis onteert de Verlosser.

De waarheid, zoals die in Jezus is, doet veel voor de ontvanger ervan, en niet alleen voor hem, maar voor iedereen die binnen zijn invloedssfeer komt. De waarachtig bekeerde ziel wordt verlicht vanuit de hoge, en Christus is in die ziel "een fontein van water, die springt ten eeuwigen leven." Zijn woorden, zijn motieven, zijn daden, kunnen verkeerd worden uitgelegd en worden verdraaid, maar dat vindt hij niet erg, omdat er grotere belangen op het spel staan. Hij vraagt zich niet af wat hem op het moment het beste uitkomt; hij heeft geen belangstelling voor uiterlijk vertoon; hij is niet uit op de lof van mensen. Zijn hoop is in de hemel, en hij houdt het rechte spoor, met zijn oog op Jezus gericht. —*Getuigenissen Voor de gemeente, vol 5, pp. 568, 569*

Geef aan Jezus de beste en heiligste genegenheid van het hart. Koester elke lichtstraal. Koester elke wens van de ziel naar God. Gun uzelf de cultuur van geestelijke gedachten en heilige communicatie. U hebt slechts de eerste stralen gezien van de vroege dageraad van Zijn glorie. Als u doorgaat om de Heer te kennen, zult u weten dat Zijn uitgang als de ochtend is voorbereid. "Het pad van de rechtvaardigen is als het licht van de dageraad, dat meer en meer schijnt tot de volmaakte dag." Spreuken 4:18 —*Testimonies for the Church, vol. 8, p. 317*

Donderdag 20 september: Paulus staat voor de leiders

Zoals Pilatus vele eeuwen vroeger, door trots en populariteit gedreven, zijn hart voor de Verlosser van de wereld sloot; zoals de bange Felix aan Paulus zei: „Ga voor heden heen; wanneer ik nog eens gelegenheid heb, zal ik u wel weder ontbieden”; zoals de hoogmoedige Agrippa moest toegeven: „Gij wilt mij wel spoedig als christen laten optreden!” (Handelingen 24:25; 26:28), maar de boodschap die God hem zond verwierp - zo besloot Karel V het licht van de waarheid af te wijzen. Hij wilde de ijdelheid van deze wereld en de diplomatie volgen. —*De Grote Strijd, hfdst 8: Luther voor de Rijksdag*

Luister mee [met Paulus] in de rechtszaal van Festus, wanneer koning Agrippa, overtuigd van de waarheid van het evangelie, uitroept: "Bijna overtuigt u mij om een christen te worden. "En met welke vriendelijke hoffelijkheid Paulus antwoord, wijzend naar zijn eigen keten, "Ik zou God willen vragen, dat niet alleen u, maar ook allen die mij vandaag hier toehoren, zouden zijn geheel zijn zoals ik ben, behalve dan deze kettingen."

Dit was zijn levenswerk, zoals hij beschreef met eigen woorden, "telkens op reis, in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar door volksgenoten, in gevaar door heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders; in moeite en inspanning, tal van nachten zonder slaap,

in honger en dorst, tal van dagen zonder eten, in koude en naaktheid" 2 Korinthiërs 11:26, 27.

Ook zei hij: "worden wij gescholden, wij zegenen; worden wij vervolgd, wij verdragen; worden wij gelasterd, wij blijven vriendelijk" "als bedroefd, maar altijd blijde; als arm, maar velen rijk makend; als niets hebbend en toch alles bezittend" 1 Korinthiërs 4:12, 13; 2 Korinthiërs 6:10. — *The Story of Redemption, p. 313.*

Er is een bewijs voor iedereen, zelfs voor de hoogst ontwikkelde en de meest geletterde: het bewijs van de ervaring. God nodigt ons uit om persoonlijk de werkelijkheid van Zijn Woord en de waarheid van Zijn beloften te toetsen. Hij vraagt ons: "Smaakt en ziet, dat de Here goed is." Psalm 34:9. In plaats van op het woord van anderen af te gaan, vraagt Hij ons om zelf te komen proeven. Hij zegt: "Tot nog toe hebt gij niet om iets gebeden in mijn naam; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij." Johannes 16:24. Zijn beloften zullen worden vervuld. Ze hebben nooit gefaald en kunnen nooit falen. Wanneer wij dichter bij Jezus komen en ons verblijden in de volheid van Zijn liefde, zullen in het licht van Zijn tegenwoordigheid duisternis en twijfel verdwijnen. — *De enige weg, hfdst 12: Wat te doen met twijfel*

In Zijn woord heeft God de kennis die nodig is om gered te worden aan de mensen toevertrouwd. De Heilige Schrift moet worden aanvaard als een gezaghebbende, onfeilbare openbaring van Zijn wil. Ze vormt de standaard van karakter, geeft inzicht in de leer en is een test voor ervaring. "Elk van God ingegeven Schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust" 2 Timotheüs 3:16, 17. — *De Grote Strijd, Inleiding*

Vrijdag 21 september: Voor verdere studie

Our High Calling, "An Enlightened Conscience," p. 143.

13. De Reis naar Rome

Sabbatmiddag 22 September

Laten we de ervaring van Paulus eens overdenken. Op het moment dat het erop leek, dat het werk van de apostel het hardst nodig was om de beproefde en vervolgte kerk te versterken, werd zijn vrijheid hem ontnomen en werd hij in de boeien geslagen. Maar op dat moment werkte de Heer, en kostbaar waren de gewonnen overwinningen. Tijdens elke verschijning werd Paulus in staat gesteld het geringste te doen, het was de bedoeling, dat de waarheid een ingang zou vinden in het koninklijk paleis. Het waren niet Paulus meesterlijke preken voor deze grote mannen, maar zijn boeien trokken hun aandacht. Door zijn gevangenschap was hij een overwinnaar voor Christus. Het geduld en de zachtmoedigheid waarmee hij zijn lange en onrechtvaardige opsluiting onderging, bracht deze mannen ertoe een afweging te maken. Door zijn laatste boodschap aan zijn geliefden in het geloof te zenden, beschrijft Paulus met zijn woorden de groeten van deze heiligen in dienst van Caesar aan de heiligen in de andere steden. — *Signs of the Times, Feb. 21, 1900.*

[Paulus] voldoening kwam niet vanuit hemzelf, maar door de aanwezigheid en tussenkomst van de goddelijke Geest die zijn ziel vervulde en onderwierp elke gedachte aan de wil van Christus. Het feit dat zijn eigen leven een voorbeeld was van de waarheid die hij verkondigde, gaf overtuigingskracht zowel aan zijn prediking als aan zijn houding. De profeet zegt: "Het is een bevestigd voornemen, Gij zult allerlei vrede bewaren, want men heeft op U vertrouwd." Jesaja 25:3. Het was de geboren hemelse vrede, uitgedrukt door het gelaat, waarmee velen een ziel voor het evangelie hebben gewonnen. — *The Story of Redemption*, p. 317.

Door de gevangenneming van Paulus werd het evangelie toegankelijk voor koningen, vorsten en heersers die anders dit licht niet hadden ontvangen. De pogingen om de uitbreiding van de waarheid te vertragen dienden ertoe om de waarheid te verbreiden. De juistheid van de waarheid wordt steeds duidelijker zichtbaar vanuit elk volgend punt waaruit het kan worden bekeken. Dwaling vereist vermomming en camouflage. Het kleedt zich in gewaden van engelen, en elke openbaring van zijn ware karakter vermindert de kans op succes. De mensen die God de bewaarders van Zijn wet heeft gemaakt, is het niet toegestaan dat ze hun licht verborgen houden. De waarheid moet verkondigd worden op de donkerste plekken van de aarde. Belemmeringen moeten we tegenkomen en overwinnen. Er moet een groot werk gedaan worden en dit werk is toevertrouwd aan hen die de waarheid kennen. Ze zouden bij God een machtige voorspraak moeten doen om hulp. De liefde van Christus moet in hun eigen harten worden verspreid. De Geest van Christus moet over hen uitgestort worden en zij moeten de koers houden tijdens het Godsgericht. Terwijl ze zich toewijden aan God, zal een overtuigende kracht bij hen aanwezig zijn bij hun pogingen de waarheid aan anderen door te geven, en het licht zal toegang vinden tot vele harten. — *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 453, 454.

Zondag, 23 September: Bootreis naar Rome

Wanneer in de meest ontmoedigende omstandigheden, die een deprimerende invloed zou hebben christenen die halverwege zijn de christenen een deprimerende invloed zouden hebben gehad, [Paulus] is vastberaden, vol moed en hoop en bemoediging.... Dezelfde hoop en opgewektheid wordt gezien wanneer hij op het scheepsdek is, de storm om hem heen slaat, en het schip uiteenvalt. Hij gaf bevel aan de kapitein van het schip en spaarde zo de levens van alle medereizigers aan boord. Hoewel hij een gevangene was, was hij de echte de leider op het schip, en de meest vrije en gelukkigste man aan boord. Getroffen door schipbreuk werden ze naar een barbaars eiland gedreven, was hij de meest zelfbewuste, en meest behulpzame persoon bij het redden van zijn medemensen uit een watergraf. Zijn handen brachten het hout om het vuur te ontsteken ten behoeve van de onderkoelde schipbreukelingen. Toen ze zagen hoe de dodelijke adder zich aan zijn hand vastklemde, werden ze vervuld van angst; maar Paulus schudde hem kalm in het vuur, wetende dat het hem niet kon schaden; want hij vertrouwde onvoorwaardelijk op God. Toen hij voor koningen en hoogwaardigheidsbekleders van deze aarde stond, die zijn leven in hun hand hadden, verloor hij de moed niet; want hij had zijn leven aan God gegeven. . . . Genade, net als een engel van genade, laat zijn stem lieflijk en duidelijk horen, steeds weer herhalend het verhaal van het kruis, de onvergetelijke liefde van Jezus. — *My Life Today*, p. 334.

Engelen worden uitgezonden om genadeboodschappen naar Gods kinderen te brengen. Ze gingen naar Abraham met beloften van zegen, naar de poorten van Sodom om de rechtvaardige Lot te redden van de verwoesting door het vuur, naar Elia toen hij op punt stond van honger en uitputting om te komen in de woestijn, naar Elisa, met vurige wagens en paarden, die het stadje omsingelden waar hij door zijn vijanden was ingesloten, naar Daniël toen hij goddelijke wijsheid zocht aan het hof van een heidens koning, of toen hij in de leeuwenkuil werd gegooid, aan Petrus, die ter dood was veroordeeld in de kerker van Herodes, naar de gevangenen te Filippi, naar Paulus en zijn reisgenoten toen het 's nachts stormde op zee, ... zo hebben heilige engelen door de eeuwen heen Gods volk gediend. Elke volgeling van Christus krijgt een beschermengel toegewezen. Deze hemelse bewakers beschermen de rechtvaardigen tegen de Boze. ... De psalmdichter vertelt ons hoe God zijn volk beschermt: „De Engel des HEREN legerd Zich rondom wie Hem vrezen, en redt hen" (Psalm 34:8). — *De Grote Strijd, hfdst 31: Het werk van boze geesten*

Christus wil allen opheffen, die zich laten opheffen tot Hem, opdat wij met Hem één zullen zijn zoals Hij één is met de Vader. Hij laat toe dat wij in aanraking komen met lijden en rampen om ons wakker te schudden uit onze zelfzucht. Hij tracht in ons de kenmerken van zijn karakter - medeleven, tederheid en liefde - tot ontwikkeling te brengen. Als wij dit dienstwerk aanvaardden, plaatsden wij ons onder zijn onderricht om geschikt gemaakt te worden voor Gods tegenwoordigheid. — *Lessen uit het leven van alledag, hfdst 27: Wie is mijn naaste?*

Maandag 24 september: Schipbreuk

Laat het [kind] ook lezen van die storm op zee, toen Paulus als gevangene, op reis om verhoord te worden, tot de afgematte soldaten en zeelieden die verheven woorden van moed en hoop sprak: "Weest goedsmoeds, want het leven van niemand uwer zal verloren gaan... Want deze nacht heeft een engel van de God, wien ik toebehoor en dien ik vereer, bij mij gestaan en hij heeft mij gezegd: Wees niet bevreesd Paulus, want gij moet voor de keizer staan; en zie, allen die met u varen heeft God u geschonken". Door in het geloof te vertrouwen op deze belofte kon Paulus zijn reisgenoten verzekeren: "Niemand uwer zal ook maar een haar van zijn hoofd gekrenkt worden". En zo gebeurde het ook. Omdat er op dat schip één man was door wie God kon werken, werd de hele bemanning van heidense soldaten en zeelieden gered. "Allen kwamen behouden aan land". Hand. 27:22-24,34,44. — *Karaktervorming, hfdst 29: Geloof en gebed*

Paulus en de overige gevangenen stond nu een noodlot te wachten, vreselijker dan schipbreuk. De soldaten begrepen dat, terwijl zij poogden het land te bereiken, het voor hen onmogelijk zou zijn de hun toevertrouwde gevangenen te bewaken. Een ieder zou alles in het werk moeten stellen om zichzelf te redden. Doch wanneer een der gevangenen zou worden vermist, zouden degenen die voor hen verantwoordelijk waren, hiervoor met hun leven moeten boeten. Daarom wilden de soldaten alle gevangenen doden. De Romeinse wet stond deze gruwzame handelwijze toe, en het plan zou onmiddellijk ten uitvoer zijn gebracht, wanneer het niet ging om hem aan wie allen op gelijke wijze zeer verplicht waren. Julius, de hoofdman, wist dat allen aan boord hun leven aan Paulus hadden te danken. Daar hij bovendien ervan overtuigd was dat de Here met hem was, vreesde hij ervoor hem leed te doen. Daarom "beval

de hoofdman dat wie zwemmen konden, het eerst over boord zouden springen om aan land te komen; en de overigen deels op planken, deels op wrakhout. En zo geschiedde het, dat allen behouden aan land kwamen". Toen de namen werden afgeroepen, miste er niet een. — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 42: Reis en schipbreuk*

God wil grote dingen doen voor allen die op Hem vertrouwen. De reden dat Zijn volk niet meer kracht bezit, ligt in het feit, dat het te veel vertrouwt op hun eigen wijsheid, en God niet de gelegenheid geeft Zijn macht voor hen te openbaren. Hij is bereid Zijn kinderen, die in Hem geloven, altijd te helpen als ze Hem met heel hun hart vertrouwen en gehoorzamen. — *Patriarchen en Profeten: hfdst 45: De inneming van Jericho*

Moed, standvastigheid, geloof en impliciet vertrouwen in Gods kracht om te redden komen niet in een ogenblik. Deze hemelse genaden worden verworven door de ervaring van jaren. . . . Toen die vroege christenen werden verbannen naar bergen en woestijnen, toen ze in kerkers achterbleven om te sterven met honger, kou en marteling, toen het martelaarschap de enige uitweg was uit hun benauwdheid, waren ze blij dat ze waardig werden geacht om te lijden voor Christus, die voor hen was gekruisigd. Hun waardig voorbeeld zal een troost en bemoediging zijn voor het volk van God dat in een tijd van benauwdheid gebracht zal worden zoals nooit tevoren. — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 213*

Dinsdag 25 september: Op Malta

De schipbreukelingen werden door de tot de barbaren gerekende bewoners van het eiland Malta vriendelijk ontvangen. Lucas schrijft: „Zij staken een groot vuur aan en haalden er ons allen bij om de dreigende regen en om de koude". Paulus bevond zich onder degenen die werkzaam waren om het de anderen aangenaam te maken. Toen Paulus een bos dor hout bijeengehaald had en op het vuur legde, kwam er door de hitte een adder uit en beet zich vast aan zijn hand. De toeschouwers werden met afgrijzen vervuld; ... Maar Paulus schudde het dier af in de vlammen en ondervond geen letsel. De plaatselijke bewoners kenden de vergiftige aard van het reptiel en verwachtten dat Paulus ieder ogenblik onder folterende pijn ter aarde zou storten. "Doch toen zij na lang wachten zagen, dat zich niets ongewoons bij hem voordeed, sloeg hun mening om en zeiden zij, dat hij een god was."

Gedurende de drie maanden dat de schipbreukelingen op Malta verbleven, benutten Paulus en zijn medewerkers vele gelegenheden om het evangelie te prediken. De Here werkte door hen op opmerkelijke wijze. Ter wille van Paulus werd het gehele gezelschap van schipbreukelingen met grote voorkomendheid behandeld; in al hun noden werd voorzien en toen zij Malta verlieten, werden zij overvloedig voorzien van alles wat zij voor de reis nodig hadden. — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 42: Reis en schipbreuk*

Op Jezus ziende, ontdekken we, dat de heerlijkheid Gods uit geven bestaat. "Ik doe niets uit Mijzelf", (Joh.8:28) zei Christus; "de levende Vader heeft Mij gezonden en Ik leef door de Vader".(Joh.6:57) "Ik zoek niet Mijn eer", (Joh.8:50) maar de eer van Hem Die Mij gezonden heeft. In deze woorden komt het grote beginsel tot uitdrukking dat de levenswet voor het heelal vormt. Christus ontving alle dingen van God, doch Hij nam om te geven. Zo is het ook in de hemelse hoven, in Zijn dienstwerk voor alle

geschapen wezens; door de geliefde Zoon vloeit het leven van de Vader tot allen; door de Zoon keert het, in lofzegging en vreugdevolle dienst, een stroom van liefde, terug tot de grote Bron aller dingen. En zo is door Christus de cirkelgang der weldadigheid volkomen, waardoor het karakter van de grote Gever, de wet des levens, wordt geopenbaard. —*De Wens der Eeuwen, hfdst 1: God met ons*

Wie is de eigenaar van onze wereld? Wie zijn de echte eigenaars van huizen en landerijen? Is het niet God? Hij heeft een overvloed in onze wereld die Hij in de handen van mensen heeft gelegd, waardoor de hongerigen voedsel kunnen krijgen, de naakten kleding, de daklozen huizen. De Heer zou aardse mannen, zelfs afgodendienaars, ertoe bewegen om van hun overvloed te geven voor de ondersteuning van het werk, als we hen wijs zouden benaderen en hun de gelegenheid geven om die dingen te doen dat hun voorrecht is te doen. Wat ze zouden geven, zouden we als een voorrecht moeten beschouwen te ontvangen. . . . De Heer zou Zijn volk in de wereld hebben, maar niet van de wereld. Ze moeten proberen de waarheid voor mensen op hoge plaatsen te brengen en hen een eerlijke kans geven om bewijs te ontvangen en af te wegen. . . . De laatste boodschap die Christus aan Zijn discipelen gaf voordat Hij van hen gescheiden werd en opgenomen werd in de hemel, was een boodschap om het evangelie naar de hele wereld te brengen. Die opdracht werd vergezeld met de belofte van de Heilige Geest. —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, pp. 197, 198*

Woensdag 26 september: Paulus in Rome, eindelijk

Vele Joden die enkele jaren tevoren uit Rome waren verbannen, hadden toestemming ontvangen terug te keren, zodat daar weer een aanzienlijk aantal aanwezig was. Paulus besloot in de allereerste plaats hun de feiten aangaande zichzelf en zijn werk voor te leggen, alvorens zijn vijanden gelegenheid zouden hebben hen tegen hem op te zetten. Hij riep daarom drie dagen na zijn aankomst te Rome hun leidinggevende mannen bijeen, en zette op een eenvoudige, openhartige wijze uiteen waarom hij als een gevangene naar Rome was gekomen. ...

Hij zei niets van de mishandeling die hij van de zijde der Joden had ondergaan, noch van hun herhaalde samenzwering om hem om te brengen. Zijn woorden werden gekenmerkt door voorzichtigheid en goedheid. Hij trachtte niet de persoonlijke aandacht of sympathie te verkrijgen, maar wilde de waarheid verdedigen en de eer van het evangelie hooghouden. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 43: In Rome*

De sterkste prikkels tot trouw worden ons voorgehouden, de hoogste motieven, de meest glorieuze beloningen. Christenen moeten de vertegenwoordigers van Christus zijn, zonen en dochters van God. Het zijn Zijn juwelen, Zijn eigenaardige schatten. Van allen die standvastig blijven, verklaart Hij: "Ze zullen met Mij wandelen in het wit: want zij zijn waardig." Degenen die de poorten van eeuwige gelukzaligheid bereiken, zullen niet tellen dat enig offer dat zij hebben gebracht te groot was.

Moge God u helpen om de test te doorstaan en u integriteit te bewaren. Vasthouden aan het geloof in Jezus. Stel uw Verlosser niet teleur. —*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 368*

Het doen van het werk als voor de Here geeft inhoud aan de nederigste bezigheid en verbindt de werker op aarde met de heilige wezens die Gods wil in de hemel volbrengen.

Succes in dit leven, succes in het verkrijgen van het eeuwige leven, is in grote mate afhankelijk van een getrouw, nauwgezet volbrengen van de dagelijkse kleine dingen. In Gods werken zien we volmaaktheid zowel in grote als in kleine dingen. De hand Die de werelden in de ruimte heeft geplaatst, heeft met grote kundigheid de leliën des velds gevormd. Zoals God volmaakt is in Zijn omgeving, moeten wij het zijn in de onze. De evenredige vorming van een sterk, aantrekkelijk karakter wordt gevormd door dagelijks volbrengen van de plicht. Trouw zowel in het kleine als in het grote moet ons leven kenmerken. Het leven wordt verrijkt door getrouwheid in kleine dingen, door kleine daden van vriendelijkheid, en als ons werk op aarde is voleindigd, zal blijken dat elk van deze trouw volbrachte kleine plichten een invloed ten goede heeft gehad - een invloed die nooit tenietgedaan kan worden. —*Patriarchen en profeten, hfdst 55: Het kind Samuel*

Het is de plicht van de christen om niet toe te staan dat de omgeving en omstandigheden hem vormen, maar om boven de omgeving te leven, zijn karakter vormend volgens het goddelijke Model. Hij moet trouw zijn op elke plaats waar hij wordt gevonden. Hij moet zijn plicht met trouw doen en de kansen verbeteren die hem van God worden gegeven, waarbij hij het beste uit zijn capaciteiten haalt. . . .

Getrouwheid, zuinigheid, zorgvuldigheid, grondigheid, zouden al ons werk moeten karakteriseren, waar we ook zijn, . . . of waar we ook gestationeerd zijn in de wijngaard van de Heer. —*Lift Him Up, p. 245*

Donderdag 27 september: De overwinning van het evangelie

Paulus verklaarde dat ... Jezus van Nazareth als een bedrieger had verworpen, omdat Hij niet aan zijn verwachting beantwoordde. Maar nu waren Paulus' denkbeelden over Christus en Zijn zending veel geestelijker en verhevener. Hij was nu bekeerd. De apostel verzekerde dat hij hun Christus niet naar het vlees voorstelde. Herodes had Christus in de dagen van Zijn menselijkheid gezien. Annas, Pilatus, de priesters en oversten en ook de Romeinse soldaten hadden Hem gezien. Maar zij hadden Hem niet met ogen des geloofs aanschouwd. Zij hadden Hem niet als de verheerlijkte Verlosser gezien. Christus in geloof aan te nemen, een geestelijke kennis van Hem te bezitten, is belangrijker dan een persoonlijke kennismaking met Hem toen Hij op aarde verscheen. De gemeenschap met Christus waarin Paulus zich nu verheugde, was inniger en duurzamer dan slechts aardse en menselijke vriendschap.

Toen Paulus sprak over hetgeen hij ondervond, en getuigde van wat hij omtrent Jezus van Nazareth als de Hope van Israël had gezien, lieten degenen die oprecht naar waarheid zochten, zich overtuigen. Zijn woorden maakten tenminste op sommige gemoederen een onuitwisbare indruk. Anderen echter weigerden halsstarrig het duidelijke getuigenis van de Schriften aan te nemen, zelfs toen het hun werd voorgelegd door iemand die de bijzondere voorlichting van de Heilige Geest bezat. Zij konden zijn argumenten niet weerleggen, maar toch weigerden zij zijn gevolgtrekkingen te aanvaarden. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 43: In Rome*

Op deze wijze oefende Paulus, ogenschijnlijk van daadwerkelijke arbeid verstoten, een verderstreckende, en meer blijvende invloed uit dan wanneer hij zich vrijelijk

onder de gemeenten had kunnen bewegen zoals dit in vroegere jaren het geval was geweest. Als een gevangene des Heren bezat hij een grotere steun aan de toegenegenheid van zijn broeders; en zijn woorden, geschreven door iemand die om Christus' wil gebonden was, dwongen groter aandacht en eerbied af dan toen hij persoonlijk bij hen vertoefde. Eerst toen Paulus hun ontnomen was, beseften de gelovigen hoe zwaar de lasten waren die hij om hunnentwil had gedragen. Tot nu toe hadden zij zich meestal verontschuldigd verantwoordelijkheden en lasten op zich te nemen, omdat zij zijn wijsheid, tact en onbedwingbare energie niet bezaten; maar nu, in hun onervarenheid, doordat zij hadden nagelaten de door hen geschuwde lessen te leren, prezen zij zijn waarschuwingen, raadgevingen en onderrichtingen, terwijl zij zijn persoonlijk werk niet op prijs hadden gesteld. En toen zij vernamen van zijn moed en geloof gedurende zijn lange gevangenschap, werden zij tot grotere trouw en ijver in de zaak van Christus aangespoord. — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 43: In Rome*

Iedereen die Christus heeft ontvangen, is geroepen om te werken voor de redding van zijn medemensen. . . . De opdracht om deze uitnodiging te geven omvat de hele kerk. Iedereen die de uitnodiging heeft gehoord, is geroepen om de boodschap van de heuvel en de vallei te herhalen en zegt: "Kom."

Het is een fatale fout om te veronderstellen dat het werk van zielen redden alleen afhankelijk is van predikanten. De nederige, toegewijde gelovige op wie de Meester van de wijngaard een last voor de zielen legt, moet bemoedigd worden door de mannen op wie de Heer grotere verantwoordelijkheden heeft gesteld. Degenen die als leiders in de kerk van God staan, moeten zich realiseren dat de opdracht van de Heiland wordt gegeven aan allen die in Zijn naam geloven. — *The Faith I Live By, p. 308.*

Vrijdag 28 september: Voor verdere bestudering

God's Amazing Grace, "Christ is Waiting," p. 339.